

การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิไลวรรณ วิทยารมรัช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ตุลาคม 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

20 ส.ค. 2544

การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน

บทคัดย่อ
ของ
วิไลวรรณ วิทยาธรรมรัช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2543

ท 118226

วิไลวรรณ วิทยารมณัฐ. (2543). การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์, รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง ระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ความประพฤติ และการเลือกอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2542 จำนวน 1,458 คน เป็นชาย 618 คน หญิง 840 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF PARENTAL EXPECTATION CONCERNING STUDENTS'
BEHAVIOR PERCEIVED BY STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
WILAIWAN WITTAYATHAMMATHATCH

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2000

Wilaiwan Wittayathamthatch. (2000). *A Study of Parental Expectation Concerning Students' Behavior Perceived by Students*. Master Thesis, M.Ed.(Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist. Prof. Dr. Nanthana Wong-in, Assoc. Prof. Dr. Boonchird Pinyoanuntapong.

The purpose of this research was to study the level of parental expectation perceived by students, the level of their feelings to parents' expectations, the level of the act out of students response to the expectation of the parents, and to study the relationship among the parental expectation perceived by students, the feeling of students to the expectation, and the act out of students response to the expectation of the parents in education, behavior and vocational choosing. The samples consisted of 1,458 Mathayomsuksa1-6 in the catholic schools under control of Private Educational Committee in Samutprakan province of the academic year1999, 618 males and 840 females. The research instrument was questionnaires of the parental expectation perceived by students. Pearson's product moment correlation coefficient was used to analyze the data.

The results of the study were as follows :

1. Most of the students perceived the parental expectation in education, behavior and vocational choosing at a high level. They felt satisfaction of parental expectation and the act out of students response to the parental expectation was in positive way.

2. There were statistically significant at the .01 level in the parental expectation in educational perceived by students, the feeling of students to the parental expectation and the act out of students response to the expectation.

There were no statistically significant correlation between the parental expectation in educational perceived by students and the feeling of students to the expectation.

3. There were statistically significant at the .01 level in the parental expectation in behavioral perceived by students, the feeling of students to the expectation and act out of the students response to the expectation.

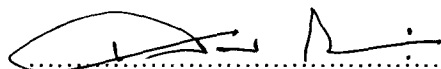
4. There were statistically significant at the .01 level in the parental expectation in vocational perceived by students, the feeling of students to the expectation and act out of the students response to the expectation.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน

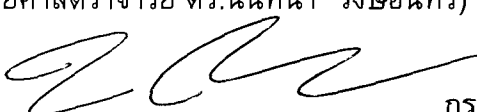
ของ
นางวิไลวรรณ วิทยารมรัช

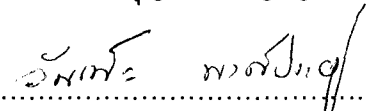
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2543

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.นันทา สุรักษา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ กรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเมตตา ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พงศ์ประยูร ที่กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.นันทา สุรักษา ที่กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้างานแนะแนวและอาจารย์ทุกท่านใน โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กรุณาช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณผู้ปกครอง นักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ภราดาสุรสิทธิ์ สุขชัย ภราดาอรุณ เมฆเศรษฐ และภราดา สุรกิจ ศรีสรานุกุลวงศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง อาจารย์ใหญ่ คณะกรรมการผู้บริหารและ คณะครูทุกท่านที่ได้กรุณา สนับสนุน ให้โอกาสศึกษาต่อ ตลอดจนให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา และ โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง ที่ให้ทุนการศึกษาและการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ขอขอบคุณญาติพี่น้องทุกท่าน สามเณรและบวช ที่เข้าใจ เป็นกำลังใจและห่วงใยเสมอมา อาจารย์ประเสริฐ เอมโอภา ที่ช่วยให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี และอาจารย์จรรยา นิลสม ที่ช่วยดูแลลูก

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ สาขาวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้กำลังใจและแสดงความห่วงใยผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่บิดามารดาบูรพคณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและปลูกฝัง คุณธรรมความดีตลอดจนประสิทธิ์ประสาทวิทยาการความรู้ให้กับผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

วิไลวรรณ วิทยาธรรมรัช

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	7
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	8
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	8
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	8
ตัวแปรที่ศึกษา.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง.....	15
ความหมายของความคาดหวัง.....	15
ความคาดหวังของบิดามารดา.....	16
ความรู้สึกของวัยรุ่นที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา.....	17
ประเภทของความคาดหวัง.....	20
พลังของความคาดหวัง.....	20
พัฒนาการของความคาดหวัง.....	21
องค์ประกอบของความคาดหวัง.....	23
ปัจจัยที่ทำให้ความคาดหวังแตกต่างกัน.....	23
ความสำคัญของความคาดหวัง.....	25
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม.....	30
ความหมายของพฤติกรรม.....	30
พฤติกรรมวัยรุ่นที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา.....	31
ประเภทของพฤติกรรม.....	34
องค์ประกอบของพฤติกรรม.....	35
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม.....	35
สาเหตุของพฤติกรรมวัยรุ่น.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2(ต่อ)	แนวคิดของนักวิชาการต่อสาเหตุของพฤติกรรม.....	37
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม.....	38
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง.....	40
	งานวิจัยในประเทศ.....	40
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	46
	ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้.....	50
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	53
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	53
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	55
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล.....	63
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
	บทย่อ	97
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	97
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	97
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	98
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	98
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	99
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	100
	อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า.....	103
	ข้อเสนอแนะ.....	118

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	121
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก คำอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	136
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา.....	152
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	162
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	171

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นเรียน.....	54
2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดา มารดาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา.....	64
3 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของ นักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อ ความคาดหวังจำแนกตามด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือก อาชีพ.....	66
4 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวัง จำแนกตามด้านการศึกษา	67
5 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวัง จำแนกตามด้านความประพฤติ.....	72
6 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวัง จำแนกตามด้านการเลือกอาชีพ.....	79
7 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามเพศ.....	84
8 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามระดับชั้น.....	85

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	86
10 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดา.....	88
11 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา.....	90
12 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา.....	92
13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรม ของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง.....	94
14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรม ของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง.....	95
15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง.....	96
16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับการรับรู้ ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา.....	137

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

17	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา.....	138
18	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับพฤติกรรม ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา.....	140
19	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับการรับรู้ ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ.....	142
20	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ.....	143
21	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับพฤติกรรม ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ.....	145
22	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับการรับรู้ ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ.....	147
23	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ.....	148
24	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับพฤติกรรม ของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ.....	150

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นผลผลิตจากสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของบุคคล ถ้าสภาวะภายในครอบครัวตลอดจนสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวราบรื่น โดยเฉพาะบิดา มารดาให้การดูแลเอาใจใส่ ให้ความรัก ความอบอุ่นอย่างเหมาะสม ย่อมส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพจิตดี ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู หรือขาดความรัก ความอบอุ่นมักจะมีปัญหาสุขภาพจิต ในสภาวะปัจจุบันวัยรุ่นประสบปัญหาเผชิญวิกฤตการณ์ ต่างๆทำให้เกิดความเครียด วิตกกังวล มีปัญหาการปรับตัว อันเป็นผลสะท้อนเนื่องจากการ อบรมเลี้ยงดูและความคาดหวังของครอบครัว ดังที่ทราบได้จากข่าวสารทางสื่อมวลชนต่างๆ เช่น ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (“ถูกพ่อตำเรียนอ่อน นร. ม.5 ยิงตัวตาย”. 2542 : 1-2) ว่า วัยรุ่นถูกบิดาตำเรียนอ่อนเกิดความเครียดฆ่าตัวตาย

สภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และ วัฒนธรรม ก่อให้เกิดปัญหาในลักษณะต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบต่องานสถาบันครอบครัวอย่างมาก จนเกิดการสั่นคลอนหรือเรียกได้ว่าล้มเหลว อันเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้โครงสร้างวิถีชีวิตของ สถาบันครอบครัวไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย สำหรับวิถีชีวิตครอบครัวไทย ซึ่ง อินทิรา พัวสกุล (2541 : 2) ได้กล่าวว่าแต่เดิมเป็นลักษณะครอบครัวขยาย (Extended family) ประกอบด้วยบุคคลหลายวัยนับตั้งแต่ ทวด ปู่ย่า ตายาย จนถึง เหลน บางคนมีครอบครัวใหม่ แยกอยู่ตามลำพังแต่ก็ยังไปมาหาสู่กัน สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้ชัดเจน เมื่อทุกคนทำตามหน้าที่และช่วยเหลือกันทำให้ครอบครัวมีความสุข แต่ปัจจุบันครอบครัวมีขนาดเล็กลงเป็น ครอบครัวเดี่ยว สอดคล้องกับผลการวิจัยความคาดหวังที่มีก่อนสมรส ของ “โสภา ชปิลมันท์, สมบัติ สุพัตชัย และประกายรัตน์ สุขุมลชาติ” (2534 : 5-5 - 5-7) ที่พบว่า ครอบครัวที่พึงปรารถนาเป็นครอบครัวเดี่ยว ต้องการอิสระแยกอยู่ตามลำพัง ต้องการให้ชายหญิงมีบทบาท เท่าเทียมกัน แบ่งเบาภาระครอบครัว ช่วยกันอบรมเลี้ยงดูและมีลูก 1-2 คน ในการเปลี่ยนแปลง เป็นครอบครัวเดี่ยวอาจทำให้เกิดความรู้สึกเครียดและนำมาซึ่งปัญหาสุขภาพจิต เพราะเมื่อลูกมี ปัญหาไม่สามารถปรึกษาบิดามารดาได้ ไม่รู้จะปรึกษาใคร มักเก็บตัวคนเดียวหรือหันเข้าหา เพื่อน ซึ่งเพื่อนก็อาจมีปัญหาเหมือนกัน จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตครอบครัวมีผล กระทบต่อวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงคาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ อยู่ในช่วงอายุ 13-21 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม ค่านิยมคตินิยมและเอกลักษณ์แห่งตน เป็นช่วง

ที่มีความยากลำบากในการปรับตัวเพราะเป็นวัยวิกฤต และเป็นช่วงเกือบสุดท้ายในการปรับปรุงพฤติกรรม ซึ่ง ปรีชา คัมภีรปกรณ (2540 : 55-56) กล่าวว่า นักจิตวิทยาเรียกว่าวัยพายุบูแคม (Storm and stress) เพราะวัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ซึ่งอารมณ์เป็นความรู้สึกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คืออารมณ์ทุกข์ เช่นความเครียด ความวิตกกังวล และอารมณ์สุข เช่นร่าเริง เมื่อมีอารมณ์หรือความรู้สึกวัยรุ่นแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมออกมาแตกต่างกัน

✧ การมีพฤติกรรมที่ดีเป็นรากฐานที่มั่นคงของบุคลิกภาพ ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นมีพฤติกรรมไม่ดีเกร วุ่นวาย เมื่อเติบโตขึ้นย่อมก่อความเดือดร้อนให้สังคม ทั้งนี้เพราะความรู้สึกและพฤติกรรมของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดู และความคาดหวังจากครอบครัว สะสมมาโดยตลอด ในสังคมและวัฒนธรรมไทยเด็กมักจะผูกพันกับบิดามารดาจนถึงวัยผู้ใหญ่ การมีครอบครัวที่ดีเสมือนเกราะที่คอยปกป้องคุ้มครอง เมื่อลูกประสบปัญหาก็มีบิดามารดาเป็นที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่แก้ไขปัญหาด้อย่างเหมาะสม ลูกจะมีความรู้สึกอบอุ่น เป็นสุข และพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่มีปัญหามักเป็นครอบครัวที่ปล่อยปละละเลย หรือมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันจะขาดความสนใจลูก ทำให้วัยรุ่นมีความทุกข์ และขาดที่ยึดเหนี่ยวจิตใจต้องตัดสินใจแก้ปัญหาเอง อันนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ และครอบครัวที่เข้มงวดบิดามารดาจะตั้งความคาดหวังกับลูกในด้านต่าง ๆ สูง เมื่อความคาดหวังนั้นตรงกับความถนัด ความสนใจ และสามารถทำได้ ลูกก็มีความสุขและมีพฤติกรรมตอบสนองไปในทางที่พึงประสงค์ หากไม่สามารถทำได้ตามที่คาดหวังลูกมักจะไม่มีความสุข และอาจมีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ได้

สังคมในปัจจุบันเต็มไปด้วยการแข่งขันในทุกๆด้าน เพื่อให้ตนเองมีโอกาสได้รับสิ่งที่คาดหวังไว้ทั้งด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความคาดหวังให้ลูกหลานมีโอกาสสูงสุด และมีความทัดเทียมคนอื่น ๆ ในทุก ๆ ด้าน ให้เป็นคนดีเก่งและเด่นในสังคม ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดแทนบางสิ่งที่ตนขาดหายไป และเป็นการรักษาหน้าตาตนเอง ซึ่ง ตรีเรือน แก้วกังวาล. (2540 : 365-366) กล่าวว่า บิดามารดาจะใช้เด็กเป็นเครื่องบ่งบอกสถานะของตน โดยการเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียง แต่งตัวดูดี เรียนพิเศษ และการสอบเข้ามหาวิทยาลัยกลายเป็นเรื่องสำคัญที่สุด บิดามารดาจึงพยายามให้ลูกทำกิจกรรมพิเศษต่างๆ เช่นเรียนพิเศษ เล่นดนตรี เล่นกีฬา ตลอดจนการเลี้ยงลูกให้สูงกว่าตนทำให้เด็กมีค่านิยมหรูหราฟุ่มเฟือย สะดวกสบายเป็นต้น ขณะเดียวกัน บาลค์ (Balk. 1995 : 59) ได้เน้นว่า ความคาดหวังเหล่านี้ทำให้เกิดความกดดันในวัยรุ่น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดค่านิยม ความรู้สึก และมีพฤติกรรมต่างๆ

✧ ความคาดหวังของบิดามารดา หมายถึง ความต้องการของบิดามารดาที่ต้องการให้ลูกกระทำการที่ตนคิดว่าดีงาม สิ่งที่ตนปรารถนา ซึ่ง เต็มศิริ บุญยสิงห์ (อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ. 2539 : 23 ; อ้างอิงจาก เต็มศิริ บุญยสิงห์. 2539. การสัมภาษณ์เรื่อง ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อ

การศึกษาของลูก.) ได้เน้นถึง ความเชื่อของสังคมไทยมีผลต่อการเลี้ยงลูกของบิดามารดา เช่น รักลูกชายมากกว่าลูกสาว เพราะเชื่อว่าลูกชายสามารถบวชให้ได้เกาะชายผ้าเหลืองขึ้นสวรรค์ จึงคาดหวังลูกชายมากกว่าลูกสาว ในทำนองเดียวกัน นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2531 : 13-14) ได้กล่าวว่า บางครอบครัวตั้งความหวังให้ลูกชายได้เรียนสูง จบออกมามีอาชีพที่มั่นคง ในขณะที่ เกษม วัฒนชัย (อภิชาติ เศรษฐินิจกจิการ. 2539 : 39 ; อ้างอิงจาก เต็มศิริ บุญยสิงห์. 2539. การสัมภาษณ์เรื่อง ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาลูก.) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับระดับชั้นว่า บิดามารดาให้ความสำคัญและคาดหวังว่าลูกจะผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของสถาบันนั้นๆ จะเห็นได้จากช่วงรอยต่อของการศึกษาในระบบเป็นช่วงที่ก่อให้เกิดความเครียด ขณะเดียวกัน กมล คงเมือง (2533 : 12-13) ได้ศึกษาพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยลูกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงความคาดหวังของบิดามารดาก็สูงไปด้วย ส่วนลูกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำบิดามารดาก็มีความคาดหวังต่ำ ส่วนการศึกษาของ ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง (2522 : 70-72) พบว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาสูงมักจะส่งเสริมและมีความคาดหวังให้ลูกมีการศึกษาที่สูงด้วย และ อติศักดิ์ จินดานุกูล (2532 : 1-2) ได้ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพในวิชาชีพระดับสูง จะสนับสนุนหรือคาดหวังให้ลูกเรียนต่อมากกว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพระดับต่ำ นอกจากนี้ พีระวัฒน์ วรเนติวุฒิ. 2530 : 83-85) ยังศึกษาพบว่า รายได้ของครอบครัวมีผลต่อความคาดหวังของบิดามารดา โดยบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงคาดหวังให้ลูกมีการศึกษาระดับสูง ผู้มีรายได้ระดับชนชั้นกลางคาดหวังด้านการศึกษา การรับภาระทางบ้าน และผู้ที่มีรายได้ต่ำคาดหวังการทำงานหรือประกอบอาชีพ

เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือในการเลื่อนชั้นทางสังคม และเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลก้าวเข้าสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน และเกียรตินิยมชื่อเสียงในอนาคต บิดามารดาจึงคาดหวังด้านการศึกษาลูก ขณะเดียวกันก็คาดหวังด้านความประพฤติด้วย ดังที่ จรรยา สุวรรณทัต (2541 : 253-254) ได้ศึกษาพบว่า สังคมไทยมีความคาดหวังต่อเด็กในด้านกตัญญู รู้คุณ ซื่อสัตย์ ไม่ก้าวร้าว เคารพผู้อาวุโส และคาดหวังด้านอาชีพโดยมุ่งให้ลูกทำงานที่ดี เรียนจบแล้วมีโอกาสนั่งโต๊ะแทนการทำงานหนัก ไม่ลำบากเหมือนบิดามารดา จึงพยายามให้ลูกเลือกอาชีพที่จะส่งเสริมฐานะของตนเองและครอบครัว เพราะบิดามารดาบางคนผิดหวังในชีวิตในอาชีพที่ตนเคยตั้งความหวังไว้ เมื่อมีลูกก็หันมาทุ่มเทความหวังทั้งหมดไว้ที่ลูก เพื่อจะให้ลูกเป็นตัวแทนของตน ดังที่ เซเลส (อัจฉรา สุขารมณ และ อรพินทร์ ชูชม. 2530 : 21 ; อ้างอิงจาก Sayles. 1957. *Substitute Parents : A Study of Foster Family*.) ได้กล่าวไว้ว่าบิดามารดาที่ไม่สมหวังในแผนการชีวิตที่วางไว้ตั้งแต่เด็กๆ เมื่อมีลูกก็มักจะหันมาทุ่มเทความหวังทั้งหมดไว้ที่ลูก ต้องการให้ลูกเป็นตามที่ตนตั้งความหวังไว้ให้ได้ ซึ่ง ธนู ชาติชนานนท์ (อภิชาติ เศรษฐินิจกจิการ. 2539 : 21 ; อ้างอิงจาก ธนู ชาติชนานนท์. 2539. การสัมภาษณ์เรื่องความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาลูก.) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันนี้บิดามารดาส่วนใหญ่มักตั้งความหวังที่มี

ระดับสูง พยายามผลักดันลูกให้เรียนได้ดีและสูงที่สุด ซึ่งนับว่าเป็นความปรารถนาดีและจำเป็นในสังคม หากผลักดันอย่างเหมาะสมและถูกจังหวะกับความเป็นไปได้ ลูกก็จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง ในบางครั้งลูกอาจจะมีความสามารถ ความถนัดและความต้องการที่แตกต่างหรือตรงกันข้ามกับที่บิดามารดาตั้งใจจะให้ลูกเป็น การบังคับลูกเมื่อไม่สามารถทำได้ตามที่บิดามารดาคาดหวัง เนื่องจากมาตรฐานความคาดหวังของบิดามารดาสูงเกินความสามารถ ย่อมทำให้รู้สึกเครียดได้

ส่วนการศึกษาปัญหาในครอบครัว และสภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อเด็กที่มีปัญหาสุขภาพจิตที่มารับบริการที่ศูนย์สุขภาพจิต ของ พรรณพิมล หล่อตระกูล (2542 :131) พบว่า มีปัญหาการเลี้ยงดูที่บิดามารดาคาดหวังกับเด็กร้อยละ 22 ทำให้เกิดความกดดันมีปัญหาด้านพฤติกรรมและอารมณ์ แตกต่างจากซีกโลกทางตะวันตกที่บิดามารดาคาดหวังน้อยมากร้อยละ 3.5 ซึ่ง ศิริพร พูลรักษ์ (2538 : 82-83) ได้เน้นให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจิตใจและสังคม รวมทั้งความคาดหวังของบิดามารดา ทำให้วัยรุ่นที่มีจิตใจอ่อนไหวและขาดประสบการณ์ เกิดความเหงาอันนำไปสู่ความผิดพลาดในชีวิต ขณะเดียวกัน ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 365) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับสังคมเมืองและสังคมอุตสาหกรรมว่า มีการแข่งขันในด้านต่างๆ สูง ตลอดจนความคาดหวังของบิดามารดาในด้านต่างๆ เป็นสาเหตุให้ลูกเกิดความเครียด วิตกกังวล และมีพฤติกรรมต่างๆ ทั้งในด้านที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม แสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอากับลูกมีผลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมของวัยรุ่น

จากการศึกษาเอกสารความคาดหวัง จะเห็นได้ว่าความคาดหวังของบิดามารดามีผลกระทบต่อลูกก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขและบางครั้งเกิดความเครียดและเป็นทุกข์ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของลูกทั้งด้านดีและไม่ดี ดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูแนะแนว และมีหน้าที่ให้บริการคำปรึกษาแก่นักเรียนและผู้ปกครอง มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาว่าจะมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนอย่างไร จึงได้สำรวจเบื้องต้น โดยใช้คำถามปลายเปิดสอบถามจากบิดามารดา และนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง ให้บิดามารดาจำนวน 200 คน และนักเรียน จำนวน 200 คน ตอบคำถามดังนี้

คำถามปลายเปิดที่ใช้ถามบิดามารดา “ท่านคาดหวังลูกในด้านใดบ้าง” สรุปได้ว่า บิดามารดามีความคาดหวัง 3 ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านที่ 1 ด้านการศึกษา ได้แก่ ต้องการให้ลูกตั้งใจเรียน ขยัน อดทน รับผิดชอบการเรียน เรียนเก่ง สอบเอนทรานซ์ได้ เรียนจบสูงๆ สามารถสอบเข้าเรียนในสาขาและสถาบันที่สังคมยอมรับ และเมื่อจบแล้วหางานทำได้ง่าย ด้านที่ 2 ด้านความประพฤติ ได้แก่ ต้องการให้ลูกเป็นเด็กดี มีระเบียบวินัย ไม่ดื้อ ไม่เกเร เชื่อฟังบิดามารดา รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ช่วยเหลืองานบ้าน บังคับควบคุมตนเองได้ รู้จักวางตัวในการคบเพื่อนต่างเพศ ไม่มีแฟนในวัยเรียน คบเพื่อนที่ดี ไม่มั่วสุมไปในทางไม่ดี ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยา

เสพติด ไม่เล่นการพนัน ไม่เที่ยวเตร่ในเวลาและสถานที่ที่บิดามารดาห้าม กลับบ้านตรงเวลา และด้านที่ 3 ด้านการเลือกอาชีพ ได้แก่ ต้องการให้ลูกเลือกอาชีพที่มั่นคง รายได้ดี มีเกียรติ เป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล อาชีพสุจริต งานสบายไม่ต้องใช้แรงงาน และอาชีพที่สามารถดำเนินกิจการต่อจากครอบครัวได้

คำถามปลายเปิดที่ใช้ถามนักเรียน “นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อตัวนักเรียนหรือไม่” สรุปได้ว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 68 ไม่รับรู้ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และนักเรียนที่รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาตอบคำถามที่ว่า “นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาได้อย่างไร” สรุปได้ว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังจากการบอกของบิดามารดา จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 83.09 บิดามารดาพูดให้ญาติและผู้อื่นฟัง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.03 และการแสดงสีหน้าท่าทางของบิดามารดา จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

คำถามที่ใช้ถามนักเรียนที่รับรู้ความคาดหวังว่า “นักเรียนรู้สึกและแสดงพฤติกรรมอย่างไร เมื่อรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา” สรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ความประพฤติ และการเลือกอาชีพ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกและแสดงพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้คือ มีความรู้สึกและแสดงพฤติกรรมด้านบวก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 50.49 ส่วนด้านลบ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 28.68 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ด้านการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 ความรู้สึกด้านบวก ได้แก่ ความรู้สึกพอใจ มีกำลังใจ เป็นสุข ภูมิใจ และพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ขยันมากขึ้น มีความอดสาหะพยายาม ทำการบ้านสม่ำเสมอ ทบทวนตำรา ตั้งใจเรียน ไม่หนีเรียน ศึกษาค้นคว้า เรียนพิเศษนอกเวลา (จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 44.85) ลักษณะที่ 2 ความรู้สึกด้านลบ ได้แก่ ความรู้สึกไม่พอใจ อึดอัด รำคาญ หงุดหงิด เป็นทุกข์ เครียด เบื่อหน่าย ท้อแท้ และพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ไม่สนใจการเรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน หนีเรียน ไม่ทำการบ้าน เกียจคร้าน ไม่ศึกษาค้นคว้า ไม่ทบทวนตำรา (จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12) ด้านความประพฤติ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้ ลักษณะที่ 1 ความรู้สึกด้านบวก ได้แก่ ความรู้สึกพอใจ ภูมิใจ เป็นสุข และพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ เชื่อฟังบิดามารดา มีระเบียบวินัย ช่วยเหลืองานบ้าน รับผิดชอบหน้าที่ ไม่ดื้อ ไม่เกร ไม่ก้าวร้าว ไม่เที่ยวเตร่ ไม่มั่วสุมการพนัน และสิ่งเสพติด (จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 51.47) ลักษณะที่ 2 ความรู้สึกด้านลบ ได้แก่ ความรู้สึกไม่พอใจ อึดอัด รำคาญ หงุดหงิด เป็นทุกข์ เครียด เบื่อหน่ายและพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ไม่เชื่อฟังบิดามารดา โต้เถียง ตีรัน เกร ก้าวร้าว เที่ยวเตร่ ไม่รับผิดชอบหน้าที่ ไม่ช่วยเหลืองานบ้าน เกียจคร้าน ไม่มีระเบียบวินัย กลับบ้านช้า เดินหนี หนีออกจากบ้าน แยกตัวอยู่ตามลำพัง เปิดเพลงดังๆ เล่นเกมที่รุนแรง และขีดข่วน ดึงผม หยิกตี ทูบ ตนเอง (จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47) ด้านการเลือกอาชีพ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้ ลักษณะที่ 1 ความ

รู้สึกด้านบวก ได้แก่ความรู้สึกพอใจ เป็นสุข ภูมิใจ และพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่เชื่อฟังบิดามารดา ช่วยเหลือกิจการของบิดามารดา เลือกอาชีพตามที่บิดามารดาแนะนำ ไม่ดูถูกอาชีพเลือกอาชีพที่สุจริต ศึกษาค้นคว้าข้อมูล และหาประสบการณ์ทางอาชีพ (จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 55.15) ลักษณะที่ 2 ความรู้สึกด้านลบ ได้แก่ ความรู้สึกไม่พอใจ เป็นทุกข์ และพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ไม่เชื่อฟังไม่เลือกอาชีพที่บิดามารดาต้องการต่อต้าน ไม่ช่วยเหลือกิจการดูถูกอาชีพ ไม่สนใจอาชีพ หลีกเลียงการทำงาน ไม่หาประสบการณ์ทางอาชีพ (จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.44)

คำถามที่ใช้ถามนักเรียน “บิดามารดาแสดงต่อนักเรียนอย่างไร เมื่อนักเรียนไม่สามารถทำได้ตามที่ท่านคาดหวัง” สรุปได้ว่า บิดามารดา บ่น จู้จี้ ด่าว่า ตักเตือน คอยถาม คอยเข้าไปดูในห้อง เปรียบเทียบกับตนเองหรือคนอื่น บังคับอ่านหนังสือ บังคับเรียนพิเศษ เข้มงวด ตำหนิและทำโทษ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 39.71 อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้คำปรึกษา สนับสนุน ให้รางวัล ชมเชย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และเฉยๆไม่บังคับ ไม่ว่า ไม่สนใจ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.79 ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเบื้องต้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 132 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 66 คนและมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 66 คน โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง และโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้คำถามปลายเปิดในลักษณะเดียวกับคำถามข้างต้น พบว่าผลที่ได้ คือบิดามารดาคาดหวังในด้านการศึกษา ความประพฤติ และการเลือกอาชีพ นักเรียนเกิดความรู้สึกเต็มใจและมีพฤติกรรมเชื่อฟังและปฏิบัติตาม ส่วนนักเรียนที่เกิดความรู้สึกอึดอัดไม่พอใจ มีพฤติกรรมไม่ได้ปฏิบัติตาม จะเห็นได้ว่าผลเป็นไปในทางเดียวกับการสำรวจข้างต้น

จากการสำรวจเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา นักเรียนมีความรู้สึกและมีพฤติกรรมทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งพฤติกรรมด้านลบมักจะเกิดจากความรู้สึกอึดอัด ไม่พอใจ เครียด โดยเฉพาะนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสังคมเมืองและสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งต้องแข่งขันกันตลอดเวลา ความคาดหวังของบิดามารดาเป็นความปรารถนาดีต่อลูกซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ถ้าความคาดหวังนั้นไม่สูงและเกินความเป็นจริงจนนักเรียนมีความเครียดสูงและเป็นที่มาของพฤติกรรมในด้านลบ แม้ว่าพฤติกรรมที่รุนแรงมีจำนวนไม่มากนัก แต่ผลเสียที่เกิดขึ้นมีมาก อีกทั้งยังไม่มี การวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของลูก

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูแนะแนว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา1-6 โรงเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล และ โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา ซึ่งเป็นโรงเรียนคาทอลิกที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อจะได้ทราบถึงการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา

ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังว่าจะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ซึ่งทางโรงเรียนจะได้วางนโยบายการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของบิดามารดา ส่วนครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาจะได้นำข้อมูลมาหาแนวทางส่งเสริมสนับสนุนความคาดหวังของบิดามารดาที่นักเรียนมีความรู้สึกและมีพฤติกรรมที่ดีให้ชัดเจน และหาทางป้องกัน ควบคุม แก้ไขปัญหาในกรณีที่ความคาดหวังนั้น นักเรียนมีความรู้สึกไม่ดี และมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อไม่ให้เป็นปัญหาที่รุนแรงต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา
3. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา
2. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา
3. ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา
4. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา
5. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา
6. ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา
7. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา

8. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา

9. ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ครูแนะแนวและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ตลอดจนผู้บริหารทางการศึกษาในโรงเรียน ได้ทราบความคาดหวังของบิดามารดาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อผู้บริหารได้ใช้ข้อมูลจากการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของบิดามารดา และครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางส่งเสริมสนับสนุนความคาดหวังของบิดามารดาที่นักเรียนมีความรู้สึกและมีพฤติกรรมที่ดีให้ชัดเจน ตลอดจนหาทางป้องกัน ควบคุม แก้ไขปัญหาในกรณีที่นักเรียนมีความรู้สึกไม่ดี และมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่อความคาดหวังนั้น เพื่อไม่ให้เป็นปัญหาที่รุนแรงต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา และโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล ปีการศึกษา 2542 จำนวน 3,500 คน เป็นนักเรียนชาย 1,400 คน และนักเรียนหญิง 2,100 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา และโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล จำนวน 1,458 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 618 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 840 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นชั้น (Strata) แล้วนำมาสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางยามาเน่

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้อยู่ในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ระดับชั้น
 - 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 2.1 ระดับการศึกษาของบิดามารดา ✓
 - 2.2 อาชีพของบิดามารดา ✓
 - 2.3 รายได้ของบิดามารดา ✓
3. ความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน ได้แก่
 - 3.1 ความคาดหวังด้านการศึกษา
 - 3.2 ความคาดหวังด้านความประพฤติ
 - 3.3 ความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพ
4. ความรู้สึกต่อความคาดหวังของบิดามารดา ได้แก่
 - 4.1 ความรู้สึกด้านบวก
 - 4.2 ความรู้สึกด้านลบ
5. พฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา ได้แก่
 - 5.1 พฤติกรรมด้านการศึกษา
 - 5.2 พฤติกรรมด้านความประพฤติ
 - 5.3 พฤติกรรมด้านการเลือกอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียนตามที่บิดามารดาปรารถนา หรือต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ความคาดหวังด้านการศึกษา หมายถึง ความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาในด้านการเรียน ได้แก่ ตั้งใจเรียน ขยันหมั่นเพียร มานะอดทน รับผิดชอบการเรียน เรียนเก่ง ผลการเรียนดี เรียนได้สูงๆ สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาและสถาบันที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบออกมาหางานทำได้ง่าย

1.2 ความคาดหวังด้านความประพฤติ หมายถึง ความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาในด้านการประพฤติปฏิบัติตน ได้แก่ เป็นเด็กดี สุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ ไม่ดื้อ ไม่ก้าวร้าว ไม่เกเร เชื่อฟังพ่อแม่ คบเพื่อนที่ดี ไม่มั่วสุมไปในทางไม่ดี ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ไม่เล่นการพนัน มีระเบียบวินัย รับผิดชอบหน้าที่ของตน ควบคุมตนเองได้ ช่วยเหลืองานบ้าน ไม่เที่ยวเตร่

1.3 ความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพ หมายถึง ความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาในด้านการเลือกเรียนในสาขาที่สามารถประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงชีพในอนาคต ได้แก่ อาชีพที่มั่นคง มีรายได้ดี เป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล อาชีพสุจริต อาชีพที่สบาย ไม่ต้องใช้แรงงาน มีความก้าวหน้าสูง

ความคาดหวังของบิดามารดา วัดได้จากแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา ตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของออสกู๊ด (Osgood)

2. ความรู้สึกต่อความคาดหวังของบิดามารดา หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนทั้งในด้านบวกและด้านลบที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาที่จะให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียนตามที่บิดามารดาปรารถนา หรือต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ จำแนกออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.1 ความรู้สึกด้านบวก ได้แก่ ชอบใจ พอใจ เต็มใจ มีกำลังใจ เป็นสุข มีอิสระ ภูมิใจ

2.2 ความรู้สึกด้านลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ จำใจ ถูกบังคับ กังวล อึดอัด หดห่อกำลังใจ ท้อแท้ เบื่อหน่าย เป็นทุกข์

ความรู้สึกต่อความคาดหวังของบิดามารดา วัดได้จากแบบสอบถามความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของออสกู๊ด (Osgood)

3. พฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา หมายถึง การกระทำของนักเรียนทั้งในด้านบวกและด้านลบ เพื่อตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียนตามที่บิดามารดาปรารถนาหรือต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

3.1 พฤติกรรมด้านการศึกษา หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ตอบสนองความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตาม ในด้านการเรียน ได้แก่

3.1.1 พฤติกรรมด้านบวก หมายถึง การกระทำของนักเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลในทางที่ดีต่อตนเองเป็นที่ยอมรับของบิดามารดา โดยพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ขยัน ทบทวนตำรา ทำการบ้านสม่ำเสมอ ตั้งใจเรียน มีสมาธิในการเรียน ไม่หนีเรียน ศึกษาค้นคว้า เรียนพิเศษนอกเวลา

3.1.2 พฤติกรรมด้านลบ หมายถึง การกระทำของนักเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเองหรือทำให้เกิดผลในทางที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับของบิดามารดา โดยพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ไม่ตั้งใจเรียน ขาดสมาธิในการเรียน หนีเรียน ไม่ทำการบ้าน เกียจคร้าน ไม่ศึกษาค้นคว้า ไม่ทบทวนตำรา

3.2 พฤติกรรมด้านความประพฤติ หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามในด้านการประพฤติปฏิบัติตน ได้แก่

3.2.1 พฤติกรรมด้านบวก หมายถึง การกระทำของนักเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลในทางที่ดีต่อตนเองและบิดามารดาเป็นที่ยอมรับของบิดามารดา โดยพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ เชื่อฟังบิดามารดา มีระเบียบวินัย แต่งกายสุภาพ ช่วยเหลืองานบ้าน รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่ดื้อ ไม่เกเร ไม่ก้าวร้าว ไม่เที่ยวเตร่ในเวลาอันไม่สมควรและสถานที่ที่บิดามารดาห้าม ไม่เล่นการพนัน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

3.2.2 พฤติกรรมด้านลบ หมายถึง การกระทำของนักเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเองและบิดามารดาหรือทำให้เกิดผลในทางที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับของบิดามารดา โดยพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ไม่เชื่อฟังบิดามารดา ขาดระเบียบวินัย แต่งกายไม่สุภาพ ไม่ช่วยเหลืองานบ้าน ขาดความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย คือ เกเร ก้าวร้าว เที่ยวเตร่ในเวลาและสถานที่ที่บิดามารดาห้าม เกียจคร้าน เล่นการพนัน ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด หนีออกจากบ้าน แยกตัวอยู่ตามลำพัง เที่ยวเตร่นอกบ้านกับเพื่อน กลับบ้านช้า เปิดเพลงดังๆ เล่นเกมที่รุนแรง หาเรื่องคนอื่น ตะโกน ชีตชวน ดึงผม หยิก ตีตนเอง

3.3 พฤติกรรมด้านการเลือกอาชีพ หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ตอบสนองความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามในด้านการเลือกอาชีพ ได้แก่

3.3.1 พฤติกรรมด้านบวก หมายถึง การกระทำของนักเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลในทางที่ดีต่อตนเองและบิดามารดา เป็นที่ยอมรับของบิดามารดา โดยพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ การเลือกอาชีพตามบิดามารดากำหนด เชื่อฟังบิดามารดาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ช่วยเหลือกิจการของบิดามารดา เลือกเรียนในสาขาที่ประกอบอาชีพตามที่บิดามารดาต้องการ เลือกอาชีพตามที่บิดามารดาแนะนำ ไม่ดูถูกอาชีพ เลือกอาชีพที่สุจริต ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ หาประสบการณ์ทางอาชีพ

3.3.2 พฤติกรรมด้านลบ หมายถึง การกระทำของนักเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเองและบิดามารดาหรือทำให้เกิดผลในทางที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับของบิดามารดา โดยพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ไม่เชื่อฟัง ไม่เลือกอาชีพที่บิดามารดาปรารถนาต่อต้านแสดงท่าทางโกรธเมื่อบิดามารดาแนะนำให้เลือกอาชีพ หลีกเลียง ไม่เลือกอาชีพตามที่บิดามารดาแนะนำ ไม่ช่วยเหลือกิจการงานบ้าน ดูถูกอาชีพ ไม่สนใจอาชีพ ไม่ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ ไม่หาประสบการณ์ทางอาชีพ เลือกแต่อาชีพที่ง่าย ๆ มีรายได้ดี

พฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา วัดได้จากแบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของออสกู๊ด (Osgood)

4. ตัวแปรด้านส่วนตัว หมายถึง ข้อมูลเฉพาะตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 เพศ หมายถึง เพศของนักเรียน แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง

4.2 ระดับชั้น หมายถึง ระดับชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่

4.2.1 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

4.2.2 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสอบได้ นับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 และระดับคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสอบได้นับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งปรับปรุงมาจากเกณฑ์การวัดผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ (2521 : 211) ได้แก่

4.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนที่สอบได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 - 4.00

4.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่สอบได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 - 2.99

4.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนที่สอบได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

5. ตัวแปรด้านครอบครัว หมายถึง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบิดามารดาของนักเรียน ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และรายได้เฉลี่ยของบิดามารดา

5.1 ระดับการศึกษาของบิดามารดา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

5.1.1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่สูงกว่าระดับชั้นประถมศึกษา

5.1.2 ระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าระดับชั้นประถมศึกษา แต่ไม่สูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ

5.1.3 ระดับอนุปริญญา ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ แต่ไม่สูงกว่าระดับอนุปริญญา

5.1.4 ระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

5.2. อาชีพของบิดามารดา หมายถึง อาชีพหลักของบิดามารดาที่ประกอบเพื่อหารายได้เลี้ยงชีพ แบ่งออกเป็น 5 อาชีพ ได้แก่

5.2.1 อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพรับราชการ ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

5.2.2 อาชีพเกษตรกรรม หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพในการทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และการประมง

5.2.3 อาชีพธุรกิจ หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชน รวมทั้งผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว

5.2.4 อาชีพค้าขาย หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขายทุกชนิด ซึ่งเป็นการค้าขายเล็กๆน้อยๆ

5.2.5 อาชีพรับจ้าง หมายถึง ผู้ที่รับจ้างทั่วไป

5.2.6 อาชีพอื่นๆ หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพอื่นใดนอกเหนือจากอาชีพที่กล่าวมารวมทั้งผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และข้าราชการบำนาญ

5.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา หมายถึง รายได้โดยเฉลี่ยที่บิดามารดาได้รับในแต่ละเดือน แบ่งเป็น

5.3.1 ต่ำกว่า 15,000 บาท

5.3.2 15,001 - 20,000 บาท

5.3.3 20,000 บาทขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตาม การรับรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานเขียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง
 - 1.1 ความหมายของความคาดหวัง
 - 1.2 ความคาดหวังของบิดามารดา
 - 1.3 ความรู้สึกของวัยรุ่นที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา
 - 1.4 ประเภทของความคาดหวัง
 - 1.5 พลังของความคาดหวัง
 - 1.6 พัฒนาการของความคาดหวัง
 - 1.7 องค์ประกอบของความคาดหวัง
 - 1.8 ปัจจัยที่ทำให้ความคาดหวังแตกต่างกัน
 - 1.9 ความสำคัญของความคาดหวัง
 - 1.10 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
 - 2.1 ความหมายของพฤติกรรม
 - 2.2 พฤติกรรมวัยรุ่นที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา
 - 2.3 ประเภทของพฤติกรรม
 - 2.4 องค์ประกอบของพฤติกรรม
 - 2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
 - 2.6 สาเหตุของพฤติกรรมวัยรุ่น
 - 2.7 แนวคิดของนักวิชาการต่อสาเหตุของพฤติกรรม
 - 2.8 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

1.1 ความหมายของความคาดหวัง

มีผู้ให้ความหมายของ “ความคาดหวัง” ต่างๆกันดังนี้

สิริวรรค์ อัครกุล (2528 : 1) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2530 : 109) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองอย่างหนึ่งว่า ตนเองควรจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ต่างๆ หรือต่องานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ ความคิดดังกล่าวรวมไปถึงการคิดถึงบุคคลอื่นด้วย

ชิษณุกร พรภาณวิษุทธิ์ (2540 : 6) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่น ที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540 : 8) และ สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540 : 10) อธิบายว่าความคาดหวัง หมายถึง ความมุ่งหวัง หรือคาดคะเนของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนาให้เป็นไปในอนาคต

ฟินน์ (Finn. 1962 : 390) อธิบายว่า ความคาดหวังหมายถึง การประเมินค่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวัง หรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

ฟังก์ และ แวกนอลส์ (Funk & Wagnalls. 1963 : 239) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ ว่าเป็นความเชื่อมั่นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าน่าจะมีน่าจะเป็นอย่างที่เราคิดไว้

เกตเซลส์, เจมส์ และ โรนอล (Getzels, James and Ronall. 1964 : 390-398) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกัน เพราะแต่ละคนมีความคิดและความต้องการต่างกัน อันทำให้พฤติกรรมทางสังคมที่ถูกกำหนดจากความคาดหวังของบุคคลอื่น และความต้องการส่วนตัวของตนเองต่างกันด้วย

รีตเดอร์ (Reeder. 1971 : 157) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ทำที่ของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัว โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้น ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

สรุปว่า“ความคาดหวัง” หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนา โดยใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรม ต่อบุคคลที่ตนคาดหวังในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

ความคาดหวังของบิดามารดา

เซียร์ และคณะ (Sear & Others. 1957 : 157) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู เป็นขบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของเด็ก และจะมีผลบางประการต่อพฤติกรรมในปัจจุบันของเด็ก ดังนั้น พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอากับเด็ก มีผู้ให้ความหมายและกล่าวถึง “ความคาดหวังของบิดามารดา” ดังต่อไปนี้

บุญลือ วันทายนต์ (2522 : 82) กล่าวว่า ความต้องการของแต่ละครอบครัวในการมีลูกเพื่อไว้สืบทอด ปลอดภัยว่าเหว่ ดูแลยามเจ็บไข้ ยามชราและลูกเป็นความหวังของครอบครัวที่บิดามารดาส่วนใหญ่หวังพึ่งพาอาศัยต่อไปในอนาคต

วรารณ รักรวิชัย (2529 : 9-14) กล่าวถึง การอบรมเลี้ยงดูในสังคมไทยแบบคาดหวังเอากับเด็ก เป็นการเลี้ยงดูที่บิดามารดาเรียกร้องเอาจากลูก โดยการเคี่ยวเข็ญให้ลูกทำตามที่บิดามารดาหวังไว้ บิดามารดาจะกำหนดวิถีชีวิตให้กับลูก ลูกจะต้องทำตามความต้องการของบิดามารดาทุกอย่างแม้ว่าจะชอบหรือไม่ก็ตาม

สุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 41) กล่าวว่า บิดามารดาโดยทั่วไปมักคาดหวังว่า เด็กควรเป็นผู้มีกิริยามารยาทเรียบร้อย พุดจาสุภาพ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ แต่งกายสุภาพ ไม่ใช่จ่ายเกินฐานะผู้เยาว์ ประหยัด ไม่ใช่จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ควรห่างไกลอบายมุข ตั้งใจเรียน และหมั่นศึกษาเล่าเรียน คุณธรรมสูง ไม่เกเร

ยาใจ แสงศักดิ์ (2535 : 23-24) กล่าวว่า บิดามารดาสัณก่อนมุ่งส่งลูกที่ “หัวดี” ให้เรียนด้านมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนลูกที่ “หัวไม่ดี” จะส่งให้เรียนอาชีวศึกษา สำหรับครอบครัวที่มีน้องหรือลูกหลายคน ลูกคนแรกกับคนที่สองจะต้องออกจากโรงเรียน เพื่อช่วยทำมาหากินเลี้ยงดูน้องๆ ไม่มีโอกาสเรียนสูง โดยเฉพาะลูกสาวจะไม่นิยมให้เรียน ต่อมาค่านิยมเปลี่ยนไป บิดามารดาที่มีลูกสาว “หัวดี” ก็จะให้เรียนครูเพราะเชื่อว่าทำงานสบาย บิดามารดาทุกคนอยากให้ลูกมีหลักฐาน มีงานที่ดี

อบรม สินภิบาล (2536 : 7-9) กล่าวว่า การที่บิดามารดามีความรักห่วงใยลูก จึงมักตั้งความหวังไว้ให้กับลูกสูงมาก โดยจะเป็นผู้เข้าไปช่วยสร้างอนาคตของลูกเสียเอง จนลูกแทบไม่ต้องทำอะไรเลย การส่งลูกเข้าโรงเรียนที่ดีมีการศึกษาสูง บิดามารดายอมมีหนี้มีตาตามไปด้วย ดังนั้นจึงนิยมส่งลูกเข้าโรงเรียนที่ดีตามค่านิยมของสังคม โดยไม่คำนึงถึงฐานะของตนเอง และสิ่งแวดล้อม จนทำให้มีปัญหาเกิดขึ้นกับลูก

อจจรา สุขารมณ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทางด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2540? : 22,56,226) กล่าวว่า ลูกจะถูกคาดหวังให้มีบทบาทและหน้าที่ต่อตนเอง และอาจต้องช่วยเหลืองานบ้าน เช่น

การทำกับข้าว ชักผ้า นอกจากนี้ยังต้องการให้สืบทำงานอาชีพและวิถีชีวิต กล่าวคือบางคนต้องการมีลูกเพื่อให้ลูกดูแลทรัพย์สินและกิจการต่อ ตลอดจนให้เป็น “คนดี” คือเรียบร้อย ว่างนอน ว่าง่าย ไม่เกียจคร้าน หมั่นศึกษาเล่าเรียน เมื่อเติบโตได้เป็นเจ้าคนนายคน

สรุปได้ว่า ความคาดหวังของบิดามารดา หมายถึง ความต้องการของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน เพื่อให้นักเรียนกระทำตามสิ่งที่ตนปรารถนาในด้านการศึกษา ความประพฤติ และการเลือกอาชีพ

1.3 ความรู้สึกของวัยรุ่นที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา

มหาวิทยาลัยมินนิโซตา (ประยูร วัชรดิษฐ์, 2514 : 11 ; อ้างอิงจาก มหาวิทยาลัยมินนิโซตา, 2511. การเลี้ยงดูและการอบรมเด็ก) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่สำคัญประการหนึ่ง คือการคาดหวังเอากับลูก บิดามารดาส่วนมากต้องการให้ลูกกระทำสิ่งที่ดีงามซึ่งตนไม่เคยมีโอกาสมาก่อน เช่นหวังให้ลูกโตขึ้นเป็นแพทย์หรือทนายความจึงพยายามเคี่ยวเข็ญลูกให้ได้อย่างที่ตนหวังไว้ บางทีเด็กอาจจะมีความสนใจและความสามารถตรงกันข้ามกับที่บิดามารดาตั้งใจจะให้ เป็น การบังคับลูกมากเกินไปก็เท่ากับทำลายความสำเร็จในอนาคตของลูกผลที่ตามมา คือลูกรู้สึกไม่พอใจ

สุรางค์ จันทร์ธอม (2527 : 134) กล่าวว่าบิดามารดาที่เน้นการเรียนของลูกมากเกินไป ตั้งกฎเกณฑ์ไว่ว่าจะให้รางวัล หากเด็กเรียนได้ตามที่บิดามารดาต้องการ เด็กบางคนทำไม่ได้ จิตใจก็ขาดความสุข เสียกำลังใจ ส่วนบิดามารดาที่หักล้างใจเพื่อให้เด็กเอาชนะตนเองเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพราะเด็กไม่จำเป็นต้องเรียนให้เก่งที่สุดจึงจะพบกับความสำเร็จ เด็กที่เรียนตามความสามารถก็ประสบผลสำเร็จได้ในชีวิต เนื่องจากเป็นผู้มีกำลังใจ

นราธร ศรประสิทธิ์ (2529 : 24) กล่าวว่าในปัจจุบันวัยรุ่นมีการแข่งขันในด้านต่างๆ มาก ทั้งด้านการศึกษา การเลือกอาชีพ และการเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้ต้องพึ่งพาตนเอง การตอบสนองต่อความคาดหวังในชีวิตจะต้องมีมากขึ้น ดังนั้นความคาดหวังของบิดามารดาจึงทำให้เกิดความเครียดแก่วัยรุ่น

นิภา นิธยาน (2530 : 134) กล่าวว่า บิดามารดาที่มีความทะเยอทะยานใฝ่สูงสำหรับชีวิตในอนาคตของลูก ซึ่งการกระทำของบิดามารดามีผลให้เด็กบางคนเกิดความมั่นใจหรือเกิดอารมณ์แค้นเครียดได้ และความรู้สึกในจิตใจมักเกิดจากบิดามารดา 2 ประเภท คือ

1. บิดามารดาที่เป็นผู้ประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์ในชีวิต และการงานมาแล้วจึงผลักดันยั่วลูกให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จในระดับเดียวกับตน

2. บิดามารดาที่ประสบความล้มเหลว หรือไม่มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน และแสดงความสามารถในวัยที่ผ่านมา จึงผลักดันลูกโดยหวังจะให้ลูกประสบความสำเร็จอย่างสูงในชีวิต เพื่อเป็นการชดเชยความรู้สึกขาดแคลนสิ่งนี้ในชีวิตของตนเอง

นอกจากนี้ บิดามารดาที่ปรารถนาจะได้ลูกเพศใดเพศหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อวัยรุ่นรู้ตัว

ว่าตนไม่ใช่เพศที่บิดามารดาคาดหวังก็จะเกิดความรู้สึกท้อแท้ และขาดความมั่นใจในตนเอง ส่งผลให้เด็กเกิดอารมณ์เครียดได้ เช่น คนจีนต้องการลูกคนโตเป็นเพศชายเพื่อสืบสกุล

สุนีย์ สิงหะเคนทร์ (2535 : 43) กล่าวว่า เจตคติของบิดามารดามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูก เช่นบิดามารดาที่มีเจตคติเจ้าระเบียบจะมีลักษณะระเบียบจัดมีความต้องการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อย เป็นระเบียบ และสะอาดอยู่เสมอ การปฏิบัติตัวเป็นแบบไม่มียืดหยุ่น บิดามารดาจะเข้มแข็ง และตำหนิซ้ำ ๆ อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ลูกเป็นตามความต้องการของตน เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้จะเป็นเด็กที่มีแต่ความผิตหวัง รู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถ เจตคติที่บิดามารดาแสดงต่อลูกดังกล่าวเป็นต้นเหตุของปัญหาพฤติกรรมของลูก

วิทยา นาควัชร (2537 : 175-180,264) กล่าวว่า ความหวังดีที่บิดามารดามีต่อลูก มากจนกลายเป็นความคาดหวังที่สูงมากต่อลูก ทั้งการพร่ำเตือน คำว่า ประชด ลงโทษ ชมเชย หรือตีดสนบนให้รางวัลเป็นต้น ทำให้ลูกรู้สึกรู้สึกอึดอัด เครียด ต่อการทำตามความคาดหวัง แทนที่เด็กจะสดชื่น รื่นเริง สนุกสนานตามวัย ก็ต้องหมกมุ่นอยู่กับการทำตัวให้เหมาะสมกับความหวังดีทำให้เกิดเป็นทุกข์ว่าจะทำไม่ได้ตามที่บิดามารดาคาดหวัง ในเด็กที่มีคุณธรรมอยากจะทำดีแต่ทว่าต่อสูหรือปฏิเสธผู้ใหญ่แต่ก็ทำไม่ได้ จึงเกิดอาการเจ็บป่วยทางกายที่มีสาเหตุมาจากความเครียดทางด้านจิตใจ เรียกว่า จิตสรีระแปรปรวน (Psychosomatic disorder) ในรูปแบบต่างๆเช่นปวดศีรษะ อาเจียน กังวล เครียด และโกรธง่าย การตั้งความคาดหวังให้ลูกสูงเกินไปไม่ดี เพราะลูกจะรู้สึก“ป่วย”ทั้งปัจจุบันและอนาคต ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การตั้งความหวังในตัวลูก ควรตั้งความหวังที่มีทางเป็นไปได้และอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ลูกจะมีความสุข และสามารถทำได้

บัณฑิต ศรีไพศาล (2538 : 34) กล่าวว่า วัยรุ่นรู้สึกว่าบิดามารดา และผู้ใหญ่ นำเบื้อพูดมาก จุกจิก จู้จี้ น่ารำคาญ พูดซ้ำซาก ซ้ำปน พูดเหมือนกันทุกวัน ชอบบังคับ ไม่ให้อิสระ ชอบก้าวร้าวเรื่องส่วนตัว ไม่ไวใจ ชอบตำว่า ไม่เคยเห็นว่ามีอะไรดี หัวโบราณ เขยไม่ทันสมัย

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2539 : 54-56) กล่าวว่า ความรักของบิดามารดาที่ใช้ในทางควบคุมวางกรอบ และบีบบังคับลูก ให้เป็นไปตามความต้องการของบิดามารดา เป็นความรักที่เรียกร้องให้ลูกต้องเป็นไปตามความคาดหวังที่ตนเป็นผู้ตั้งขึ้น เช่นด้านการเรียน มารดาจะวางกรอบและหน้าที่ให้ลูกเพียงอย่างเดียว เรียนให้เก่งที่สุด เพื่อเป็นความภาคภูมิใจให้กับบิดามารดา ทำให้ลูกต้องปฏิบัติตัวเหมือนหุ่นยนต์ที่ไร้ความรู้สึกนึกคิดมีสภาพคล้ายต้น “บอนไซ” ที่ไม่สามารถงอกงามเติบโตมีชีวิตตามปกติได้ มีหน้าที่สนองความต้องการของเจ้าของ ในสภาวะดังกล่าวลูกจะปฏิเสธความคิดความรู้สึกของตน และสร้าง “ตัวตนเทียม” (false self) ให้กับตนเอง อันเป็นบทบาทที่ต้องแสดงตามความต้องการของบิดามารดาและเก็บกดความรู้สึกนึกคิด ความปรารถนาที่แท้จริงของตนลงไปในจิตใต้สำนึก เมื่อโตขึ้นจึงไม่รู้ว่าตนต้องการอะไร การเก็บกดความต้องการที่แท้จริง และเป็นในสิ่งที่ตนไม่ยอมเป็นจึงเกิดความแปลกแยกแห่งตน

กันยา สุวรรณแสง (2540 : 99) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อเด็กมาก ทั้งทางด้านการอบรม การควบคุมดูแลเอาใจใส่ ฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลำดับการเกิด การตั้งจุดมุ่งหวังของบิดามารดา เด็กที่บิดามารดาคาดหวังและอบรม จู้จี้ พิถีพิถัน เฝือกการ จะเชื่อคนง่าย ขาดการวิเคราะห์ เป็นคนก้าวร้าว มีความขัดแย้งใจ ขอบเขตขึ้นดื้อรั้น ซึ่งความคาดหวังของบิดามารดาที่สูงเกินไป จะมีผลให้เด็กคับข้องใจ

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2541 : 22-23) กล่าวว่า เยาวชนมีความเครียดมากในการสอบ เอนทรานซ์ ซึ่งแต่เดิมสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพียงครั้งเดียว เด็กก็จะเครียดครั้งเดียว ปัจจุบันต้องสอบถึงสองครั้ง ทำให้เครียดเพิ่มขึ้น และความเครียดส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมของบิดามารดาที่บังคับบีบบังคับ ให้เด็กเลือกเรียนตามที่ผู้ปกครองต้องการ มีความคาดหวังสูงกับเด็ก คาดหวังเกินความเป็นจริงเด็กจึงมีความกดดันสูง เพราะกลัวบิดามารดาผิดหวัง พอเด็กทำไม่ได้ หรือได้ไม่เท่าที่หวังเด็กก็แทบหัวใจแหลกสลาย กรณีแบบนี้มีไม่มากแต่รุนแรง

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2541 : 2) กล่าวว่า การที่เด็กสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้และมีปัญหาทางสภาพจิตตามมา เป็นเพราะบิดามารดาตั้งความคาดหวังกับลูกสูงเกินไป โดยไม่ดูกำลังความสามารถลูก และที่ร้ายกว่านั้นคือบิดามารดาทำไม่ได้หรือยังไม่ได้ทำก็ฝากไว้กับลูก เช่นพ่อเข้า จปร. ไม่ได้ แม่อยากเรียนแพทย์ เข้าไม่ได้ ก็ให้ลูกเข้าแทนเป็นการยึดเยียดความต้องการของตนให้ลูก การเลือกเรียนสายใดควรจะเป็นสิทธิของเด็ก ซึ่งบิดามารดาสามารถให้คำปรึกษาได้เพราะเข้าใจโลก มีข้อมูล และประสบการณ์มากกว่า

แบลร์ (Blair, 1964 : 34) กล่าวว่า บุคลิกภาพหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กมีสาเหตุเนื่องจากทัศนคติของบิดามารดา คือ

1. บิดามารดาคาดหวังในสิ่งที่ไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก โดยพยายามกดดันหรือจำกัดอิสรภาพของเด็ก

2. บิดามารดามักควบคุม หรือให้อิสรภาพแก่เด็กไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม

3. บิดามารดามักมีแนวโน้มมองดูพฤติกรรมของเด็ก อย่างผู้ใหญ่มองดูเด็กทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องเสมอ

4. บิดามารดาให้อิสรภาพในการตัดสินใจ และโอกาสทำสิ่งที่ต้องการ แต่บิดามารดาก็ยังไม่ค่อยเต็มใจจะให้ลูกทำยังแสดงอาการสงสัย ไม่ยอมให้ตัดสินใจ ในบางโอกาสยังอยากให้ลูกทำตามสิ่งที่ตนคาดหวัง

5. บิดามารดาไม่พอใจในการดำเนินชีวิตของตน จึงพยายามหันไปควบคุมความเป็นอยู่ของลูก

วิสคอตต์ (พลวัต. 2541 : 9, 82 ; แปลและเรียบเรียงจาก The language of feelings ของ Viscott) กล่าวว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นภาษาจากความรู้สึก การที่บิดามารดาพยายามไม่ให้วัยรุ่นแสดงความรู้สึกใดๆออกมายิ่งทำให้วัยรุ่น “ต่อต้าน” มากขึ้นไปอีก และถ้าหากบิดา

มารดาให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของลูก ย่อมคาดหวังให้ลูกทำดีที่สุดเพื่อตัวเองได้ ในเมื่อการแสดงออกที่ดีที่สุดต่อความรู้สึก คือการกระทำที่ดีที่สุด การให้ลูกรู้จักรับผิดชอบการกระทำของตนเอง วัยรุ่นจะโตเป็นผู้ใหญ่และเขาสามารถทำในสิ่งที่บิดามารดาต้องการได้

สรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนไม่สามารถทำได้ตามที่บิดามารดาคาดหวัง ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกอึดอัด เครียด ขาดความเป็นตัวของตัวเอง มองว่าตนไร้ความสามารถ แต่ถ้ามีกำลังใจสามารถทำให้ประสบผลสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวังได้

1.4 ประเภทของความคาดหวัง

ความคาดหวังที่บุคคลตั้งไว้ มีทั้งความคาดหวังในระยะสั้น และความคาดหวังในระยะยาว นอกจากนี้ยังมีความคาดหวังในทางบวกและความคาดหวังในทางลบ (Hurlock. 1973 : 184-185) ความคาดหวังนี้จะนำไปสู่พฤติกรรมที่แตกต่างกันไป

ไพบูลย์ เทวรักษ์ และ สิริวรรณ อิศกุล (2527 : 46-47) กล่าวถึงความคาดหวังทางบวกว่า เมื่อบุคคลต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องทำบางสิ่งให้สำเร็จ ความหวังมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการทำงาน เป็นการยากที่จะกระตุ้นตนเองให้มีความพยายามและอดทน ในการกระทำสิ่งที่ตนเชื่อว่าจะประสบความล้มเหลว

โสรัช โพธิ์แก้ว (2527 : 79) กล่าวถึง ความคาดหวังทางลบว่า เป็นความคาดหวังทางร้าย เช่น ถ้าเราจนอยู่อย่างนี้ลูกเราจะเป็นอย่างไรหนอ ความคาดหวังในทางร้าย มักทำให้เกิดความกลัว ความวิตกกังวล ซึ่งทำให้ชีวิตขาดความสมดุลได้

สรุปได้ว่า ความคาดหวังมีทั้งในทางบวกและทางลบ ในระยะสั้นและระยะยาว ความคาดหวังเป็นตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ความคาดหวังทางบวกเป็นไปในทางที่ดีมักทำให้เกิดความพยายาม ความคาดหวังด้านลบนั่นทำให้เกิดความวิตกกังวล ขาดความสมดุลชีวิต

1.5 พลังของความคาดหวัง

ความเข้มข้นหรือความรุนแรงของความคาดหวัง ขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่ต้องการอยู่ใกล้หรือไกลจากตัวมากนักน้อยเพียงใด และขึ้นอยู่กับความสำคัญของเป้าหมาย ถ้าหากได้มายากลำบากต้องต่อสู้มากก็จะทำให้เกิดพลังความหวังสูงขึ้น ส่วนเป้าหมายที่สูงเกินความสามารถอาจทำให้เกิดความท้อใจได้ (Hurlock. 1973 : 185-186)

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ดั่งสุวรรณ และ วิจิตรพงษ์ ธรรมานุสรณ์ (2522 : 180-181) กล่าวว่า สภาวะที่ส่งเสริมให้ความคาดหวังมีอิทธิพลสูงสุดนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้มของ ความต้องการ 2 ประการ ดังต่อไปนี้ คือ

1. บุคคลขาดสิ่งที่ต้องการอยู่มากหรือน้อย จึงจะถึงระดับที่เขาพอใจ ถ้าขาดมากหรือต้องการมาก ก็จะช่วยส่งเสริมให้ความคาดหวังมีอิทธิพลสูงสุด
2. สิ่งทีบุคคลต้องการนั้นมีประโยชน์เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเพียงใด ถ้าได้รับประโยชน์มาก

ความเข้มของความต้องการก็จะมากขึ้น

พัชรี วรรณ (2522 : 124-125) กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีความคาดหวัง ก็จะแสวงหาวิธีการที่จะประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง และเมื่อสมหวังจะทำให้มีความต้องการสูงขึ้น เข้มข้นขึ้น หากผิดหวังปริมาณความต้องการ และความเข้มข้นก็จะลดลงและจางหายไป

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 84-85) อธิบายความคาดหวังที่เกี่ยวกับความสามารถบุคคลเป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 เกี่ยวกับปริมาณของความคาดหวัง (Magnitude) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล หรือแตกต่างกันไปในบุคคลเดียวกัน เมื่อต้องทำพฤติกรรมที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน เป็นการคาดหวังของบุคคลว่าตนจะทำงานสำเร็จถึงระดับใด เมื่อต้องทำงานที่มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน

มิติที่ 2 เกี่ยวกับการแผ่ขยาย (Generality) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนอาจแผ่ขยายจากสถานการณ์หนึ่ง ไปสู่สถานการณ์อื่นในปริมาณที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประสิทธิภาพบางอย่าง ไม่ทำให้ความคาดหวังแผ่ขยายไปสู่สถานการณ์อื่น

มิติที่ 3 เกี่ยวกับความเข้ม (Strength) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนมีความเข้มน้อย คือ ไม่มั่นใจในความสามารถของตน เมื่อไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จะทำให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนลดลง แต่ถ้ามีความเข้มหรือมั่นใจมาก บุคคลจะมีความบากบั่นมานะพยายาม แม้จะประสบความล้มเหลวบ้างก็ตาม

สรุปว่า ความคาดหวังของบุคคลจะมีอิทธิพลสูงสุด ขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับจากความคาดหวังเป็นที่พอใจมากน้อยเพียงใด และมีคุณค่าเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด ถ้ามีน้อยมาก ความคาดหวังก็ไม่มีอิทธิพล ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลประสบความสำเร็จในความคาดหวังแล้ว เพิ่มคุณค่ามากขึ้น ความคาดหวังนั้นก็จะมีอิทธิพลสูงสุดแก่เขา

1.6 พัฒนาการของความคาดหวัง

เด็กได้พัฒนาระดับของความคาดหวังก่อนที่จะเข้าสู่วัยรุ่น โดยมักจะคิดว่าโตขึ้นเขาคงจะเป็นอย่างไรในอนาคต ซึ่งความคาดหวังอาจจะสอดคล้องกับความจริงก็ได้

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1973 : 187-191) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลเกิดได้จาก

1. การฝึกฝนในวัยต้น (Early Training) ก่อนเข้าสู่วัยรุ่นบิดามารดาจะฝึกฝนให้ลูกได้รับความสำเร็จในตนเอง โดยบิดามารดาจะตั้งความหวังไว้ และหวังว่าลูกควรจะทำให้ได้มากน้อยเพียงใด แล้วจะสอนให้ลูกลองทำดู

2. ความทะเยอทะยานของบิดามารดา (Parental Ambitions) บิดามารดามักจะใฝ่ฝันหรือหวังให้ลูกเป็นอะไร ตั้งแต่เด็กยังไม่คลอด สิ่งที่บิดามารดาหวังให้ลูกเป็นอย่างไรจะเป็นแบบที่หล่อหลอมความหวังของบิดามารดาที่มีต่อเด็กตลอดชีวิต บิดามารดามักจะตัดสินใจไว้เลยว่า ลูกควรจบการศึกษาระดับใด เรียนได้ดีเพียงใด ประกอบอาชีพอะไร สถานภาพทางสังคม

ระดับใด และควรมีกิจกรรมอะไรมาช่วยส่งเสริมความสามารถของลูก การที่บิดามารดามีความทะเยอทะยาน อยากให้ลูกเป็นตามการตั้งความคาดหวังจากตัวบิดามารดาเอง และทำไปโดยไม่พิจารณาถึงความสามารถของลูกว่าจะทำได้หรือไม่ ซึ่ง การ์สัน (Garison. 1966) ได้ทำการศึกษา พบว่า บิดามารดาจะหวังให้ลูกมีในสิ่งที่ตนเองไม่เคยมีมาก่อน เช่น เงิน รถยนต์ เพื่อน การศึกษาที่ดีหรือกิจกรรมที่จะทำให้มีชื่อเสียง ความคาดหวังของบิดามารดาบางคนเกิดจากการแข่งขันกับบิดามารดาผู้อื่นๆ โดยอยากให้ลูกของตนดีกว่าลูกคนอื่น นอกจากนี้ยังมาจากประสบการณ์ส่วนตัว การมองเห็นคุณค่าหรือการได้รับผลตอบแทนในอาชีพที่ดีมีผลทำให้บิดามารดาอยากให้ลูกประกอบอาชีพนั้นๆ

3. ความคาดหวังจากบุคคลภายนอก (Expectation of Significant Outsiders) ความคาดหวังของเด็กจะได้รับอิทธิพลจากบุคคลที่เด็กคิดว่าสำคัญอื่นๆ เช่น ครู เพื่อน

4. การแข่งขันกับเพื่อน (Competition with Others) ความคาดหวังบางอย่างมีพื้นฐานมาจากการอยากชนะคนอื่น จึงมีการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นทั้งในระดับเดียวกัน และสูงหรือต่ำกว่า เช่น เปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน

5. วัฒนธรรมจารีตประเพณี (Cultural Traditions) ในสังคมประชาธิปไตย เชื่อว่าเด็กมีศักยภาพในการคิดและการกระทำ ซึ่งมีในสังคมอเมริกันมากกว่าสังคมอื่นๆที่ยังจำกัดขอบเขตทำให้เด็กไม่สามารถแสดงออกในสิ่งที่ต้องการ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ การที่เด็กถูกจำกัดกันทำให้ไม่มีความมั่นใจ ระดับความมุ่งหวังก็จะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

6. สื่อมวลชน (Mass Media) สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคาดหวังของวัยรุ่น รวมทั้งการรับเอาแบบอย่างของบุคคลในอุดมคติ แสดง (Strang.1957) ศึกษาพบว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคาดหวังระยะยาวมากกว่าความคาดหวังระยะสั้น

7. ประสบการณ์ (Past Experiences) ถ้าบุคคลมีความจำกัดในประสบการณ์ทำให้ไม่สามารถประเมินความสามารถที่แท้จริง ได้ถูกต้องในด้านความคาดหวังทางอาชีพ นอกจากจะมีประสบการณ์ ซึ่งเป็นตัวตัดสินความคาดหวังว่าจะได้รับผลสำเร็จเพียงใด หรือจะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

8. ความสนใจและค่านิยม (Interests and Values) ความสนใจมีอิทธิพลเหนือความคาดหวังอยู่ 2 ประการคือ

8.1 ความสนใจเป็นสิ่งตัดสินว่าความคาดหวังนั้นพัฒนาขึ้นอย่างไร

8.2 ความสนใจเป็นสิ่งที่บอกถึงระดับความคาดหวัง ถ้าในสังคมนั้นมีค่านิยมหรือให้ความสำคัญต่อสิ่งที่บุคคลสนใจมากพอ ความคาดหวังก็จะสูงขึ้น ในขณะเดียวกันถ้าสังคมไม่ยอมรับสิ่งที่บุคคลสนใจความคาดหวังของเขาก็จะอ่อนลง

สรุปว่า ความคาดหวังของบุคคลเกิดจากการได้รับการคาดหวัง และการฝึกฝนแต่เด็ก ตามความทะเยอทะยานของบิดามารดา ที่อยากให้ลูกเป็นตามที่ตนมีประสบการณ์ หรือเห็น

คุณค่า และการทำตามค่านิยมสังคม

1.7 องค์ประกอบของความคาดหวัง

เลอวิน และคณะ (Lewin and Others. 1944 : 133) กล่าวว่าองค์ประกอบ พื้นฐานในการสร้างระดับความคาดหวัง ได้แก่มาตรฐานของสังคม แรงผลักดัน ความขัดแย้งการตัดสินใจ ลักษณะของพฤติกรรม ค่านิยม ความสำเร็จ ความล้มเหลว และพัฒนาการของบุคลิกภาพ

ปรีชา ธรรมา และ ถาวร เกิดเกียรติพงษ์ (2516 : 8) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆ ที่เรากระทำในชีวิตประจำวันเป็นการปฏิบัติตามอันดับของบทบาทต่างๆ ซึ่งบุคคลได้เรียนรู้และตามทีบุคคลอื่นมุ่งหวังให้กระทำ พฤติกรรมทางสังคมพัฒนาจากการตอบสนองต่อบุคคลอื่น และจากการปะทะสังสรรค์ทางสังคมบุคคลมักจะคาดไวล่วงหน้าว่า คนอื่นจะแสดงอาการตอบสนองต่อตนเองอย่างไร แล้วบุคคลจะรับพฤติกรรมนั้นไว้เป็นแนวปฏิบัติในครั้งต่อไป

สรุปได้ว่า ความคาดหวังนั้นมีพื้นฐานมาจากแรงผลักดัน ค่านิยม และมาตรฐานทางสังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

1.8 ปัจจัยที่ทำให้ความคาดหวังแตกต่างกัน

บุคคลมีความคาดหวังต่างกันทั้งสิ่งที่คาดหวัง และระดับของความคาดหวัง อันเนื่องมาจากปัจจัยต่อไปนี้คือ (Hurlock. 1973 : 191-194)

1. วัฒนธรรม (Cultural Ideals) วัฒนธรรมที่ต่างกันย่อมทำให้มาตรฐานความคาดหวังของบุคคลต่างกัน ซึ่งมาตรฐานนี้ครอบคลุมถึงระดับความสำเร็จ และทัศนคติต่อความสำเร็จ เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่นจะรับรู้ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อตนเอง และความรับผิดชอบของตนที่มีต่อสังคม การตั้งความคาดหวังของบุคคลในสังคมจึงแตกต่างกันไป

2. ประเภทของครอบครัว (Kind of Family) วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มั่นคงมีแนวโน้มที่จะตั้งจุดมุ่งหมายในอนาคตสูงกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไม่มั่นคง วัยรุ่นที่ต้องโยกย้ายถิ่นบ่อยๆ ไม่สามารถคาดหวังหรือวางแผนอนาคตของตนเองได้ชัดเจนเท่าผู้ที่ไม่ต้องย้ายถิ่น

ขนาดของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตั้งเป้าหมายของวัยรุ่น วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวขนาดเล็กมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ มากกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวขนาดใหญ่ เพราะครอบครัวขนาดเล็กสามารถบังคับ และทุ่มเทส่งเสริม ตลอดทั้งสามารถวางแผนทางให้วัยรุ่นไปสู่ความสำเร็จ ได้มากกว่าครอบครัวขนาดใหญ่

3. สถานภาพทางสังคม (Ordinal Position) ครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจปานกลาง และฐานะเศรษฐกิจสูง บิดามารดาจะให้ความคาดหวังและโอกาสแก่ลูกคนแรกมากที่สุด โดยเฉพาะลูกชาย ซึ่งตรงกันข้ามกับครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ลูกคนสุดท้ายจะได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดาและพี่ๆมากที่สุดเพราะบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นเพื่เติบโตและมืงานทำ เพื่อให้สมาชิกคนอื่นในครอบครัวได้ขยับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

4. วินัย (Discipline) วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตโนมัติ มักจะตั้งความ

คาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะตั้งความคาดหวังที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

5. สถานภาพในกลุ่ม (Group Status) กลุ่มจะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใดขึ้นกับฐานะของวัยรุ่นในกลุ่ม และความคาดหวังของกลุ่มที่มีต่อวัยรุ่นเอง ถ้าฐานะในกลุ่มมีความมั่นคง และไม่จำเป็นต้องสร้างความประทับใจให้กับสมาชิกในกลุ่ม ระดับความคาดหวังของวัยรุ่นก็จะใกล้เคียงความเป็นจริง แต่คนที่ไม่มีบทบาทสำคัญ และต้องการเลื่อนขั้นตนเองเข้าสู่ผู้นำในกลุ่ม ทำให้การตั้งความคาดหวังหลายๆ อย่าง ไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง

6. การใช้กลไกทางจิต (Use of Escape Mechanisms) การใช้กลไกทางจิตที่มีผลต่อการตั้งความคาดหวังมากที่สุดคือ การฝันกลางวัน เช่น ฝันอยากเป็นพระเอกหรือนางเอก วัยรุ่นจะตั้งความคาดหวังไว้ว่าจะต้องประสบความสำเร็จ และหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งอาจจะเป็นการตั้งความคาดหวังที่ไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง

7. การบอกความคาดหวัง (Verbalization of Aspirations) ความคาดหวังที่วัยรุ่นบอกกล่าวมักจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง มากกว่าคนที่เก็บไว้และคิดอยู่คนเดียว และความคาดหวังที่บอกเพื่อนสนิทเป็นลักษณะความใฝ่ฝัน ไม่ค่อยใกล้เคียงกับความเป็นจริงเท่ากับที่บอกกับบิดามารดา ครูหรือผู้ที่ไม่คุ้นเคย เพราะเป็นการทำให้พิสูจน์ตนเองให้พยายามทำตามที่ได้พูด เพื่อไม่ต้องการเห็นคนอื่นมองด้วยสายตาผิดหวัง

8. ความล้มเหลวและความสำเร็จในอดีต (Past failures and Successes) บุคคลที่ประสบความสำเร็จเสมอๆ มีแนวโน้มที่จะตั้งความคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จอีก ในทำนองเดียวกันบุคคลที่ผิดหวังซ้ำๆ มักคิดว่าจะผิดหวังอีก ประสบการณ์เช่นนี้มีผลต่อการตั้งความคาดหวังในอนาคตว่าจะตั้งได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงหรือไม่เพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดีเซคโค (Dececco, 1986 : 167) ที่ว่าบุคคลกำหนดความคาดหวังไว้อย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมา นั่นคือบุคคลที่ประสบผลสำเร็จมาก่อนความคาดหวังในการทำงานครั้งต่อไปจะสูง และใกล้เคียงความสามารถจริงมากขึ้น หากประสบความล้มเหลวติดต่อกันเป็นเวลานาน ความคาดหวังจะลดต่ำลงมา เพื่อป้องกันมิให้เกิดความรู้สึกว่าตนไร้ค่า

9. เพศ (Sex) บรรยายาศของบ้านและโรงเรียนมักจะกระตุ้นให้วัยรุ่นชาย ตั้งความคาดหวังสูงกว่าวัยรุ่นหญิง บิดามารดาคาดหวังในตัวลูกชายมากกว่าลูกสาว เด็กชายถูกกระตุ้นให้มีความคาดหวังทางการศึกษา การงานและการประกอบอาชีพ

10. เซอร์ปัญญา (Intelligence) เมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มที่มีค่านิยมต่อความสำเร็จสูงมักจะตั้งความคาดหวังให้ตนประสบความสำเร็จเหนือเพื่อนๆ ในกลุ่ม ซึ่งอาจไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง คนที่ฉลาดจะตั้งความคาดหวังจากความสนใจ และความสามารถของตนมากกว่าทำตามจุดมุ่งหมายและค่านิยมของกลุ่มที่ตั้งไว้

11. บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อความคาดหวัง ในเรื่องการ

ชดเชย บุคคลที่ไม่ยอมรับความสามารถของตนเองจะตั้งความคาดหวังไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริงเพื่อเป็นการปกปิด บุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองจะตั้งความคาดหวังสอดคล้องกับความจริง ส่วนบุคคลที่มีความวิตกกังวลต่ำมีแนวโน้มตั้งความคาดหวังไว้สูง เพราะเชื่อมั่นในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว บุคคลที่มีความวิตกกังวลสูงจะอยู่กับความล้มเหลวในอดีต ทำให้มองอนาคตในแง่ดีน้อยกว่าที่ควรจะเป็นและบุคคลที่มีปัญหาทางอารมณ์มักจะมี ความกลัวและความกังวลใจในความสำเร็จ มีแนวโน้มตั้งความคาดหวังต่ำหรือสูงกว่าความเป็นจริงมาก

สรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและความเป็นไปในอนาคตของบุคคล การที่บุคคลตั้งความหวังย่อมได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ของตนเอง ความคาดหวังดังกล่าวรวมไปถึงความคาดหวัง หรือความต้องการที่มีต่อบุคคลอื่นด้วย

1.9 ความสำคัญของความคาดหวัง

รัสเซลล์ (Russell. 1956 : 156) กล่าวว่า “ความคาดหวังจัดเป็นทัศนคติอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผลต่อการคิดของบุคคล”

ประเทิน มหาจันทร์ (2521 : 88) กล่าวว่า ความมุ่งหวังจัดเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญซึ่งส่งผลถึงแนวคิดและการประพฤติปฏิบัติของเยาวชน

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 5) กล่าวว่าความคาดหวังเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของมนุษย์

วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2536 : 41) กล่าวถึงความมุ่งหวังตามทฤษฎีของแอตเลอร์ว่า ความมุ่งหวังเป็นสิ่งที่อยากเป็นในอนาคต ของแต่ละคนที่แตกต่างกันไปนั้น มีอิทธิพลต่อความประพฤติหรือบุคลิกภาพ ไม่น้อยไปกว่า “ความทรงจำ” หรือประสบการณ์จากอดีตตามที่ฟรอยด์เน้นและบุคคลจะประพฤติตัวตามที่คาดหวังไว้จนเป็นนิสัยของตัวเอง ตลอดจนไปถึงการกำหนดนิสัยคนอื่นว่าต้องเป็นไปตามบทบาทที่คาดหวังไว้อีกด้วย

สรุปได้ว่า ความคาดหวังของคนเรามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเอง และบุคคลอื่น เพราะแรงกระตุ้นจากความคาดหวังในจุดมุ่งหมายนั้น

1.10 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังหลายทฤษฎีดังนี้

1.10.1 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาวะเจริญพันธุ์

เบคเกอร์ (Becker. 1960 : 210-211) ได้กล่าวถึงการมีลูกว่า การมีลูกนำมาซึ่งความพอใจ ความชื่นชมยินดีแก่บิดามารดา เป็นสินค้าบริโภคนิยม นำมาซึ่งอรรถประโยชน์แก่ครอบครัว เทียนฉาย กิระนันท์ (2526 : 176) นำเอาความคิดของลีเบนส์ไดน์มาวิเคราะห์ พบว่า การที่คู่สมรสตัดสินใจมีลูกก็เพื่อหวังจะได้อรรถประโยชน์เป็นการตอบแทน แบ่งออก 3 ลักษณะดังนี้

1. อรรถประโยชน์ในฐานะสินค้าบริโภค คือการมีความพอใจชื่นชมยินดีและมี

ความสุขเพิ่มขึ้นหรือน้อยลงจากการมีลูก เป็นความพึงพอใจที่ได้รับสิ่งหนึ่งมาสนองความต้องการของตน เช่น ในลักษณะของเกียรติยศและความภาคภูมิใจ

2. อรรถประโยชน์ในฐานะเด็กแต่ละคนเป็นที่มาแห่งความมั่นคง และหลักประกันในชีวิตครอบครัว เห็นได้ชัดในชนบทไทยที่ถือว่าการมีลูกมาก ย่อมเป็นหลักประกันว่าบิดามารดา หรือครอบครัวจะมีความมั่นคงในชีวิตบั้นปลาย ลูกจะเลี้ยงดูยามชราและเจ็บไข้ได้ป่วย ซึ่งเป็นการคาดหวังประโยชน์ที่จะได้ระยะยาวในอนาคต

3. อรรถประโยชน์ในฐานะเป็นหน่วยผลิตหน่วยหนึ่งของครอบครัว คือครอบครัวย่อมคาดหวังผลอันเกิดจากแรงงานของเด็ก

ส่วน เมอร์เลอร์ (Mueller. 1972 : 174-182) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการมีลูกว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ตอบแทน และผลเสียหรือค่าใช้จ่ายต่อบิดามารดามีดังนี้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการมีลูก คือ ลูกจะช่วยเหลือทางธุรกิจการงาน หรือการเกษตรของครอบครัว เมื่อลูกโตขึ้นหาเงินมาช่วยเหลือครอบครัว ทางด้านสังคมลูกจะเป็นหลักประกันของครอบครัว บิดามารดาต้องการพึ่งพาอาศัยเมื่อเข้าสู่วัยชรา

ผลเสียในการมีลูก คือค่าใช้จ่ายทางตรงและค่าใช้จ่ายทางอ้อมหรือค่าเสียโอกาส

สรุปว่า ทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์จะมองการกระทำกิจกรรมใดๆ อย่างมีเหตุผล โดยคิดคำนวณเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นกับผลที่ได้รับจากการตัดสินใจ ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานในการศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อลูก

๔.1.10.2 ทฤษฎีจิตวิทยาสังคมเกี่ยวข้องกับภาวะเจริญพันธุ์

ฟอเซทท์และคณะ (นิรันดร์ เชื้อโชติ. 2530 : 4-7 ; อ้างอิงจาก Fawcett & others. 1974. *The Value of Children in Asia and the United States : Comparative Perspective.*) ได้นำแนวความคิดด้านจิตวิทยาสังคมของ ฮอฟมาน และ ฮอฟมาน (Hoffman & Hoffman) มาปรับปรุงและเสนอว่า การมีลูกมีทั้งผลดีและผลเสียดังนี้

ผลดีหรือคุณค่าของการมีลูก

1. ด้านอารมณ์ คือความรู้สึกเป็นสุขที่ได้รับความรัก ความเป็นเพื่อน ความสนุกสนาน นอกจากนี้ยังช่วยคลายเครียด ความเบื่อหน่าย หรือความเจ็บเหงาของบิดามารดา

2. ด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง คือ ลูกจะช่วยเหลืองานในบ้าน ธุรกิจในการเกษตร ช่วยดูแลพี่น้อง รวมถึงแบ่งปันรายได้บางส่วนให้แก่บิดามารดา จะทำให้บิดามารดาเกิดความรู้สึกมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ร่างกาย และจิตใจ

3. คุณค่าทำให้ตนเองมีการพัฒนา คือ การที่บิดามารดาที่มีความรู้สึกที่ตนเองมีความรับผิดชอบและเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น จากประสบการณ์ในการเลี้ยงดูลูกจะเป็นแรงจูงใจให้บิดามารดาวางแผนชีวิต และการมีลูกเป็นการบรรลุสิ่งที่ตนเองต้องการ

4. คุณค่าที่ลูกเป็นตัวแทนของบิดามารดาในสังคม คือ การที่บิดามารดาที่มีความ

พอใจที่เห็นลูกเจริญเติบโตมีพัฒนาการ เกิดความภาคภูมิใจที่เห็นลูกประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ลูกเป็นสิ่งสะท้อนความสามารถของบิดามารดาที่เป็นผู้เลี้ยงดูมา

5. คุณค่าของลูกด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของครอบครัว และการสืบสกุล คือลูกเป็นสิ่งผูกพันสามัคคีเข้าด้วยกัน ช่วยให้ชีวิตสมรสและครอบครัวสมบูรณ์ขึ้น นอกจากนี้ ลูกยังเป็นผู้สืบสกุลและประเพณี

ผลเสียหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับลูก

1. ด้านอารมณ์ คือ ความตึงเครียดของบิดามารดาที่เกิดจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติของลูก สุขภาพ เสี่ยงอภัพ ความไม่เป็นระเบียบในบ้าน และความซุกซนของลูก

2. ด้านเศรษฐกิจ คือ ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูลูก การศึกษาเล่าเรียน

3. ข้อจำกัดหรือค่าเสียโอกาสเนื่องจากการมีลูก คือ การที่บิดามารดาไม่มีอิสระ ไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง มีความเกี่ยวพันกับญาติพี่น้องน้อยลง ไม่มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ หรือเดินทางท่องเที่ยว เกิดความไม่คล่องตัวด้านอาชีพ

4. บิดามารดาใช้แรงกายมากขึ้น คือ การมีลูกทำให้บิดามารดาต้องมีงานบ้านเพิ่มมากขึ้น เพื่อใช้เวลาในการเลี้ยงดูลูกไม่ได้หลับนอน เกิดความห่วยโยลูกในด้านต่างๆ

สรุปว่าทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคม เน้นว่าบิดามารดาต้องการและตัดสินใจที่จะมีลูกเมื่อคำนึงถึงคุณค่าของลูก และค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปเนื่องจากการมีลูก ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจ ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานในการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อลูก

✧ 1.10.3 ทฤษฎีอำนาจบิดามารดาและการยอมทำตามของลูก (Theory of Parental Power and Child Compliance)

โรลินส์ และโธมัส (Rollins & Thomas. 1975 : 38-60) ศึกษาว่า บิดามารดาใช้พฤติกรรมอย่างไร ในการขัดเกลาให้ลูกทำในสิ่งที่บิดามารดาปรารถนา พบว่า บิดามารดาเป็นหน่วยพื้นฐานขัดเกลาทางสังคม โดยเป็นกระบวนการที่ลูกเกิดมาพร้อมกับการมีพฤติกรรมที่มีศักยภาพกว้างขวาง และค่อยๆ พัฒนาพฤติกรรมตามความเป็นจริง และจะมีขอบเขตค่อยๆ แคบเข้าซึ่งเป็นไปตามปกติและเป็นที่ยอมรับของลูก ที่จะทำตามมาตรฐานของครอบครัว และได้แนวความคิดในเรื่องอำนาจทางสังคม (Social power theory) ของคาร์ทไรท์ (Cartwright. 1959 : 89) มาอธิบายว่า สังกัปลักษณ์ของทฤษฎีอำนาจของบิดามารดาและการยอมทำตามของลูก ประกอบด้วยกรอบเลี้ยงดูของบิดามารดา (Parental nurturance) ความพยายามที่จะควบคุมลูกของบิดามารดา (Parental control attempt) และการยอมทำตามของลูก (Child compliance) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาเป็นพฤติกรรมที่เห็นชัดเจนที่บิดามารดากระทำต่อลูก โดยการชมเชย การยินยอม การให้กำลังใจ การร่วมมือให้ความช่วยเหลือ

การแสดงออกถึงความรักที่มีต่อลูก

2. อำนาจของบิดามารดา เป็นศักยภาพที่จะบังคับให้ลูกกระทำตามซึ่งไม่ตรงกับความสามารถของลูก และอำนาจมีทั้งทางตรงและทางอ้อม และขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของลูกว่าสามารถให้คุณหรือโทษมากน้อยเพียงใด เช่น อำนาจที่สามารถอ้างอิงได้ (Referent power) จะขึ้นอยู่กับ การยึดถือความเป็นแบบอย่างของบิดามารดาจากลูก อำนาจตามกฎหมาย (Legitimate power) ลูกรับรู้ว่ามีสิทธิในการควบคุมพฤติกรรมของลูก และลูกมีหน้าที่ทำตามอำนาจผู้เชี่ยวชาญ (Expert power) ลูกรับรู้ว่ามีอำนาจพิเศษ อำนาจที่กล่าวมามีอิทธิพลทางอ้อมต่อลูก แต่ถ้ามีผลต่อลูกทางตรง โดยการแสดงพฤติกรรมที่ชัดเจนในการกำหนดให้ลูกทำตามที่บิดามารดาปรารถนา เช่น การควบคุมคำสั่ง การบัญชา คำแนะนำต่อลูก ซึ่งการพยายามควบคุมนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ การใช้ความรุนแรง (Parental power assertion) เช่น การลงโทษทางร่างกาย การไม่ให้สิ่งของหรือตัดสิทธิพิเศษต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงการบังคับในสถานการณ์ต่าง ๆ และการใช้เหตุผล (Parental induction) ซึ่งเป็นการให้เหตุผลเพื่ออธิบายความต้องการของตน เพื่อให้ลูกยอมทำตามด้วยความสมัครใจ หรือการให้รางวัล การชมเชยเพื่อให้ลูกยินดีและปฏิบัติตามความต้องการของบิดามารดา

จากสังกัปดังกล่าว โรลลินส์ และโธมัสได้พัฒนาทฤษฎีแนวใหม่โดยใช้ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนและทฤษฎีอำนาจทางสังคม มาเป็นสิ่งที่ช่วยประกอบเชื่อมประสานตัวแปรต่างๆ ให้สอดคล้องกันเป็นทฤษฎีอำนาจของบิดามารดาและการยอมทำตามของลูก โดยกำหนดตัวแปรเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นพฤติกรรมของบิดามารดา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูลูก อำนาจของบิดามารดา ความพยายามควบคุมในเชิงเหตุผล ความรุนแรงและคุณค่าที่ได้รับจากการที่ลูกยอมทำตาม กลุ่มที่สอง เป็นพฤติกรรมของลูก ได้แก่ การรับรู้ในอำนาจของบิดามารดา คุณค่าที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดู และการยอมทำตามบิดามารดา กลุ่มที่สาม เป็นพฤติกรรมของบุคคลอื่น ได้แก่ ทางเลือกอื่นในการอบรมเลี้ยงดูลูก และการต่อต้านความพยายามควบคุมของบิดามารดา โดยบุคคลอื่น

แนวความคิดการแลกเปลี่ยนเมื่อทั้งสองฝ่ายทำกิจกรรมร่วมกันในลักษณะแลกเปลี่ยนก่อให้เกิดรางวัลแก่ทั้งสองฝ่าย โดยการอบรมเลี้ยงดูลูกทำให้ลูกได้รับรางวัลคือได้รับความรักความเอาใจใส่จากบิดามารดา และการที่ลูกยอมทำตามความต้องการของบิดามารดาก่อให้เกิดรางวัลแก่บิดามารดา คือการเชื่อฟังคำแนะนำของบิดามารดา กระบวนการนี้จะกระทำไปอย่างต่อเนื่อง เพราะให้ผลตอบแทนซึ่งกันและกัน ในกรณีที่ลูกโตขึ้นบทบาทของบิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูจะลดลง และมีบุคคลหรือสิ่งอื่นเข้ามาอบรมสั่งสอนแทน

ส่วนแนวความคิดเกี่ยวกับอำนาจสังคม เป็นความพยายามที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะควบคุมบุคคลอื่น ก่อให้เกิดผลทางจิตใจแก่ผู้ถูกควบคุมว่าจะยอมทำตามหรือต่อต้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวผู้ควบคุมด้วยว่าจะได้เป็นแบบอย่างได้หรือไม่ ซึ่งสามารถนำมาอธิบายอำนาจของ

บิดาโดยอ้อมต่อการยอมตามของลูก โดยผ่านทางการอบรมเลี้ยงดูและอำนาจโดยตรงที่บิดามารดาพยายามจะควบคุมลูกจากการใช้เหตุผลหรือความรุนแรง แต่การยอมตามของลูกอาจจะลดลงในกรณีที่มีการต่อต้านการพยายามควบคุมของบิดามารดา โดยบุคคลอื่น เช่น ครู

ดังนั้น ในเรื่องความคาดหวังของบิดามารดา ซึ่งเป็นกระบวนการขัดเกลาที่บิดามารดา กระทำต่อลูก นั่นคือบิดามารดามีบทบาทมากกว่าลูกในเรื่องความคาดหวังทางการศึกษา ความคาดหวังด้านความประพฤติ และความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพ เพราะลูกโดยทั่วไป มักจะปฏิบัติตามความต้องการของบิดามารดา (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537 : 75)

1.10.4 ทฤษฎีสัมัยใหม่ (Modern Theory)

ทวีชัย วิริยะโกศล (2541 : 28) กล่าวว่าผู้เสนอแนวความคิดนี้คือ Baldridge เป็นทฤษฎีอธิบายอิทธิพลของความคาดหวังทางการศึกษามีดังนี้

1. ทฤษฎีแบบอย่าง (Modeling Theory) คือการที่เด็กนำตัวแบบมากำหนดเป็นแนวการดำเนินชีวิต เช่นบิดามารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ความคาดหวังทางการศึกษาอย่างน้อยก็เทียบเท่าของบิดามารดา สอดคล้องกับการวิจัยที่พบว่า บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีแนวโน้มกระตุ้นให้ลูกมีความคาดหวังการศึกษาสูงด้วย

2. ทฤษฎีแห่งโอกาส (Opportunity Theory) คือ การที่ลูกจะประสบผลสำเร็จได้ ต้องมีความสามารถโอกาสที่ดี เช่น บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ๆ ครอบครัวขนาดเล็ก มีเพศที่เหมาะสม เพราะบิดามารดาจะคาดหวังและส่งเสริมลูกมากกว่า บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ อยู่ชนบท และมีครอบครัวใหญ่

1.10.5 ทฤษฎีความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) ของมาสโลว์

ความคาดหวังของบุคคลเป็นการตั้งขึ้นเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการ ความต้องการและความคาดหวังเกี่ยวข้องกันแทบแยกไม่ออก เพราะเมื่อมนุษย์เกิดความต้องการแล้ว ความคาดหวังก็จะตามมา พร้อมกับการกระทำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2541 : 160-161)

1. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs)
2. ความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and Belongingness Needs)
3. ความต้องการยกย่องนับถือ (Esteem Needs)
4. ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจตนเอง (Self-Actualization Needs)

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์และความคาดหวังมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เมื่อความคาดหวังของบุคคลได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการในสิ่งที่สูงขึ้น จึงก่อให้เกิดความคาดหวังในสิ่งเหล่านั้นตามมาและมากขึ้นไปตามลำดับ (Maslow. 1970 : 35-41)

1.10.6 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Vroom มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ (อัญชลี ด้านวิรุพหวนิช. 2539 : 53)

1. Valence หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ (Outcomes) ของการกระทำ

2. Instrumentality หมายถึง เครื่องมือ วิธีทางที่นำไปสู่ความพึงพอใจ หรือกล่าวได้ว่าเป็นวิธีการที่บุคคลเชื่อว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ (Outcomes) ที่พึงพอใจ (Valence) ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) ที่ตั้งไว้

3. Expectancy หมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้นๆ บุคคลมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น จึงพยายามดิ้นรนแสวงหาหรือพยายามกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามความคาดหวังบุคคลจะได้รับความพึงพอใจ ขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปอีกเรื่อยๆ

สรุปได้ว่า ความคาดหวังนั้นจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ เป้าหมาย และการกระทำที่จะไปสู่เป้าหมาย ซึ่งพิจารณาว่าผลที่ได้จะให้ความพึงพอใจหรือไม่ ส่วนการกระทำพิจารณาการประเมินสถานการณ์ และการประเมินความสามารถของตนเอง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

2.1 ความหมายของพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2529 : 9-11) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง ปฏิบัติการทุกชนิดที่มนุษย์แสดงออกมามีภายนอกให้ผู้อื่นมองเห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำ ส่วนพฤติกรรมภายใน อาจมีทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม เช่น ปฏิบัติการของอวัยวะภายในร่างกาย ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ มักจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้ชัดเจน

ปรีชา วิหคโต (2540 : 5) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำนั้นผู้กระทำจะทำได้รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตเห็นการกระทำนั้นหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม เช่น การเดิน การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติตามหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่

สุวิทย์ หิรัญภักดิ์, สิริวรรณ เมธีวิวัฒน์ และชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ (2540 : 28) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางร่างกาย ความคิด ความรู้สึกทางกล้ามเนื้อ ทางสมอง ทางต่อม และทางอารมณ์เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

เรียบ ศรีทอง (2542 : 6) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์เป็นการแสดงออกของมนุษย์ที่มองเห็นได้ง่ายและมองเห็นได้ยาก มีทั้งกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม ลักษณะพฤติกรรมโดยทั่วไปจะมีเป้าหมาย มีความพร้อม มีสถานการณ์ การตีความ การตอบสนอง ผลที่เกิดขึ้น

และปฏิกิริยาต่อผลที่เกิดไม่สมความคาดหวัง

บลูม (Bloom. 1975 : 65-97) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจเป็นสิ่งที่สังเกตได้ หรือไม่ได้

โกลเดนสัน (Goldenson. 1985 : 90) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล และเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมายสามารถสังเกตเห็นได้

ซิมบาร์โด (Zimbardo. 1996 : 4) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นผลจากการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งการกระทำนั้นอาจสังเกตเห็นได้ชัดเจนทั้งการกระทำทางร่างกายและการกระทำทางวาจา ส่วนการกระทำทางใจมีความซับซ้อน ยากต่อความเข้าใจต้องติดตาม สังเกต วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่า พฤติกรรม ทั้ง 3 ลักษณะ มักจะเกิดขึ้นร่วมกันเสมอ

สรุปว่า พฤติกรรม คือ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการกระทำที่ผู้กระทำรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ตลอดจนพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ แสดงออกมาในรูปที่สังเกตเห็นได้และไม่ได้ ซึ่งสามารถวัดได้

2.2 พฤติกรรมวัยรุ่นที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา

สุพิตร สุกภาพ (2518 : 37-39) กล่าวว่า วัยรุ่นมีความต้องการเป็นอิสระรุนแรงมาก อยากเป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบให้ผู้ใหญ่ก้าวร้าวในชีวิต มีอุดมคติ ต้องการความสำเร็จ อยากรับผิดชอบ กำหนดแนวทางชีวิต ผันถึงเป้าหมายในอนาคต การที่บิดามารดาเข้ามากำหนดความต้องการและแนวทางชีวิตจึงเป็นการบีบบังคับ ซึ่งขัดกับความต้องการและพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ความตึงเครียดทางอารมณ์ย่อมเกิดขึ้นได้ และส่งผลสะท้อนให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ

ปิยะนุช ประจักษ์จิตต์ (2530 : 47-48) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูและทัศนคติของบิดามารดาอาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นในเด็กได้ นักจิตวิทยามีความคิดเห็นว่าเด็กที่มีพฤติกรรมผิดปกติเพราะได้รับความกดดันทางอารมณ์จาก “ความรัก” ของผู้ใหญ่มากเกินไป ดังคำกล่าวของ โอลิเวอร์ วาร์ริกซ์ (2528 : 54) ที่กล่าวว่า ผู้ใหญ่ไม่ได้ให้สิ่งที่เด็กต้องการอย่างถูกวิธีในเวลาและปริมาณที่พอเหมาะพอควรกับความต้องการของเด็ก ความรักความปรารถนาดีของบิดามารดาที่จะทำให้ลูกเป็นสุขกลับกลายเป็นความทุกข์ ที่ปฏิบัติต่อเด็กโดยเอาความคิดความรู้สึกและความพอใจของผู้ใหญ่เป็นเกณฑ์ คาดหวังในตัวเด็กมาก เด็กจะอึดอัด กังวลกับข้อใจ เมื่อทำตามความต้องการของบิดามารดาไม่ได้มักจะขาดความเป็นตัวของตัวเอง วิตกกังวลสูง มีอาการทางประสาท เช่นกระวนกระวาย นอนไม่หลับ ละเมอ กัดเล็บ ซึม เบื่ออาหาร ก้าวร้าวแบบเก็บกด ดื้อเงียบต่อต้าน เกเร ทั้งนี้เพราะบิดามารดาปฏิเสธและไม่ต้องการลูก เมื่อไม่ได้ตามที่ต้องการบิดามารดามักแสดงความไม่พอใจออกมามาก โดยตำหนิ ลงโทษ เด็กทำอะไรไม่ถูกใจไปทุกเรื่อง

เปรียบเทียบให้เห็นว่าคนอื่นดีกว่า ไม่สนใจในความต้องการของเด็ก ไม่สนับสนุน ไม่ชมเชย
 อบรม สนิทบาล (2536 : คำนำ, 45) กล่าวว่า วัฒนธรรมในการเลี้ยงดูระหว่างประเทศ
 ในแถบยุโรปกับคนในประเทศเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยมีความแตกต่างกัน คน
 ไทยนิยมเลี้ยงดูลูกให้เป็นผู้ที่เคารพนบถนอบผู้ใหญ่ เชื่อฟังคำสั่งสอน ว่างนอนง่าย อยู่ใน
 ศีลธรรม เป็นต้น แต่วัยรุ่นจำนวนมากดำเนินชีวิตเหมือนชาวยุโรป ทำให้ความคาดหวังของ
 บิดามารดาพังทลาย ด้วยเหตุผลดังกล่าววัยรุ่นจึงมีความคิดเห็นขัดแย้งกับบิดามารดา มี
 พฤติกรรมเดินสวนทางกัน บิดามารดาต้องการให้ลูกเดินตามทางที่ตนขีดเส้นเอาไว้ ลูกก็คิดว่า
 บิดามารดาคร่ำครึไม่ทันสมัย บางรายถึงกับแตกหักตัดขาดกันหรือลูกหนีไปหาต้องหนีออกจาก
 บ้านไปสร้างปัญหาให้สังคม แต่บางครอบครัวก็มีสภาพตรงกันข้ามเพราะลูกเติบโตตาม
 พัฒนาการที่ดี และรู้สึกเบาแรงที่ลูกช่วยเหลืองานได้

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2538 : 53) กล่าวว่า เด็กที่บิดามารดาคาดหวังเอาไว้มากๆ เด็ก
 รู้สึกตัวว่าทำตามความคาดหวังของผู้อื่นไม่ได้ เช่นเคยเรียนดีแต่การเรียนตกไป จะคิดมาก
 เครียด ส่วนเด็กที่มีความต้องการอยากประสบความสำเร็จสูงเพื่อให้บิดามารดาภาคภูมิใจ ถ้าทำ
 อะไรก็ต้องให้ได้ดีเป็นที่หนึ่งเสมอ เมื่อมีอุปสรรคหรือสิ่งปิดกั้นเพียงเล็กน้อยมักจะรับไม่ได้
 รู้สึกว่าตนเองล้มเหลว

เฟอร์แมนน์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 365 ; อ้างอิงจาก Fuhrmann. 1990.
Adolescence.) กล่าวว่า เด็กจะถูกคาดหวังให้เข้มแข็ง แข่งขัน มีความสำเร็จในด้านต่างๆ และ
 วิชาชีพอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่นกังวล เครียด ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 365-366, 373) กล่าวว่า พ่อแม่ของเด็กที่เป็นชนชั้นกลาง
 มีความพยายามสร้างฐานะให้มั่นคง มักจะตั้งความคาดหวังเอาไว้กับลูกของตน เพื่อให้เป็นตัวแทน
 ของความสำเร็จที่ตนขาดไป พ่อแม่จะใช้เด็กเป็นเครื่องบ่งบอกสถานะของตน การเข้า
 สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง การแต่งกาย ตลอดจนการทำกิจกรรมต่างๆ เพิ่มเติม เช่นการเป็น
 นักกีฬา นักดนตรี จึงวางแผนให้ลูกมากเกินไป (Over program) เป็นการผลักดันให้โต
 เร็วมีความรับผิดชอบเกิดวัย ความคาดหวังจากพ่อแม่ในตัววัยรุ่นในด้านการประสบความสำเร็จ
 ต่างๆเป็นตัวแทนที่สำคัญตัวหนึ่ง โดยเฉพาะในรายที่พ่อแม่ไม่สามารถยอมรับ “ความล้มเหลว”
 ของลูกได้ก็เพราะผู้ใหญ่เอามาตรฐานความสามารถ ประสบการณ์ ความรู้ของตนเป็นมาตรฐาน
 คาดหวังผลการกระทำวัยรุ่น ยิ่งทำให้เด็กเกิดความรู้สึกกดดัน

อัมพร โอตระกูล (2540 : 90-100) สาเหตุของพฤติกรรมต่อต้านหรือดื้อและไม่เคารพ
 ผู้ใหญ่ คือ

1. บิดามารดาบังคับจนเกินควร โดยเฉพาะบิดามารดาที่เข้มงวด เจาะเบียด ชอบ
 ออกคำสั่งมากเกินไป ชอบเคี่ยวเข็ญออกกฎเกณฑ์ไว้ให้เด็กปฏิบัติตามมากมาย ชอบตำหนิตีเยียน
 เด็กทำอะไรไม่ถูกใจสักอย่าง ทำให้เด็กหันไปปฏิบัติในทางตรงกันข้าม คือ ไม่ทำตามคำสั่งเป็น

การลงตี หรือแก้งผู้ใหญ่

2. เกิดความไม่ลงรอยระหว่างบิดามารดาโดยเฉพาะความคิดเห็นขัดแย้งในการอบรมสั่งสอนลูก

3. บิดามารดาทำตนไม่สม่ำเสมอเรื่องระเบียบวินัย

นิเวศน์ กันไทยราษฎร์ (2541 : 46-47) กล่าวว่า บิดามารดาอย่ามัวมีความสุขเมื่อลูกๆ มีพฤติกรรมไปในทิศทางที่ตนต้องการ แต่ถ้าไม่ถูกใจจะวิตกกังวลทันที เด็กบางคนต้องเรียนแพทย์ หรือนายร้อยตำรวจ เพราะบิดาอยากมีลูกเป็นหมอ หรือบิดาเป็นตำรวจ ทั้งๆที่ตนเองอยากเป็นสถาปนิก หรือศิลปะ ซึ่งเกิดจากการผลักรบให้ลูกสานความฝันของตน และเมื่อลูกสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้บิดามารดาบางคนจะให้กำลังใจ แต่บางคนจะทำโทษซ้ำเติม เด็กมักไม่มีความสุข เนื่องมาจากท่าทีของบิดามารดากระตุ้นให้ลูกรู้สึกผิดที่ทำให้บิดามารดาผิดหวัง

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2541 : 32) กล่าวว่า การผลักดันด้านสังคมโดยเฉพาะกลุ่มบิดามารดามีอิทธิพลต่อเด็ก เพราะทุกปีมีการสอบเอนทรานซ์เด็กเครียดมาก แต่บิดามารดาเครียดมากกว่าแล้วถ่ายทอดความเครียดให้กับเด็ก เพราะบิดามารดามีความคาดหวังสูงกับเด็กคาดหวังเกินความเป็นจริง เด็กจึงมีความกดดันสูงกลัวบิดามารดาจะผิดหวัง พอผิดหวังทั้งบิดามารดาและเด็กก็เศร้าสลดหดหู่เสียใจ

วรนุช มีทรัพย์ (2539 : 61-65) กล่าวว่า เด็กได้รับการหล่อหลอมแนวทางที่ผู้ใหญ่มุ่งหวังเพื่อให้มีพฤติกรรมและการแสดงออกเป็นไปตามที่สังคมยอมรับ พฤติกรรมที่จะเป็นอันตรายนี้อาจมีความขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติทั้งที่แสดงออกด้วยวาจาหรือการกระทำ จะได้รับการขัดเกลาตามที่ผู้ใหญ่กำหนด ผู้ใหญ่มักไม่ยอมที่รู้สึกเสียใจและล้มเหลวที่ไม่อาจดูแลเด็กได้ตามที่คาดหวัง ซึ่งเป็นสิ่งที่บิดามารดากำหนดขึ้นมามีความรักและหวังในทางที่ดีสำหรับลูก เข้มงวดกวดขัน ควบคุมพฤติกรรม ตลอดจนการควบคุมที่มากเกินไปจนเกินไป เมื่อเด็กได้แย่งก็จะถูกห้ามพูด มีกฎเกณฑ์การลงโทษที่รุนแรงเมื่อเด็กทำไม่ได้ จะสร้างความรู้สึกคับข้องใจ ไม่เป็นสุข รู้สึกโกรธ และแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบกับบิดามารดา

มิคุลัส และจรรจา สุวรรณทัต (Mikulus and Suvannathat. 1985 : 397-407) ได้รวบรวมปัญหาที่พบบ่อยในการเลี้ยงดูแบบวัฒนธรรมรวมเอเชีย คือ ไม่สามารถแยกหรือยอมรับความแตกต่างของเด็กได้ ทำให้บิดามารดาที่มีความคาดหวังที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก โดยเฉพาะความสามารถทางการเรียน ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเปรียบเทียบตัวเองว่าด้อยกว่าเด็กคนอื่น ทำให้เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าวภายใต้ความรู้สึกกดดัน ปัญหาของลูกคือบิดามารดาให้ความสนใจเรื่องสติปัญญาของเด็กมาก มุ่งเน้นแต่พัฒนาการด้านสติปัญญา ขาดความสนใจในการส่งเสริมเด็กในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะความเป็นตัวของตัวเอง และการช่วยเหลือตัวเอง

คอกซ์ และ แพตทรีเซีย (Cox & Patricia. 1961 : 640) กล่าวถึง ลักษณะพฤติกรรมความรักของบิดามารดาที่มีต่อลูกแบบให้ตรงตามพัฒนาการ บิดามารดาจะตั้งความมุ่งหวังและ

ความต้องการไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถทางอารมณ์ สังคมร่างกายและทักษะของเด็กที่พึงมีได้ตามขั้นตอนของพัฒนาการ

สรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาตลอดจนการปฏิบัติต่อตน ในด้านบวก เช่นการชมเชย ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และด้านลบเช่น การตำหนิ ว่ากล่าว ลงโทษ มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนทั้งด้านบวก เช่นขยัน และด้านลบ เช่นก้าวร้าว

2.3 ประเภทของพฤติกรรม

การจัดประเภทพฤติกรรมขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้ ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมที่แบ่งตามหลักการ “สังเกต” มี 2 ประเภทดังนี้ (ปรีชา วิหคโต. 2540 :5)

1.1 พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายนอก(Overt Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมโมล่า (Molar behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยตรง เช่นการเดิน การอ่านหนังสือ เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมโมเลกุล (Molecular behavior) เป็นพฤติกรรมที่ต้องอาศัยเครื่องมือช่วยจึงจะสังเกตได้ เช่น ความดันโลหิต

1.2 พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตไม่ได้หรือพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ได้แก่ ความสนใจ การคิด การจำ การตัดสินใจ ซึ่งเป็นความในใจ รู้ได้เฉพาะบุคคลเท่านั้น คนอื่นจะรู้เมื่อเขาบอก หรือแสดงการกระทำให้ทราบ ถ้าเขาไม่บอกเราจะใช้วิธีสันนิษฐานการกระทำแทน

2. พฤติกรรมที่แบ่งตามหลักการ “รู้ตัว” มี 2 ลักษณะดังนี้

2.1 พฤติกรรมที่ผู้กระทำรู้ตัว และจงใจกระทำพฤติกรรมนั้น เช่น การยิ้ม การพูดคุย ฟรอยด์เรียกพฤติกรรมนี้ว่า จิตสำนึก (Conscious)

2.2 พฤติกรรมที่ผู้กระทำไม่รู้ตัว เช่น ความฝัน หรือคนที่พูดคำว่า “นะครับ” โดยไม่รู้ตัว ฟรอยด์เรียกว่า จิตใต้สำนึก (Unconscious)

3. พฤติกรรมแบ่งตามหลัก “การยอมรับทางสังคม” มี 2 ประเภท ดังนี้

3.1 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Desirable Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่สังคมยกย่องว่า ดี ถูก และควรกระทำ เช่น การทำตามหน้าที่ทำตามจารีตประเพณี

3.2 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Undesirable Behavior) ได้แก่พฤติกรรมที่สังคมประณามว่า เลว ผิด และไม่ควรกระทำ เช่น การฆ่าคน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 14-19) แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นความรู้ความสามารถและทักษะทางด้านสมอง สติปัญญา การคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ

2. พฤติกรรมด้านจิตเจตพิสัย (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจได้แก่ความสนใจ ความรู้สึก ท่าที ความชอบ ไม่ชอบ เจตคติ การให้คุณค่า การรับการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมที่ยึดถืออยู่ ซึ่งยากต่อการอธิบายเพราะเกิดขึ้นภายในจิตใจ ต้องใช้เครื่องมือวัดพฤติกรรม

3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยหรือการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นพฤติกรรมที่ประเมินผลได้ง่าย เพราะเป็นความสามารถในการปฏิบัติของบุคคล

2.4 องค์ประกอบของพฤติกรรม

ครอนบาช (Cronbach. 1963 : 68-70) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่

1. เป้าหมายหรือความมุ่งหมาย (Goal) คือ วัตถุประสงค์หรือความต้องการซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรม

2. ความพร้อม (Readiness) คือ ระดับวุฒิภาวะความสามารถและทัศนคติที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

3. สถานการณ์ (Situation) คือ ลู่ทาง โอกาสในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

4. การตีความ (Interpretation) คือ การพิจารณาเพื่อหาวิธีการตอบสนองความต้องการ

5. การกระทำ (Action) คือ การกระทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่พิจารณาเลือก หรือ การตอบสนอง (Response)

6. ผลที่เกิดขึ้น (Consequence) คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำกิจกรรมนั้น ซึ่งอาจได้ผลสอดคล้อง (Confirm) หรือไม่สอดคล้อง (Contradict) กับการคาดหวังก็ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) คือ ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ จึงต้องกลับไปตีความใหม่ เพื่อเลือกวิธีการตอบสนองต่อความต้องการให้ประสบผลสำเร็จ อาจยอมรับผลที่เกิดขึ้น หรืออาจเลิกเล่น หรือเปลี่ยนความต้องการเดิม

พฤติกรรมจะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อผลที่ตามมาตรงกับความต้องการหากไม่สมหวังคนเราก็น่าจะมีปฏิกริยาต่อไป

2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

กันยา สุวรรณแสง (2540 : 93-100) และปรีชา คัมภีรปกรณ (2540 : 45-71) กล่าวว่า ตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล มี 2 ประการ

1. พันธุกรรม (Heredity) คือ การถ่ายทอดลักษณะจากปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ โดยติดตัวมาแต่กำเนิดมี 2 ลักษณะคือลักษณะทางกาย ได้แก่ เพศ ขนาด สัดส่วน รูปร่าง กลุ่มเลือดเป็นต้น และลักษณะทางจิตและสมอง ได้แก่ อารมณ์ นิสัย เซอร์ปัญญา

2. สิ่งแวดล้อม (Environment) คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเป็นสิ่งแวดล้อมกระตุ้นให้บุคคลแสดงการโต้ตอบในลักษณะต่าง ๆ กัน แบ่งออก 2 ประเภท

2.1 สิ่งแวดล้อมก่อนเกิด ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนทางด้านอารมณ์ของเด็ก และติดเป็นนิสัยจนโตเป็นผู้ใหญ่

2.2 สิ่งแวดล้อมหลังเกิด

2.2.1 สิ่งแวดล้อมทางบ้าน ซึ่งเป็นสถาบันแห่งแรกที่มีความสำคัญต่อชีวิต ตั้งแต่แรกเกิด ได้แก่ บรรยากาศภายในบ้าน การอบรมเลี้ยงดู การตั้งความมุ่งหวังของบิดามารดา

2.2.2 สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน ได้แก่ ครู เพื่อน คนงาน สภาพชีวิตภายในโรงเรียน มีอิทธิพลต่อเด็กเช่นเดียวกับสิ่งแวดล้อมทางบ้าน

2.2.3 สิ่งแวดล้อมทางชุมชน ได้แก่ วัด วัฒนธรรม สื่อมวลชน สภาพชีวิตของสังคม มีผลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรม

2.2.4 วัฒนธรรม บุคคลที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ศาสนาต่างกัน ย่อมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมแตกต่างกัน

2.2.5 ภูมิประเทศ ดินฟ้า อากาศ ทำให้ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมต่างกัน

พฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นนั้นเกิดจากอิทธิพลด้านพันธุกรรมและสภาพแวดล้อม โดยพันธุกรรมเป็นตัวกำหนดด้านร่างกายและสติปัญญาในบางส่วน สภาพแวดล้อมเป็นตัวปรุงแต่งให้ดียิ่งขึ้น และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล ให้แสดงออกแตกต่างกัน ทั้งทางกาย วาจา และใจ คือปัจจัยจากภายในตัวบุคคลเอง และปัจจัยภายนอกที่เป็นตัวชี้มาจากสังคม

2.6 สาเหตุของพฤติกรรมวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับบิดามารดาเกิดความขัดแย้งกัน เพราะวัยรุ่นคิดว่าตนไม่ใช่เด็กต้องการประพฤติตนตามต้องการ แต่บิดามารดาถือว่าตนต้องรับผิดชอบดูแลความประพฤติให้ปฏิบัติตาม เมื่อวัยรุ่นไม่พอใจปฏิบัติตามจึงเกิดความขัดแย้ง ศรีเรือน แก้วกังวาล (2530 : 169-171) สรุปสาเหตุความขัดแย้งดังนี้

1. วัยรุ่นขึ้นชอบตนเองและแสดงพฤติกรรมสนองความต้องการของตน ซึ่งบิดามารดาต้องการให้ประพฤติอย่างเด็ก ๆ

2. วัยรุ่นต้องการให้คนอื่นชื่นชอบจะแสดงพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจ เช่น การแต่งกาย

3. วัยรุ่นต้องการชอบบุคคลอื่นจะแสดงพฤติกรรมสนิทสนมกับเพื่อน ชอบไปไหนมาไหนด้วยกัน ชอบนอนค้างกับเพื่อน บิดามารดาอาจไม่พอใจเข้าใจว่าเป็นการเสื่อมเสียถึงการเรียน จึงกีดกันมิให้ประพฤติเช่นนั้น

4. วัยรุ่นต้องการเลียนแบบบุคคลอื่น จะกระทำตามเพื่อน มีสิ่งของให้เหมือนเพื่อน แต่งกายให้เหมือนเพื่อน

5. วัยรุ่นต้องการคบเพื่อนต่างเพศ บิดามารดามักขัดขวางเพราะเชื่อว่าเป็นทางเสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ หรือเสียทรัพย์เสียเวลา

6. วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระ ไม่ชอบให้บิดามารดาออกกฎเกณฑ์บังคับ ควบคุมความต้องการของวัยรุ่นดังกล่าว ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมสนองความต้องการของตน

ซึ่งบิดามารดาที่ไม่เข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น จะไม่พอใจหรือเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองเสียเวลา การเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ จึงขัดขวางหรือควบคุมให้เป็นไปตามความต้องการของตน และเมื่อวัยรุ่นไม่พอใจจะปฏิบัติมักเกิดความขัดแย้งกัน ทำให้วัยรุ่นเกิดการสูญเสียความมั่นใจและสับสน สาเหตุความขัดแย้งที่ร้ายแรงที่สุด คือ การที่บิดามารดาตั้งมาตรฐานให้วัยรุ่นบนมาตรฐานของตนเอง และวัยรุ่นไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่เต็มใจปฏิบัติ

สุชา จันทรเฒ (2529 : 64) กล่าวถึงความต้องการอันเป็นสาเหตุที่เกิดพฤติกรรมดังนี้

1. ความต้องการทางกาย หรือความต้องการทางสรีระ (Physiological needs) ได้แก่ ความต้องการขั้นมูลฐานของชีวิต ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองเป็นที่พอใจก็แสดงพฤติกรรม ออกมาเพื่อให้ได้สิ่งที่ยังขาดอยู่

2. ความต้องการทางสังคม (Social needs) เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จำเป็นต้องอยู่รวมกันเป็นสังคม ความต้องการทางสังคมแต่ละอย่างเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ

กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา (2533 : 17-18) อธิบายถึงหลักในการศึกษาพฤติกรรม ดังนี้

1. พฤติกรรมทุกชนิดจะต้องมีสาเหตุ
 2. พฤติกรรมที่เหมือนกันอาจจะมาจากสาเหตุที่ต่างกัน
 3. พฤติกรรมอย่างหนึ่ง อาจจะเกิดจากสาเหตุเพียงอย่างเดียว หรือหลายสาเหตุ
- ลักษณะพฤติกรรมโดยทั่วไปที่วัยรุ่น แสดงออกมาจะมีลักษณะดังนี้

1. ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ ประพฤติตนเกินขอบเขต ขาดการยั้งคิด รู้เท่าไม่ถึงการณ์ แสดงถึงการยังไม่บรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์

2. มีความทนทนมากเกินไป

3. มีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับ ปรัชญาและศาสนา

4. ประพฤติตนเป็นปมเด่นโอ้อวด ซึ่งเป็นความต้องการทางจิตใจ ควรแสดงออกอย่าง

เหมาะสม

5. การเลียนแบบการกระทำของผู้ใหญ่ทั้งในทางที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม

6. เมื่อผู้ใหญ่ดุด่าหรือห้ามปราม วัยรุ่นจะยืนยันและอ้างสิทธิบางอย่าง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือกระทำตามใจตนเอง

7. มีความสนใจในร่างกายเป็นพิเศษ เช่น ความหล่อ ความสวย

สรุปว่า ลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่นที่แสดงออกมาโดยทั่วไปตามปกติก็ไม่น่าห่วง แต่ถ้าวัยรุ่นที่แสดงออกมามีลักษณะที่ไม่เหมาะสม ควรจะให้ความสนใจ และเอาใจใส่

2.7 แนวคิดของนักวิชาการต่อสาเหตุของพฤติกรรม

พฤติกรรมเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งในธรรมชาติย่อมมีสาเหตุ และแนวคิดที่อธิบายสาเหตุของพฤติกรรม ได้แก่ นักปัญญานิยม นักมนุษยนิยม และนักพฤติกรรมนิยม (ปรีชา

วิหคโต. 2540 : 13-14)

1. แนวคิดของนักปัญญานิยม (Cognitive Model)

พฤติกรรมภายนอกมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมทางปัญญา คือ การรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ความคิดที่มีเหตุผล ความเชื่อ ค่านิยม เช่น วัยรุ่นรับรู้ว่าเพื่อนจริงใจกับตนก็จะแสดงพฤติกรรมคล้อยตาม แต่ถ้ารับรู้ว่าเพื่อนไม่จริงใจกับตนก็จะต่อต้าน ซึ่งพฤติกรรมเกิดจากการรับรู้ การตัดสินใจอันเป็นพฤติกรรมทางปัญญา แล้วแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก

2. แนวคิดของนักมนุษยนิยม (The humanistic Model)

มาสโลว์ (Maslow) อธิบายว่า มนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงดลใจที่จะพัฒนาศักยภาพของตน ซึ่งแรงดลใจหรือความต้องการ 5 ประการเป็นสาเหตุของพฤติกรรมได้แก่ความต้องการทางสรีระ ความต้องการสวัสดิภาพ ความต้องการความรัก ความต้องการความนิยมนับถือในตนเอง และความต้องการพัฒนาศักยภาพของตน

3. แนวคิดของพฤติกรรมนิยม (The Behavioristic Model)

พฤติกรรมของมนุษย์ทุกเพศทุกวัย เกิดจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสิ่งแวดล้อม สกินเนอร์ (Skinner) อธิบายว่าพฤติกรรมมีสาเหตุมาจากการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับเงื่อนไขผลกรรม อันได้แก่เงื่อนไขการเสริมแรงและการลงโทษ เช่น ขยันเรียนแล้วได้คะแนนสูง หรือลอกข้อสอบแล้วครูปรับตก การได้คะแนนเป็นตัวเสริมแรงให้ขยันขึ้น ส่วนการปรับตกเป็นการลงโทษ ซึ่งจะทำให้ยุติการลอกข้อสอบ ดังนั้น การเรียนรู้ความสัมพันธ์ว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับเงื่อนไขการเสริมแรง มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก แต่ถ้าแสดงพฤติกรรมหนึ่งแล้วจะได้รับการลงโทษจะยุติพฤติกรรมนั้น

สรุปได้ว่า พฤติกรรมอย่างหนึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุ และสาเหตุหนึ่งอาจแสดงได้หลายพฤติกรรม เช่น เสียใจอาจแสดงด้วยการอยู่คนเดียวเงียบๆ ไปเที่ยว เสพยาเสพติด นอกจากนี้สาเหตุของพฤติกรรมยังเกิดได้ทุกสถานที่

2.8 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

2.8.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม (Psychosocial Development) อิริคสัน (Erikson) อธิบายว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากแรงขับทางเพศ และตัวแปรทางสังคม เช่น การอบรมเลี้ยงดู

อิริคสันมีความคิดพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎีคือ (Tribe. 1982 : 4-6 ; Woolfolk. 1993 : 66) มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานอย่างเดียวกัน พัฒนาการทางจิตสังคมจะเป็นไปตามลำดับขั้น และแต่ละขั้นจะมีปมขัดแย้งที่แต่ละคนต้องประสบในแต่ละช่วงอายุจะสำคัญมาก เพราะเป็นการพัฒนาความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งจากความรู้สึก 2 อย่าง ที่ตรงข้ามกันคือความรู้สึกด้านบวก (Positive polarity) กับความรู้สึกด้านลบ (Negative polarity) การพัฒนาทางจิตสังคมที่ดีจะก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่ดี และควรจะมีความรู้สึกในทางบวกมากกว่าทางลบ

พัฒนาการทางจิตสังคม 8 ขั้น มีดังนี้

1. ขั้นพัฒนาความรู้สึกไว้วางใจ กับ ความไม่ไว้วางใจ (Trust vs. Mistrust)
2. ขั้นพัฒนาความรู้สึกเป็นตัวเอง กับ ความอับอายหรือความสงสัย (Autonomy vs. Shame/Doubt)
3. ขั้นพัฒนาความคิดริเริ่ม กับ ความรู้สึกผิด (Initiative vs. Guilt)
4. ขั้นพัฒนาความอุตสาหะ กับ ความรู้สึกด้อย (Industry vs. Inferiority)
5. ขั้นพัฒนาความมีเอกลักษณ์ กับ ความสับสนในบทบาท (Identity vs. Role)
6. ขั้นพัฒนาความรู้สึกผูกพัน กับ ความรู้สึกโดดเดี่ยว (Intimacy vs. Isolation)
7. ขั้นพัฒนาความมั่นคงเป็นหลักให้ผู้อื่น กับ ความเฉื่อยชา (Generativity vs. Stagnation)

8. ขั้นพัฒนาความสมหวังในชีวิตกับความรู้สึกสิ้นหวัง (Ego Integrity vs. Despair)

การประยุกต์ทฤษฎีเพื่อลดความผิดปกติทางบุคลิกภาพของนักเรียนวัยรุ่นได้ดังนี้

1. หลีกเลียงความคับข้องใจ ด้วยการรัก เมตตา และให้ความรู้สึกที่ดีกับเด็ก
2. ลดความคับข้องใจด้วยกิจกรรมเบี่ยง วัยรุ่นต้องการสนองสัญชาตญาณทางเพศแต่สังคมไม่ยอมรับจะเกิดความคับข้องใจ จึงควรจัดกิจกรรมที่แสดงออกทางอารมณ์ เช่น กีฬา ศิลปะ ดนตรี จะช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับมาเป็นพฤติกรรม ที่สังคมยอมรับ (Muuss. 1962 : 54)

2.8.2 ทฤษฎีกลไกของการควบคุม (Containment Theory) ทฤษฎีนี้ เน้นว่า บุคคลจะยับยั้งไม่กระทำผิดต่อเมื่อมีกลไกการควบคุมสูง ทั้งกลไกการควบคุมภายในและกลไกการควบคุมภายนอก กลไกการควบคุมภายใน ได้แก่ ความรักหมู รักคณะ ความผูกพันทางสังคมกับผู้อื่น ส่วนกลไกการควบคุมภายนอก ได้แก่ การควบคุมตนเอง ความคาดหวังอย่างมีเหตุผล การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง การมีความรับผิดชอบ ความสามารถอดทนต่อความคับข้องใจ การหาสิ่งชดเชยเพื่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอื่นๆ (Gibbons. 1976 : 95)

2.8.3 ทฤษฎีวัฒนธรรมย่อย (Subcultures Theory) อธิบายว่า การปฏิบัติของวัยรุ่นอาจจะขัดแย้งกับแนวทางของผู้ใหญ่ กล่าวคือ วัยรุ่นจะเรียนรู้เฉพาะวัฒนธรรมย่อยของพวกเขา เช่น สำนวนการสนทนา การแต่งกาย การไว้ทรงผม หรือการแสดงดนตรี เป็นต้น ซึ่งวัฒนธรรมย่อยของพวกเขาวัยรุ่นอาจจะขัดแย้งกับทัศนคติของผู้ใหญ่ เพราะเห็นว่าไม่ดี กลุ่มวัยรุ่นจึงเกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมส่วนใหญ่ของสังคม กลุ่มวัยรุ่นจึงหันเข้ารวมกลุ่มกันและสร้างแบบแผนแห่งพฤติกรรมของตนเองขึ้นมา (สุชา จันทน์เอม. 2533 : 10-16)

สรุปว่า สาเหตุของพฤติกรรมของวัยรุ่น มีปัจจัยหลายประการด้วยกัน แต่ที่น่าสนใจคือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความขัดแย้งกัน การยึดถือวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและความคาดหวังของบิดามารดา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ความคาดหวังของบิดามารดา

วรารักษ์ อินทรชัยศรี (2518 : 74-78) ศึกษาความขัดแย้งของวัยรุ่นกับบิดามารดา โดยศึกษาวัยรุ่นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายอายุ 13-21 ปี จำนวน 358 คน พบว่าบิดามารดาทำให้เขาอย่างคนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน กวดขันการคบเพื่อน การพูดจาไม่สุภาพ การดื่มสุรา เล่นการพนัน ชอบยกเอาพี่น้องหรือเพื่อนบ้านขึ้นมาเป็นตัวอย่าง บ่นว่าหรือไม่อนุญาตให้สูบบุหรี่ ไม่ชอบให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศโดยเฉพาะในเวลากลางคืน

ทัศนีย์ ประสพกิตติคุณ (2531 : บทคัดย่อ) ศึกษาความขัดแย้งของวัยรุ่นที่มีต่อบิดามารดาและปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องตามการรับรู้ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความขัดแย้งกับบิดามารดามากที่สุดในเรื่อง บิดามารดาชอบย้าให้เขาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน และชอบยกเอาพี่น้องเพื่อนบ้านมาเป็นตัวอย่าง

ลักษณีย์ โมราสุข (2537 : บทคัดย่อ) ศึกษาลักษณะและลำดับความสำคัญของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ในโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม พบว่า วัยรุ่นมีความขัดแย้งกับพ่อแม่มากที่สุดในเรื่องการคบเพื่อนที่มีความประพฤติไม่ดี รองลงมาคือ เรื่องที่พ่อแม่ชอบย้าให้เขาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน ไม่อนุญาตให้สูบบุหรี่ ย้าให้ลูกทำดี ไม่ชอบให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลากลางคืน และมักบ่นว่าหรือแสดงความไม่พอใจเมื่อผลการเรียนไม่ดี นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นที่พ่อแม่มีระดับการศึกษาต่างกัน ระดับฐานะเศรษฐกิจต่างกันมีความขัดแย้งไม่แตกต่างกัน

สุกัญญา เพชรเจริญ (2537 : 71) ศึกษาความขัดแย้งกับบิดามารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและที่ไม่มีปัญหาพฤติกรรมในโรงเรียน พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาความขัดแย้งกับบิดามารดาในระดับปานกลาง คือการคบเพื่อน การเรียน การปกครองและความประพฤติ การเงิน การเลือกอาชีพ และการแต่งกาย

ลัดดา คล่องแคล่ว (2540 : 65) ศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า บิดามารดาต้องการให้นักเรียนคบเพื่อนที่เอาใจใส่การเรียน ไม่เที่ยวเตร่ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ให้สนใจเรียน ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนในเรื่องการแต่งกาย ทรงผม กระเป๋านักเรียน จัดเก็บหนังสือให้เป็นระเบียบ การใช้จ่ายเงินให้รู้จักประหยัด และไม่ควรกลับบ้านดึก

ศิริพร สุวรรณทศ (2533 :228) ศึกษาผู้ป่วยที่มาใช้บริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิตและได้รับการวินิจฉัยว่ามีปัญหาทางอารมณ์จำนวน 72 ราย พบว่าครอบครัวมีปัญหาความเป็นบิดามารดา ร้อยละ 72.73 ได้แก่บิดามารดาที่มีความคาดหวังในตัวลูกสูง ตามใจลูกมากเกินไป มีความขัดแย้ง

ในการเลี้ยงดู และบิดามารดาไม่มีเวลา นอกจากนี้ยังศึกษาความสัมพันธ์กับเด็กอายุ 8-11 ปีที่มีปัญหาทางอารมณ์ พบว่า ร้อยละ 42.85 บิดามารดา มีความวิตกกังวล และคาดหวังในตัวเด็กสูง

พรรณพิมล หล่อตระกูล, พรรณนิภา มีรสล้ำ และ ศศกร วิชัย (2541 : 229) ศึกษาผู้ป่วยเด็ก 365 ราย เพศชาย (ร้อยละ 63.3) มากกว่าเพศหญิง ช่วงอายุที่พบมากที่สุด 6-12 ปี (ร้อยละ 47.7) มีความผิดปกติของภาวะจิตสังคมจากการเลี้ยงดูที่คาดหวังมากเกินไปร้อยละ 22.0

เสาวพร เมืองแก้ว (2540 : 34) ได้ศึกษาเด็กจำนวน 40 คน ที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจปานกลางขึ้นไป พบว่า เด็กมีความทุกข์อันเกิดจากความคาดหวังของบิดามารดา ซึ่งคาดหวังให้ลูกเรียนเก่ง เมื่อเด็กไม่สามารถทำได้ตามที่บิดามารดาคาดหวัง ทำให้รู้สึกเป็นทุกข์ที่ทำให้บิดามารดาต้องผิดหวัง ดังคำกล่าวนี้ “ มีความทุกข์เมื่อสอบได้ไม่ดี คุณแม่ดูผม” “สอบได้ไม่ดี กลัวแม่ว่า” “สอบได้ไม่เต็ม” “สอบตก คุณพ่อดูทำให้มีความทุกข์” เป็นต้น

นลินี ธรรมอำนวยสุข (2541 : 215) ศึกษาเกี่ยวกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกัลยาณีจันทบุรี จำนวน 486 คน พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา มีความคาดหวังให้จบเพียงชั้นมัธยมศึกษาเพื่อไปช่วยทำงานหาเงินจนเจอครอบครัว มีความเครียดสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาคาดหวังให้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

พราวมาศ นนทยาธร (2520 : 89-90) ศึกษาความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังสูงส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และให้คำแนะนำบ่อยที่สุด ส่วนผู้ที่มีความคาดหวังต่ำส่วนใหญ่ มาจากนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ และให้คำแนะนำบางครั้งบางคราว นานๆ ครั้ง หรือไม่เคยแนะนำเลย

โสภา ชปิลมันน์, สมบัติ สุพัตชัย และประกายรัตน์ สุขุมลชาติ (2534 : 5-8) ศึกษา รูปแบบของครอบครัวไทยที่พึงปรารถนาในสังคมเมืองไทย พบว่า สิ่งที่ต้องการเตรียมให้ลูก คือ การศึกษาขั้นสูงสุด รองลงมาคือ บ้านและที่ดิน เงินทองหาอาชีพให้ทำ ข้าวของเครื่องใช้ และยานพาหนะตามลำดับ จึงทำให้ทุ่มเททุกอย่างเพื่อการศึกษาของลูก เห็นได้จากเด็กในเมืองถูกบังคับให้เรียนอย่างหนัก เพื่อเป็นรากฐานที่ดีในการศึกษาระดับสูง ผู้ใหญ่ยึดเยียดให้เด็ก โดยไม่คำนึงถึงความพร้อมและธรรมชาติของเด็ก เมื่อสะสมมากเข้า เกิดความบีบคั้นคับข้องใจ วิตกกังวล นำไปสู่ปัญหาเด็กและเยาวชน ส่วนอาชีพที่ต้องการให้ลูกเลือกเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี และรองลงมาคือความมีเกียรติในสังคม

เนาวรัตน์ พลายน้อย และ ศุภวัลย์ พลายน้อย (2525 : 69) ได้ศึกษาค่านิยมต่อการมีลูก พบว่าบิดามารดามีค่านิยมมีลูกไว้สืบสกุลและดูแลยามชรา และการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ

พีรสิทธิ์ คำนวนคิลป์ (นิรันดร์ เชื้อโชติ. 2530 : 9 ; อ้างอิงจาก Kamnuansilpa P. 1981. *A Study of Fertility Decisions Among Thai Women*) ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจมีลูกของสตรีไทย พบว่าการมีลูกนั้นสตรีส่วนใหญ่ต้องการประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ คือการช่วยเหลือ

ด้านรายได้ ธุรกิจการงานต่างๆ การเกษตรรวมทั้งช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจอื่นๆ รองลงมาคือ ลูกจะให้ความรู้สึกมั่นคงกับบิดามารดา และจะมีผู้ดูแลในยามชรา นอกจากนี้ยังให้ความเป็นเพื่อน ช่วยคลายความเหงา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2533 : 34) สำรวจทัศนคติเกี่ยวกับลูกของหญิงวัยเจริญพันธุ์ พบว่า หญิงวัยเจริญพันธุ์ส่วนใหญ่คาดหวังให้ลูกเรียนจบในระดับมหาวิทยาลัย ทั้งลูกชายและลูกสาวต้องการให้มีการศึกษาระดับเดียวกันตามความสามารถ และคาดหวังที่จะให้ลูกช่วยเหลือดูแลยามชราหรือเจ็บป่วย ช่วยเหลือด้านการเงิน ช่วยหาเลี้ยงครอบครัว ช่วยงานกิจการ หรือประกอบอาชีพของครอบครัว ช่วยงานบ้าน ช่วยดูแลครอบครัว เชิดชูวงศ์ตระกูล สืบตระกูล และให้ลูกมีงานทำเป็นหลักฐานมีอนาคตที่ดี ช่วยเหลือตนเองได้

นภาพร ชัยวรรณ (2535 : 105) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเกี่ยวกับการพึ่งพาลูก พบว่า ลูกเป็นภาระและป็นสิ่งมีคุณค่าของบิดามารดา กล่าวคือ บิดามารดาต้องดูแลและรับภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับลูก แต่ขณะเดียวกันก็มีคุณค่าด้านจิตใจและหลักประกันยามชรา ลูกให้ความสุขด้านจิตใจ สนองความต้องการด้านสังคมของบิดามารดา อันเป็นบรรทัดฐานโดยทั่วไปของบิดามารดาในสังคมไทย

จรรยา สุวรรณทัต (2541 : 252-254) อ้างถึง สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ได้ศึกษาอิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการเด็กที่จังหวัดชลบุรี อุดรธานี และเชียงใหม่ ปี พ.ศ.2506-2512 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีลักษณะอะลุ่มอล่วย เน้นคุณธรรม 5-6 ประการ ได้แก่ การไม่ก้าวร้าว ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเคารพผู้อาวุโสและผู้มีอำนาจ การมีกิริยามารยาทที่เหมาะสม และเน้นการอบรมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศ ต่อมาในปีพ.ศ.2524 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวรายได้น้อยในตัวของกรุงเทพมหานคร พบว่า มีความอะลุ่มอล่วยในการอบรมเลี้ยงดูเกือบทุกด้าน แต่การเน้นคุณธรรมน้อยลง ประกอบกับสังคมเปลี่ยนแปลงทำให้พฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนไป เช่นมีบุคลิกภาพแบบรูกและพึ่งตนเอง ชอบการแข่งขัน ให้ความสำคัญต่อวัตถุมากกว่าจิตใจ มีความเป็นตัวของตัวเอง คำนึงเรื่องกิริยามารยาทน้อยลง และในการอบรมปลูกฝังเด็กให้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บิดามารดาและสังคมพึงปรารถนานั้น ตัวกำหนดวิธีการอบรมที่สำคัญ คือความคาดหวังของบิดามารดา โดยให้ความสำคัญต่อการศึกษาและความมุ่งมั่นอย่างมากที่จะให้เด็กเรียนสูง เพื่อก้าวเข้าสู่การมีอาชีพที่สบาย มีโอกาสเป็นเจ้าของคนขายคน ได้ทำงานนั่งโต๊ะ แทนการทำงานหนักที่ตนเองเคยประสบมา บ่อยครั้งความคาดหวังของบิดามารดาจึงไม่สอดคล้องกับความถนัดตามธรรมชาติ และความสามารถที่แท้จริงของเด็กก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ซึ่งความมุ่งมั่นนี้ก็ยังไม่หมดไปจากสังคมไทย

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,370 คน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจในการเรียน มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียนให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ สนับสนุนส่งเสริมซึ่งเป็นแรงกระตุ้น ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดี

นิตยา ภัสสรศิริ และคณะ (Passornsiri N. et al. 1998 : 4-1) ศึกษาเรื่องความคาดหวังของบิดามารดาอันเป็นตัวกำหนดสำคัญอย่างหนึ่งในทิศทางการอบรม พบว่า บิดามารดาในกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศคาดหวังหรือมุ่งหวังจากเด็กมากที่สุด ในเรื่องความเชื่อมั่นเพียงพอนในตนเอง (Self-sufficiency) ความสามารถทางภาษา (Language ability) และทักษะการเตรียมตัวทางวิชาการ (Preacademic skill)

เพศ

เจลิยว บุรีภักดี (Buripakdi C. 1977 : 29) ศึกษาพบว่าบิดามารดาต้องการมีลูกสาวไว้เพื่อช่วยเหลืองานบ้านงานในครอบครัว แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบทและชนชั้นต่ำในเขตเมืองร้อยละ 83 เห็นว่าการมีลูกชายนั้นสำคัญมากเพราะคาดหวังด้านเศรษฐกิจ และต้องการให้สืบสกุล ผู้ที่อยู่ในชนบทต้องการให้ลูกชายช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจมากกว่าผู้ที่อยู่ในเมือง

เทียนฉาย กิระนันท์ และคณะ (2526 : 49) ศึกษาความต้องการลูกของคนกรุงเทพฯ พบว่า ครัวเรือนมีความต้องการลูกคนโตเป็นเพศชายมากที่สุดร้อยละ 51.1 ร้อยละ 17.1 ต้องการเพศหญิง และร้อยละ 31.2 เป็นเพศใดก็ได้ แสดงให้เห็นค่านิยมทางวัฒนธรรมในสังคมไทยให้ความสำคัญกับเพศชายว่าเป็นผู้นำครอบครัว และสืบวงศ์ตระกูลจึงคาดหวังการศึกษาของลูกแตกต่างกันตามเพศของลูกด้วย

นพวรรณ จงวัฒนา และ จุฑา มนัสไพบุลย์ (2529 : 71-73) ศึกษาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่า มารดาในชนบทร้อยละ 86.8 ต้องการพึ่งพาลูกชายยามชราและร้อยละ 94.4 ต้องการพึ่งพาลูกสาว ส่วนในเขตเมืองต้องการพึ่งพาลูกชายและลูกสาวร้อยละ 65.3 และร้อยละ 73.1 ตามลำดับ ซึ่งลูกชายช่วยเหลืองานอาชีพได้ดีกว่าลูกสาว แต่การช่วยเหลืองานบ้านลูกสาวทำงานได้ดีกว่าลูกชาย

จรรยา สุวรรณทัต (2538 : 21-24) ศึกษาพบว่า ความคาดหวังเกี่ยวกับเพศของลูก บิดามารดาที่มีรายได้ต่ำทั้งในเมืองและชนบท ต้องการลูกที่เป็นเพศหญิง เพราะต้องการความช่วยเหลืองานบ้านและงานในครอบครัวในลักษณะอื่นๆ ช่วยเลี้ยงน้อง เด็กหญิงอ่านหนังสือง่าย อยู่ใกล้ชิดและดูแลได้เมื่อแก่ ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ปานกลางและต่ำต้องการลูกชายมากกว่า เพราะต้องการให้สืบตระกูลและบวชเรียน แต่ลักษณะรวมที่ต้องการจากลูกชายหญิง คือการเชื่อฟัง บิดามารดาและผู้ใหญ่ การช่วยแบ่งเบาภาระรับผิดชอบงานบ้าน การทำมาหากินของครอบครัว

และการประพาดิตนให้เหมาะสมกับเพศ ห้ามการคบเพื่อนต่างเพศต้องการให้เรียนมากกว่า บิดามารดามักสอดส่องดูแลและปฏิบัติเข้มงวดต่อลูกสาวมากกว่าลูกชาย

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (ชาย โพธิสิตา. 2538 : 31-32 ; อ้างอิงจาก นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2535. *สถานภาพผู้หญิง : อดีต ปัจจุบัน อนาคต.*) ศึกษาพบว่า สังคมไทยมีความคาดหวังที่แตกต่างกัน ต่อความรับผิดชอบของลูกชายและลูกสาว ลูกสาวถูกคาดหวังว่าจะเป็นที่พักทางเศรษฐกิจ สำหรับครอบครัวและบิดามารดา ขณะที่ลูกชายถูกคาดหวังจะเป็นผู้นำเอาเกียรติยศและอำนาจ มาสู่ครอบครัว ปรากฏชัดในการอบรมสั่งสอน ด้านกิริยามารยาท การสอดส่องดูแลความ ประพฤติ และการแสดงออกในด้านต่างๆ การลงโทษ การให้อิสระในการเลือกต่างๆ เช่นการ ศึกษาและอาชีพ นอกจากนี้ลูกสาวยังมีโอกาสได้รับการศึกษาอยู่ในโรงเรียนน้อยกว่าเด็กชาย เฉลี่ย 1.8 ปี นั่นคือ ได้รับโอกาสเป็นอันดับรองจากลูกชาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์ (2514 : 48-49) ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 199 คน พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแนวโน้มได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดา คาดหวังเอากับเด็กน้อย แต่ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดา คาดหวังเอากับเด็กสูงมาก ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอากับเด็กจะช่วยส่งเสริมความ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและระดับความมุ่งหวังในเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย และความคาดหวังสูง มีผลให้เด็กมีระดับความมุ่งหวังในการเรียนสูงด้วย

กมล คงเมือง (2533 : 97) ศึกษาผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 311คน พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดา ต่อการศึกษาของลูกมีอิทธิพลต่อตัวลูกในด้านผลสัมฤทธิ์ โดยเด็กที่บิดามารดาคาดหวังในเชิง การศึกษาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีบิดามารดาที่มีความคาดหวังด้านการ ศึกษาต่ำ หรือไม่แสดงความคาดหวัง

การศึกษาของบิดามารดา

กฤตยา กฤษฏาวิฑู (2514 : บทคัดย่อ) ศึกษาการฝึกอบรมเด็กของบิดามารดาที่มีการ ศึกษาสูงและต่ำ แล้วโยงการฝึกอบรมนั้นกับบุคลิกภาพต่างๆของวัยรุ่นทั้งชายและหญิง พบว่า เด็กที่บิดามารดาที่มีการศึกษาแตกต่างกันนั้น มีลักษณะความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน แต่บิดา มารดาที่มีการศึกษาในระดับต่างกัน มีการอบรมเลี้ยงดูลูกแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ บิดามารดาที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้ฝึกให้ลูกประสบผลสำเร็จด้านต่างๆ และให้อิสระมากกว่าบิดามารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนบิดามารดาที่มีการศึกษาต่ำได้ ฝึกระเบียบวินัยและลงโทษรุนแรงกว่าอย่างเห็นได้ชัด และพบว่าลักษณะความรับผิดชอบของ วัยรุ่นขึ้นอยู่กับลักษณะและปริมาณการฝึกฝนที่ต่างกัน โดยที่วัยรุ่นชายที่ได้รับการฝึกให้ประสบ ผลสำเร็จและบิดามารดาคาดหวังสูง เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง แต่วัยรุ่นหญิงที่ได้รับการฝึก

ระเบียบวินัยอย่างเข้มงวดจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง

ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง (2522 : 70-72) ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของลูกในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย พบว่าบิดาที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองส่วนใหญ่ต้องการให้ลูกเรียนจบในระดับสูงกว่าบิดาที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท และการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังทางการศึกษาของบิดา แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดายิ่งสูงความคาดหวังทางการศึกษาของลูกก็สูงด้วย

ขวัญใจ เลอจันทร์ (2524 : 6) ศึกษาเรื่องการเลื่อนฐานะทางสังคมของประชากรไทยในชนบท พบว่า การศึกษาของลูกมักจะมีความสัมพันธ์กับการศึกษาของบิดา คือ ถ้าการศึกษาของบิดาสอง มักมีความโน้มเอียงที่จะส่งเสริมลูกให้ได้รับการศึกษาสูงด้วย

วนิดา น้อยสุข (2533 : 65 - 68) ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนพบว่า บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความคาดหวังให้ลูกได้รับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาดำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่เคยรับการศึกษา ส่วนใหญ่จะให้ลูกได้รับการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษา

อาชีพของบิดามารดา

จุ้มพล หนีพานิซ (2517 : 103) ศึกษาแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.5 พบว่า บิดาที่มีอาชีพพ่อค้า นักธุรกิจ, อิสระอื่นๆ และลูกจ้างเอกชน มีความต้องการให้ลูกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 22.2, ร้อยละ 14.1 และ ร้อยละ 11.3 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า บิดาที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชน-พ่อค้า และข้าราชการ-ทำงานอิสระ มีความมุ่งหวังให้ลูกมีอาชีพแพทย์ตามลำดับ ส่วนบิดามารดาที่มีอาชีพอิสระ-ลูกจ้างเอกชน มุ่งหวังให้ลูกเป็นวิศวกร นักธุรกิจ และผู้ที่มีอาชีพอิสระ-ข้าราชการต้องการให้ลูกมีอาชีพเป็นนักปกครอง แสดงให้เห็นว่าบิดามารดาที่มีความคาดหวังให้ลูกเป็นอย่างใดต้องการและมองเห็นว่าเป็นอาชีพที่สังคมยกย่องประกอบกับมีรายได้ดี

นภดล คู่ประวัตติ (2517 : 17) ศึกษาความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของลูก พบว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้ลูกได้รับการศึกษาในระดับต่ำกว่ามากกว่า ผู้ที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ และบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้ลูกได้รับการศึกษาสูงสุด

บุญเพ็ง ธาณี (2530 : 85) ศึกษาสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ พบว่านักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพธุรกิจ รับราชการ และค้าขายที่มั่นคง จะได้ศึกษาต่อมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพกรรมกรใช้แรงงาน

อดิศักดิ์ จินตานุกูล (2532 : ง-ค) และ นฤมล บุณนิม (2529 : 1-2) ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังทางการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่บิดา

มารดาที่ประกอบอาชีพในวิชาชีพระดับสูง จะสนับสนุนหรือคาดหวังให้เด็กได้เรียนต่อ มากกว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพที่ใช้แรงงาน

รายได้ของบิดามารดา

เกื้อกูล ทาสี (2514 : บทคัดย่อ) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มาจากครอบครัวฐานะ เศรษฐกิจแตกต่างกัน พบว่า บิดามารดาที่มีฐานะต่ำฝึกระเบียบวินัยทุกด้าน และฝึกความอดทน รอได้ให้กับเด็กมากกว่าบิดามารดาที่ฐานะเศรษฐกิจปานกลางและสูง แต่ครอบครัวที่มีฐานะสูง ฝึกลูกด้านผลสัมฤทธิ์มากกว่าที่มีฐานะปานกลางและต่ำ

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 83-90) ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษา และอาชีพของลูก พบว่า บิดาส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้ลูกจบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ สูงกว่านี้ขึ้นไป รองลงมาคือให้จบอาชีวศึกษา และบิดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับ สูง มีแนวโน้มคาดหวังให้ลูกจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และมีแนวโน้มให้ลูกมี วิชาชีพที่สูงที่สุด ส่วนบิดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำจะมีความคาดหวังต่ำกว่า

พีระพัฒน์ วรเนติวุฒิ (2530 : 83-85) ศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาในเรื่อง ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจจากลูกระหว่างเขตชนบทและเขตเมืองของไทย พบว่า อาชีพ ของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการศึกษาของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อ ความคาดหวังของมารดาจากลูกชายและหญิงในด้านการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจมาก คือผู้ที่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมคาดหวังมากกว่าอาชีพอื่น มารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำคาดหวัง มากกว่ามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง และมารดาที่มีการศึกษต่ำคาดหวังมากกว่ามารดาที่ มีการศึกษาสูง

จรรยา สุวรรณทัต (2538 : 19-28) ศึกษาพบว่า บิดามารดาทุกสถานภาพทาง เศรษฐกิจเห็นคุณค่าของเด็กที่เกิดมา และต้องการมีลูกไม่ว่าเป็นหญิงหรือชาย บิดามารดาที่มี รายได้ปานกลางเน้นที่จิตใจและอารมณ์ที่เด็กจะให้บิดามารดามากกว่าการปฏิบัติ บิดามารดาที่มี ฐานะต่ำเน้นทางด้านเศรษฐกิจ การช่วยเหลือ และการสืบตระกูล ด้านอาชีพบิดามารดาที่มี รายได้ต่ำมีขีดจำกัดในการส่งให้เรียนสูงๆ จึงไม่ได้คาดหวังให้เด็กได้ประกอบอาชีพที่ดี มีรายได้ สูง เพียงแต่เป็นอาชีพที่สุจริต มีรายได้พอเลี้ยงตัวและครอบครัว

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ความคาดหวังของบิดามารดา

บล็อก (Block. 1937 : 192-206) ศึกษาความขัดแย้งระหว่างเด็กวัยรุ่นกับแม่ในสหรัฐ อเมริกา กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายและหญิง จำนวน 528 คน พบว่า บิดามารดาจะดูว่าเมื่อผลการเรียนต่ำกว่าคนอื่น เคียวเชียวให้ชี้แจงการใช้จ่าย จู้จี้เรื่องมารยาท นิสัยส่วนตัว ขอบยกเอาพี่หรือน้องมาเป็นตัวอย่าง ไม่อนุญาตให้เลือกอาชีพที่ตนสนใจ เคียวเชียว ให้คบกับเพื่อนที่แม่เลือกให้ เฝ้ามแต่เตือนให้ทำดีให้เป็นคนดี ไม่อนุญาตให้เลือกเรียนวิชาที่

อยากเรียน

เบลล์ (Blair. 1964 : 28-29) ศึกษาพบว่า สิ่งใหญ่ที่ผู้ใหญ่บอกวัยรุ่นว่าไม่ควรกระทำ คือไม่ควรสูบบุหรี่ ไม่ควรขับรถเร็ว หรือขับรถอย่างไม่ระมัดระวัง ไม่ไปบ้านเพื่อนหญิงนอกจากพ่อแม่เธอจะอยู่บ้าน ไม่ออกนอกบ้านเป็นเวลานานๆ ไม่ไปดูภาพยนตร์ที่สร้างสำหรับผู้ใหญ่ โดยเฉพาะลูกผู้หญิงต้องไม่แต่งหน้ามาก

สไตน์ฮูสเซน และเออร์ดิน (Steinhausen & Erdin. 1992 : 731-740) ศึกษาเด็กจำนวน 1,959 คน ที่มารับบริการในคลินิกจิตเวชเด็กของมหาวิทยาลัยซูริค ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ พบว่า ความผิดปกติทางจิตที่มาจากปัญหาการเลี้ยงดูแบบคาดหวังมากเกินไป มีน้อยร้อยละ 3.4

ครอซาร์ (Kraushaar. 1972 : 102-109) ศึกษาเรื่อง โรงเรียนเอกชนในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ปกครองคาดหวังและเชื่อว่าโรงเรียนอบรมเด็กให้ยันยืนแข็ง และมีนิสัยรักการเรียนมากกว่าโรงเรียนของรัฐ เหตุผลสำคัญอันดับรองลงมา คือ ด้านศาสนา ระเบียบวินัย ค่านิยม ท่าทีและขนบธรรมเนียมประเพณีที่คล้ายๆกันของทางบ้านของนักเรียน

ดูเซค (Dusek. 1980 : 110) ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่คาดหวังในตัวลูกได้อย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้นในการทำตามที่บิดามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995 : 15-33) ศึกษาพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะทำให้ประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

ซาปิโร (อฉรา สุขารมณ. 2542 : 2 ; อ้างอิงจาก Shapiro. 1997. *How to Raise a Child with High EQ.*) ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ บิดามารดาจะตั้งกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่เข้มงวดและเผด็จการ จะมีแต่คำสั่งและคำว่า “อย่า” กับลูก มีความคาดหวังในตัวลูกสูง เด็กจะมีลักษณะกตัญญูสูง ไม่ไว้วางใจใคร มองโลกในแง่ร้าย มีแต่การตำหนิวิพากษ์วิจารณ์ และไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ส่วนความคาดหวังและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล บิดามารดาจะยืดหยุ่นไม่เข้มงวด จนเด็กขาดศักยภาพในตนเองหรือปล่อยจนเสียเด็ก จะให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหา ไม่ควบคุมหรือออกคำสั่ง เมื่อทำผิดจะชี้แจงเหตุและผลเด็กจะมีลักษณะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล มีความมั่นคงทางอารมณ์ หนักแน่นควบคุมอารมณ์และปรับตัวได้ดี

เพศ

คาปแลน (Kaplan. 1959 : 293) ศึกษาเปรียบเทียบความคับข้องใจและการปรับตัวของนักเรียนชายหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า เด็กหญิงมีปัญหาความคับข้องใจ

มากกว่าเด็กชาย เนื่องจากเด็กหญิงได้รับการปกป้องมากกว่า ได้รับอิสระน้อยกว่า ต้องทำตามความต้องการของบิดามารดาอย่างใกล้ชิด ส่วนเด็กชายมีอิสระในการแสดงพฤติกรรมต่างๆหรือการแสดงอารมณ์มากกว่า แสดงความก้าวร้าวออกได้มากกว่าได้รับคำสอน จู้จี้ แนะนำจากบิดามารดาน้อยกว่า

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

มอร์โรว์ และ วิลสัน (Morrow & Wilson. 1961 : 508-514) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาที่เกี่ยวกับผลสำเร็จและความล้มเหลวทางการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านการรับรู้และการยอมรับที่มีต่อบิดามารดา พบว่าบิดามารดาที่ส่งเสริมลูกกระทำกิจกรรมร่วมกับลูก มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ให้ความรักความเข้าใจ ให้การสนับสนุนลูกยอมรับยกย่องชมเชย มีความคาดหวังในความสำเร็จของลูกจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนลูกที่บิดามารดาขู่เข็ญบังคับ ถูกลงโทษบ่อยๆ บิดามารดาปกป้องและคาดหวังเอากับลูกมากเกินไป มักจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งความคาดหวังของบิดามารดาจะมีอิทธิพลต่อลูก ก็ต่อเมื่อลูกยอมรับในค่านิยมและเป้าหมายที่บิดามารดาตั้งไว้

เคลล์แลนด์ (Clelland. 1969 : 41-61) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมุ่งดูจากบริบททางครอบครัว พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อลูก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคาดหวัง ที่บิดามารดาแสดงออกถึงความคาดหวังถึงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ในลูกนั้น

ออสบอร์น (Osborn. 1971 : 167-168) ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดากับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เจตคติ ความคาดหวังและทางการศึกษาของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สุดท้ายในโรงเรียนมัธยมรัฐบาลในรัฐไอโอวา พบว่า กลุ่มที่บิดามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำมีความคาดหวังทางการศึกษาในระดับปริญญาถึงสูงกว่าในระดับต่ำที่สุด และมีแนวโน้มความคาดหวังทางการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในทางเดียวกับระดับการศึกษาของบิดามารดาที่มีเพศเดียวกับนักเรียน

มาร์จอร์แบงค์ (Marjoribank. 1972 : 103-109) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คอลลาร์ด (Callard. 1979 : 563-A) ได้ศึกษาผลของการเพิ่มความคาดหวังของบิดามารดาต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน พบว่า ผู้บริหารที่มุ่งเพิ่มผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจะต้องสร้างความเข้าใจและต้องยอมรับว่าความคาดหวังของบิดามารดาต่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนสัมพันธ์กับการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

การศึกษาของบิดามารดา

เซียร์, เอเลี่ยนอร์ และแฮร์รี่ (Sear, Eleanor & Harry 1957 : 549) สัมภาษณ์มารดาเกี่ยวกับความคาดหวัง พบว่ามารดาบางคนหวังจะให้ลูกปฏิบัติตามทันทีที่สั่ง ซึ่งบิดามารดาที่มีการศึกษาระดับกลางและระดับสูงมักจะใช้การคาดหวังเอาจับเด็กน้อยกว่าบิดามารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำ

โซเวลล์ และ ชาร์ห์ (Sewell & Shah. 1968 : 208-209) ศึกษาพบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการกระตุ้น ในด้านการศึกษาของลูก บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาดี จะสามารถทำให้ลูกชายและหญิง ยอมรับการกระตุ้นเร่งเร้าในการศึกษาต่อมากยิ่งขึ้น และถ้าบิดามารดาที่มีการศึกษาน้อย มักจะมีแนวโน้มที่จะเอาใจใส่การศึกษาต่อของลูกน้อยกว่า

อาชีพของบิดามารดา

สติเฟนสัน (Stephenson 1955 : 27-35) ศึกษาความคาดหวังและการวางแผนในการประกอบอาชีพของนักเรียน เกรด 9 พบว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพเกี่ยวกับการใช้วิชาการสูง มักจะมีความคาดหวังและความต้องการที่จะประกอบอาชีพ ที่ต้องใช้วิชาการสูงตามไปด้วย ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ไม่ได้ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาการสูงนัก ก็หวังที่จะประกอบอาชีพเดิมของบิดา

ประเทศอินโดนีเซีย มานี (Mani. 1983 : 31-32) พบว่า เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจมีความคาดหวังทางการศึกษาในระดับสูงสุด ส่วนเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพแรงงานมีความคาดหวังทางการศึกษาน้อยที่สุด

รายได้ของบิดามารดา

โรโกฟฟ์ (Rogoff. 1961 : 241-251) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษากับสถานภาพทางสังคม และความสามารถทางวิชาการ ในปีค.ศ. 1961 จากการสำรวจนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 34,561 โรงเรียน พบว่า สถานภาพทางครอบครัวและความสามารถทางการเรียน มีอิทธิพลต่อการวางแผนที่จะเข้าเรียนมหาวิทยาลัยเกือบจะเท่าเทียมกัน โดยกลุ่มที่มีความสามารถสูงและสถานภาพทางครอบครัวสูง (ร้อยละ 83) แต่สถานภาพทางครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 43) ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำและสถานภาพทางครอบครัวสูง วางแผนที่จะเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 53)

บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Coleman & Hammen. 1974 : 309-310 ; citing Bronfenbrenner. 1958.) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดู พบว่า บิดามารดาที่มีฐานะปานกลางจะรักและตามใจ คำหนึ่งถึงจิตใจของลูก ใช้เหตุผล การลงโทษทางกายมีน้อยมาก ให้ความสนใจ เอาใจใส่ แนะนำปรึกษา ไม่เข้มงวดเกินไป แต่คาดหวังว่าลูกของตนเองนั้นจะต้องพึ่งพาตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และต้องได้รับการศึกษาสูงกว่าบิดามารดา ส่วนครอบครัวที่มีฐานะต่ำ ไม่

ควบคุมดูแล ปล่อยให้เป็นอิสระ แต่จะแนะนำเมื่อโตขึ้น อีกทั้งการใช้ระเบียบวินัยที่เข้มงวด มักมีการลงโทษทางกายมากกว่าเหตุผล

4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดา สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว

เพศ เนื่องจากลักษณะสังคมไทยผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า มีการตัดสินใจและรับผิดชอบครอบครัว มีลักษณะแข็งแรงกว่าเพศหญิง ผู้หญิงต้องเชื่อฟัง บิดามารดาจึงให้ความสำคัญและโอกาสกับลูกชายมากกว่าลูกสาว ด้วยเหตุผลที่ว่าสามารถบวช สืบสกุล และเป็นผู้นำอำนาจมาสู่ครอบครัว แต่ในขณะเดียวกันกับหวังพึ่งลูกสาวด้านเศรษฐกิจ และยามชรามากกว่า นอกจากนี้ยังต้องการลูกคนโตเป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.1) มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 17) คาดหวังการศึกษาลูกชายมากกว่าลูกสาว(เทียนฉาย กิระนันท์ และคณะ. 2527 : 49 ; อานนท์ อาภาภิรมย์. ม.ป.ป. ; นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2535 : 32)

จะเห็นว่าบิดามารดาต้องการลูกเพศชายเป็นสิ่งสำคัญในครอบครัว จึงให้การสนับสนุนและคาดหวังด้านการศึกษา ความประพฤติ และการเลือกอาชีพ แตกต่างกันไปตามเพศ

ระดับชั้น การศึกษาแต่ละช่วงมีความสำคัญต่อการศึกษาระดับสูงขึ้นไป บิดามารดาจึงให้ความสำคัญและมีความคาดหวังว่า ลูกจะผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของสถาบันนั้นๆ ประเทศทางซีกเอเชียจะให้คุณค่าทางการศึกษาสูงมาก จะเห็นได้ชัดเจนว่าช่วงรอยต่อของการศึกษาในระบบ (เกษม วัฒนชัย. 2539 : 39)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก ลูกที่บิดามารดาคาดหวังทางการศึกษาสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าลูกที่บิดามารดาคาดหวังทางการศึกษาน้อย และยังพบว่า มารดาคาดหวังเอากับลูกสูงมากเกินไป ลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาน้อย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็คือความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคน ที่พยากรณ์โอกาสทางการศึกษาและอาชีพในอนาคต ถ้าลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับสูง ส่วนลูกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความคาดหวังทางการให้การศึกษาที่สูงไปด้วย หรือได้ศึกษาต่อในระดับสูงที่สุด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญต่อความคาดหวังทางการศึกษา หากลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดาก็สูงไปด้วย และถ้าลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดาก็ต่ำไปด้วย (ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์. 2514 : 45-49 ; กมล คงเมือง. 2533 : 12-13)

2. ตัวแปรด้านครอบครัว

ระดับการศึกษาของบิดามารดา บิดามารดาที่มีการศึกษาในระดับที่สูงมักคาดหวังและส่งเสริมให้ลูกมีการศึกษาในระดับที่สูงด้วย เพราะถือว่าการศึกษเป็นวิถีทางสำคัญในการก้าวเข้าสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน และเกียรตินิยมชื่อเสียงของลูกและครอบครัวในอนาคต (Baver. 1957 : 395-396) ถ้าระดับการศึกษาของบิดามารดาต่ำก็จะขาดความรอบรู้ หรือมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำไปด้วย หรือไม่คาดหวังด้านการศึกษา แต่จะคาดหวังด้านการทำงานบ้านแบ่งเบาภาระ และหารายได้หรือประกอบอาชีพมากกว่า (ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง. 2522 : 70-72 ; ขวัญใจ เลอจันทร์. 2524 : 6)

อาชีพของบิดามารดา สถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลถูกกำหนดด้วยอาชีพ จากการวิจัยพบว่าอาชีพของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการให้ลูกได้รับการศึกษา โดยบิดามารดาที่ประกอบอาชีพในวิชาชีพระดับสูง จะสนับสนุนหรือคาดหวังให้ลูกเรียนต่อมากกว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพที่ใช้แรงงาน (นฤมล บุณนิม. 2529 : ง-ค ; อติศักดิ์ จินดานุกุล. 2532 : 1-2) การเลื่อนสถานภาพทางสังคมหรือความเจริญก้าวหน้าของลูกขึ้นอยู่กับ การส่งเสริมจากบิดามารดาในอาชีพต่างๆ (Tomasson. 1966 : 199)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา รายได้ของครอบครัวมีผลต่อความคาดหวังของบิดามารดา ผู้ที่มีเศรษฐกิจดีมีโอกาสศึกษาต่อมากกว่าผู้ที่มีเศรษฐกิจไม่ดี บิดามารดาที่มีฐานะยากจนจำเป็นต้องอาศัยแรงงานภายในครอบครัวเพื่อประกอบอาชีพให้มากที่สุด เพราะการส่งเสียให้เรียนไม่เพียงแต่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หากแต่ครอบครัวต้องสูญเสียรายได้อันพึงได้ จากการส่งเสียให้ลูกศึกษาต่อแทนที่จะหางานทำ เพราะผู้ที่เรียนในระดับอุดมศึกษาอยู่ในวัยทำงานทั้งสิ้น และจะเห็นได้ว่าบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง คาดหวังให้ลูกมีการศึกษาระดับสูง ผู้มีรายได้ระดับชนชั้นกลางคาดหวังด้านการศึกษา การรับภาระทางบ้าน ส่วนบิดามารดาที่มีรายได้น้อยไม่คาดหวังด้านการศึกษา แต่คาดหวังการทำงานหรือประกอบอาชีพ (ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. 2523 : 83-90 ; พีระวัฒน์ วรเนติวุฒิ. 2530 : 83-85)

3. ตัวแปรด้านความคาดหวังของบิดามารดา

ความคาดหวังด้านการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือในการเลื่อนชั้นทางสังคมโดยเฉพาะในสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งเปิดโอกาสให้บุคคลเลื่อนชั้นทางสังคมด้วยความรู้ความสามารถของตน ประกอบกับการศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบผลสำเร็จในด้านอื่นๆ บิดามารดาจึงมีความคาดหวังเพราะถือว่าการศึกษเป็นวิถีทางสำคัญ ในการก้าวเข้าสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน และเกียรตินิยมชื่อเสียงของลูกและครอบครัวในอนาคต เด็กที่บิดามารดาคาดหวังการศึกษาแล้วส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ เป็นการกระตุ้นให้ลูกมีพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี (Marjoribank. 1972 : 103-109 ; สุชาติ ลีตระกูล. 2524. 81-89) ความต้องการให้ลูกจบสูงและมุ่งมั่นด้านสติปัญญา ทำให้ความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความ

เป็นจริง ทั้งด้านความรู้และความสามารถของลูก อันก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรม (จรรยา สุวรรณทัต. 2541 : 254)

ความคาดหวังด้านความประพฤติ สังคมไทยมีความคาดหวังต่อเด็กในด้านกตัญญูรู้คุณ ไม่ก้าวร้าว เคารพผู้อาวุโส ซื่อสัตย์ แต่ในปัจจุบันสิ่งเหล่านี้ลดน้อยลง เด็กมีพฤติกรรมชอบแข่งขัน คำนึงถึงมารยาทน้อยลง ให้ความสำคัญต่อวัตถุมากกว่าจิตใจ เมื่อบิดามารดาคาดหวังแล้วเด็กทำไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรม (จรรยา สุวรรณทัต. 2541 : 253)

ความคาดหวังด้านอาชีพ สังคมไทยมุ่งให้ลูกทำงานที่ดี เรียนจบแล้วมีโอกาสนั่งโต๊ะแทนการทำงานหนัก ไม่ลำบากเหมือนบิดามารดา จึงพยายามให้ลูกเลือกอาชีพที่จะส่งเสริมฐานะตนเองและครอบครัว ซึ่งอาชีพเหล่านี้เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความสามารถทางการศึกษาสูง และมีน้อยคนที่จะทำได้สำเร็จ จึงส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมต่าง ๆ (จรรยา สุวรรณทัต. 2541 : 254)

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาจากความคาดหวัง คือ (ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล. 2539 : 25)

1. ความหวังที่เกิดจากความคาดหวังบิดามารดาหวังให้ลูกเติบโตร่ำรวยเลี้ยงครอบครัวได้ แต่ความเป็นจริงแล้วลูกไม่สามารถเป็นได้ดังที่บิดามารดาหวัง ทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณไม่มีค่า
2. ความหวังที่เกิดจากความฝัน เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะลูกต้องทำตามความฝันของบิดามารดา ทำให้เครียด

จะเห็นได้ว่าตัวแปรเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์การเรียน การศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา และตัวแปรความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล และโรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา จำนวน 3,500 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 1,400 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 2,100 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ มีทั้งหมด 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา และโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางยามาเน่ (Yamane, 1967 : 886-887) กำหนดความคลาดเคลื่อน 2 % ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,458 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 618 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 840 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ใช้ระดับชั้นเรียนเป็นชั้น (Strata) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 87) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. โรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีจำนวน 3 โรงเรียน
2. ระดับชั้นเรียนแบ่งออกเป็น 6 ระดับชั้น คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6
3. ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,458 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 618 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 840 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นเรียน

โรงเรียน	ระดับชั้น	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
อิสลามชัย สำโรง	ม.1	300	-	300	124	-	124
	ม.2	294	-	294	122	-	122
	ม.3	299	-	299	125	-	125
	ม.4	170	36	206	86	-	86
	ม.5	172	35	207	86	-	86
	ม.6	165	15	180	75	-	75
	รวม	1,400	86	1,486	618	-	618
เซนต์โยเซฟบางนา	ม.1	-	291	291	-	121	121
	ม.2	-	298	298	-	124	124
	ม.3	-	255	255	-	106	106
	ม.4	-	150	150	-	63	63
	ม.5	-	164	164	-	69	69
	ม.6	-	163	163	-	68	68
	รวม		1,321	1,321	-	551	551
เซนต์โยเซฟพิพวล	ม.1	-	164	164	-	69	69
	ม.2	-	161	161	-	67	67
	ม.3	-	145	145	-	61	61
	ม.4	-	68	68	-	28	28
	ม.5	-	50	50	-	21	21
	ม.6	-	105	105	-	43	43
	รวม	-	693	693	-	289	289
รวมทั้งสิ้น		1,400	2,100	3,500	618	840	1,458

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับที่สร้างขึ้นตามแบบของออสกู๊ด (Osgood) ซึ่งศึกษาความคาดหวังของบิดามารดา ต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วยแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวของนักเรียน
2. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แบบสอบถามด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลด้าน เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา

ตัวอย่าง แบบสอบถามด้านส่วนตัว และด้านครอบครัวของนักเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบ □ หน้าคำตอบ ที่นักเรียนได้เลือกแล้วให้ครบถ้วน และเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (มัธยมศึกษาปีที่ 2-3 คิดคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 และมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 คิดคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ส่วนมัธยมศึกษาปีที่ 1,4 คิดคะแนน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542)
☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 - 4.00
☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 - 2.99
☐ คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ลงมา
4. ระดับการศึกษาของบิดามารดา ☐ ประถมศึกษา (ป.4 ป.5 ป.6 ป.7)
☐ มัธยมศึกษา (ม.ศ.3 ม.ศ. 5 ม.3 ม.6 ปวช.)
☐ อนุปริญญา (ปวส. ปวท.)
☐ อุดมศึกษา (ปริญญาตรีขึ้นไป)

5. อาชีพของบิดามารดา ☐ รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
☐ เกษตรกรรม
☐ ธุรกิจ
☐ ค้าขาย
☐ รับจ้าง
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา ☐ ต่ำกว่า 15,001 บาท
☐ 15,001 - 20,000 บาท
☐ มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

2. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามเพื่อสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน
2. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารตำราและงานวิจัยต่างๆทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบิดามารดา รวมทั้งนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีสร้างแบบสอบถามที่ดีและถูกต้อง ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open end) นำไปสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 โรงเรียนอัสสัมชัญ ลำโพง และโรงเรียนเซนต์โยเซฟพิพวล ที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 ฉบับ นำข้อมูลจากการสำรวจเบื้องต้น มาเป็นแนวทางสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาตามวิธีการแบบออสกู๊ด (Osgood, Suci & Tannenbaum, 1957 : 35-99) จำนวนแบบสอบถามที่สร้างได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

3.1 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ได้แก่

3.1.1 แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา จำนวน 12 ข้อ

3.1.2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง

จำนวน 39 ข้อ

3.1.3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 39 ข้อ

3.2 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ ได้แก่

3.2.1 แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ จำนวน 18 ข้อ

3.2.2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง จำนวน 49 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 52 ข้อ

3.3 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ ได้แก่

3.3.1 แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพ จำนวน 10 ข้อ

3.3.2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง จำนวน 30 ข้อ

3.3.3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 31 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จัตรศุกกุล ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ อาจารย์ ดร. นันทา สุรักษา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้ตรงจุดมุ่งหมายและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง และโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจหาคะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถาม โดยใช้สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) และการทดสอบที (t-test) โดยใช้สัดส่วน 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อพร้อมความแปรปรวนของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (t-test) เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่า t แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้าน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α : Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 125) (ดูภาคผนวก) ได้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

5.1 แบบสอบถามระดับความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ได้แก่

5.1.1 แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา จำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .696

5.1.2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง จำนวน 36 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .944

5.1.3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 36 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .939

5.2 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ ได้แก่

5.2.1 แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ จำนวน 18 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .846

5.2.2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง จำนวน 49 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .959

5.2.3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 52 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .948

5.3 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ ได้แก่

5.3.1 แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพ จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .753

5.3.2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง จำนวน 30 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .952

5.3.3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 31 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .954

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองความคาดหวังของบิดามารดา มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

1.1 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา

1.2 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ

1.3 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ

2. ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในช่อง ก.นักเรียนรู้ว่าบิดามารดาคาดหวังในระดับใด แล้วพิจารณาให้น้ำหนัก โดยทำเครื่องหมาย ✓ ทับเลข 4 3 2 1 หรือ 0 เพียงเลขเดียวเท่านั้น ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

เลือกเลข 4 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าบิถามารดาคาดหวังมากที่สุด

เลือกเลข 3 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าบิถามารดาคาดหวังมาก

เลือกเลข 2 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าบิถามารดาคาดหวังปานกลาง

เลือกเลข 1 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าบิถามารดาคาดหวังน้อย

เลือกเลข 0 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าบิถามารดาคาดหวังน้อยที่สุด

3. ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในช่อง ข. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่บิถามารดาคาดหวัง และ ค. นักเรียนทำอะไรเกี่ยวกับที่บิถามารดาคาดหวัง แล้วพิจารณาให้น้ำหนัก โดยทำเครื่องหมาย ✓ ทับเลข 4 3 2 1 หรือ 0 เพียงเลขเดียวเท่านั้น ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

เลือกเลข 4 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านบวกที่นักเรียนมีความรู้สึก เห็นด้วยมากที่สุด หรือทำตามมากที่สุด

เลือกเลข 3 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านบวกที่นักเรียนมีความรู้สึก เห็นด้วยมาก หรือทำตามมาก

เลือกเลข 2 ถ้านักเรียนมีความรู้สึกเฉยๆ หรือเฉยๆไม่ได้ทำตาม กับความรู้สึก หรือการกระทำนั้น

เลือกเลข 1 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านลบที่นักเรียนมีความรู้สึก เห็นด้วยมาก หรือทำตามมาก

เลือกเลข 0 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านลบที่นักเรียน มีความรู้สึก เห็นด้วยมากที่สุด หรือทำตามมากที่สุด

4. ในแต่ละคำถามมี 3 ด้าน โปรดตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของบัณฑิตตามการรับรู้ของนักเรียน

ความคาดหวังของ บัณฑิต	ก. นักเรียนรู้ว่าบิตา มารดาคาดหวัง ในระดับใด	ข. นักเรียนรู้สึกร้อย ที่บิตามารดาคาดหวัง	ค. นักเรียนทำอะไรเกี่ยวกับ ที่บิตามารดาคาดหวัง
ความคาดหวังด้านการศึกษา			
0. บิตามารดา ต้องการให้ฉัน เลือกเรียนสาขา ที่ท่านคิดว่าดี	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 สบายใจ 4 3 2 1 0 เป็นสุข 4 3 2 1 0	จำใจ ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ขยันเรียน 4 3 2 1 0 มานะอดทน 4 3 2 1 0
ความคาดหวังด้านความประพฤติ			
0. บิตามารดา ไม่บังคับเรื่อง การแต่งกาย ของฉัน	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	สบายใจ 4 3 2 1 0 เป็นสุข 4 3 2 1 0	อึดอัดใจ แต่งกาย เป็นทุกข์ ถูกกาลเทศะ 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์ ตามสมัย นิยมของวัยรุ่น สะดวก 4 3 2 1 0
ความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพ			
0. บิตามารดาให้ ฉันเลือกอาชีพ ตามที่ท่านเลือกให้	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เห็นด้วย 4 3 2 1 0 สบายใจ 4 3 2 1 0	ไม่เห็นด้วย ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 อึดอัดใจ ไม่ปฏิบัติตาม เลือกเรียน 4 3 2 1 0 ให้ตรงอาชีพ ไม่ตรงอาชีพ

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนและการแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามความคาดหวังของบัณฑิตตามการรับรู้ของนักเรียน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนระดับการรับรู้ความคาดหวัง

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังในแต่ละข้อ มีค่าเรียงตามลำดับจากน้ำหนักมากไปหาน้อย (4 ถึง 0) ตามที่นักเรียนเลือกตอบในแต่ละข้อจากน้ำหนักมากไปหาน้อย

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนระดับการรับรู้ความคาดหวัง

การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ ในการ

วิจัยครั้งนี้ใช้ขอบเขตของคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
3.50 - 4.00	คาดหวังมากที่สุด
2.50 - 3.49	คาดหวังมาก
1.50 - 2.49	คาดหวังปานกลาง
0.50 - 1.49	คาดหวังน้อย
0 - 0.49	คาดหวังน้อยที่สุด

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังในแต่ละข้อ มีค่าเรียงตามลำดับจากน้ำหนักมากไปหาน้อย (4 ถึง 0)) ตามที่นักเรียนเลือกตอบ ตามความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวังเป็นไปในทางที่ดี เรียงตามลำดับไปในทางที่ไม่ดี

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนระดับความรู้สึกของนักเรียน

การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของ แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ขอบเขตของคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
3.50 - 4.00	ความรู้สึกดีมาก
2.50 - 3.49	ความรู้สึกดี
1.50 - 2.49	ความรู้สึกเฉยๆ
0.50 - 1.49	ความรู้สึกไม่ดี
0 - 0.49	ความรู้สึกไม่ดีมาก

เกณฑ์การให้คะแนนระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบสอบถามระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังในแต่ละข้อ มีค่าเรียงตามลำดับจากน้ำหนักมากไปหาน้อย (4 ถึง 0)) ตามที่นักเรียนเลือกตอบตามพฤติกรรมที่ตอบสนองในทางบวกเรียงตามลำดับไปในทางลบ

เกณฑ์การแปลความหมายระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของ แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ขอบเขตของคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
3.50 - 4.00	พฤติกรรมเป็นบวก
2.50 - 3.49	พฤติกรรมค่อนข้างบวก
1.50 - 2.49	พฤติกรรมเป็นกลาง
0.50 - 1.49	พฤติกรรมค่อนข้างลบ
0 - 0.49	พฤติกรรมเป็นลบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล และโรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระหว่างวันที่ 25 กุมภาพันธ์ - 17 มีนาคม 2543 รวมทั้งหมด 1,500 ฉบับ ได้รับกลับคืนครบ เป็แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 1,495 ฉบับ ผู้วิจัยคัดเลือกจากฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนน จำนวน 1,458 ฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจให้คะแนนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) และเชิงอ้างอิง (Inferential statistics) ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ
2. สถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่างๆ ใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามใช้สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) และค่าที (t-test) แบบเทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α : coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 125)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาและค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

ตอนที่ 3 ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำแนกตามลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์ตอนที่ 1 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	618	42.4
	หญิง	840	57.6
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาตอนต้น	919	63.0
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	539	37.0
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง	346	23.7
	ปานกลาง	724	49.7
	ต่ำ	388	26.6
ระดับการศึกษาของบิดามารดา	ประถมศึกษา	215	14.7
	มัธยมศึกษา	350	24.0
	อนุปริญญา	323	22.2
	อุดมศึกษา	570	39.1
อาชีพของบิดามารดา	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	208	14.3
	เกษตรกรรม	11	0.8
	ธุรกิจ	351	24.1
	ค้าขาย	513	35.2
	รับจ้าง	359	24.6
	อื่น ๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน และถูก ออกจากงาน)	16	1.1
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของบิดามารดา	ต่ำกว่า 15,001 บาท	289	19.8
	15,001 - 20,000 บาท	276	18.9
	มากกว่า 20,000 บาท	893	61.2
รวม		1,458	100

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ มีจำนวน 1,458 คน มีนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย โดยมีนักเรียนหญิง จำนวน 840 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 และนักเรียนชาย จำนวน 618 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนส่วนมากเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 919 คน คิดเป็นร้อยละ 63 ที่เหลือเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 539 คน คิดเป็นร้อยละ 37

เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 724 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 คน ที่เหลือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 388 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 คน ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดา พบว่า นักเรียนส่วนมากบิดามารดา มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 570 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 ที่เหลือบิดามารดา มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ระดับอนุปริญญา จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และระดับประถมศึกษา จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดามารดา พบว่า นักเรียนส่วนมากมีบิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 513 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้าง และประกอบอาชีพธุรกิจ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน จำนวน 359 คน และจำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 และร้อยละ 24.1 ที่เหลือบิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 อื่นๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน และถูกออกจากงาน) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และเกษตรกรรวม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามรายได้ของบิดามารดา พบว่า นักเรียนส่วนมากที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 893 คิดเป็นร้อยละ 61.2 ที่เหลือบิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,001 บาท จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

การวิเคราะห์ตอนที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ ดังแสดงในตาราง 3-6

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิตามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังจำแนกตามด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ

ด้าน	ตัวแปร	X	S.D.	ระดับ
การศึกษา	ความคาดหวังของบิตามารดา	3.089	0.506	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.603	0.624	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.584	0.564	ค่อนข้างบวก
ความประพฤติ	ความคาดหวังของบิตามารดา	3.352	0.510	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.872	0.699	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.867	0.625	ค่อนข้างบวก
การเลือกอาชีพ	ความคาดหวังของบิตามารดา	3.134	0.597	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	3.124	0.698	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.987	0.631	ค่อนข้างบวก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิตามารดาด้านการศึกษายู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดีและพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิตามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิตามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังจำแนกตามด้านการศึกษา

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
1. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนต่อสูงๆ		3.607	0.629	มากที่สุด
1.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.242	1.359	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.676	1.426	ดี
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.658	0.964	ดี
1.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	3.034	0.826	ค่อนข้างบวก
	ขยันในการเรียน-เกียจคร้านในการเรียน	2.701	0.854	ค่อนข้างบวก
2. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน		3.605	0.997	มากที่สุด
2.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	2.986	1.175	ดี
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.713	1.114	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.759	0.935	ดี
2.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-หลีกเลี่ยง	2.864	0.812	ค่อนข้างบวก
	ทำการบ้านสม่ำเสมอ-ละเลยการทำการบ้าน	2.716	0.929	ค่อนข้างบวก
	หมั่นทบทวนตำรา-ละทิ้งการทบทวนตำรา	2.298	1.026	เป็นกลาง
	ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม-ละเลยการศึกษาค้นคว้า	2.187	0.913	เป็นกลาง
	ตั้งใจเรียนในห้อง-ขาดความตั้งใจเรียนในห้อง	2.727	0.862	ค่อนข้างบวก
	มาเรียนสม่ำเสมอ-หนีเรียน	3.474	0.793	ค่อนข้างบวก
3. บิดามารดาต้องการให้ฉันขยันหมั่นเพียรในการเรียน		3.408	0.707	มาก
3.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	2.810	0.877	ดี
	กระตือรือร้น-ขาดความกระตือรือร้น	2.448	1.002	เฉยๆ
	สบายใจ-เครียด	2.234	1.258	เฉยๆ
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.416	0.834	เฉยๆ
3.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ขยัน-เกียจคร้าน	2.580	0.770	ค่อนข้างบวก
	ทำการบ้านสม่ำเสมอ-ละเลยการทำการบ้าน	2.694	1.047	ค่อนข้างบวก
	หมั่นทบทวนตำรา-ละทิ้งการทบทวนตำรา	2.213	0.969	เป็นกลาง
	ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม-ละเลยการศึกษาค้นคว้า	2.087	0.888	เป็นกลาง
	เรียนพิเศษนอกเวลา-ไม่เรียนพิเศษ	2.559	1.141	ค่อนข้างบวก
	มาเรียนสม่ำเสมอ-หนีเรียน	3.557	1.303	เป็นบวก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
4. บิดามารดาอนุญาตให้ฉันเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ฉันมีความต้องการได้		3.342	1.165	มาก
4.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	สบายใจ-เครียด	3.251	1.092	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.221	1.101	ดี
4.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.219	0.896	ค่อนข้างบวก
	หมั่นทบทวนตำรา-ละทิ้งการทบทวนตำรา	2.670	0.967	ค่อนข้างบวก
5. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนหนังสือให้ได้เกรดสูง		3.303	0.991	มาก
5.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	สบายใจ-เครียด	2.263	1.245	เฉยๆ
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.366	0.982	เฉยๆ
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.347	1.011	เฉยๆ
5.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.724	0.821	ค่อนข้างบวก
	ขยันในการเรียน-เกียจคร้านในการเรียน	2.606	0.857	ค่อนข้างบวก
6. บิดามารดาต้องการให้ฉันสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่เป็นที่ ยอมรับของสังคมให้ได้		3.278	0.870	มาก
6.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.100	0.844	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.537	1.160	ดี
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.618	0.896	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.663	1.418	ดี
6.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.945	0.797	ค่อนข้างบวก
	หมั่นทบทวนตำรา-ละทิ้งการทบทวนตำรา	2.401	0.816	เป็นกลาง
	สนใจเรียน-ขาดความสนใจในการเรียน	2.744	0.816	ค่อนข้างบวก
	ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม-ละเลยการศึกษาค้นคว้า	2.269	0.920	เป็นกลาง
7. บิดามารดาต้องการให้ฉันสนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่นๆที่ไม่เกี่ยวกับ การเรียน		3.096	0.898	มาก
7.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	2.590	0.959	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.419	1.342	เฉยๆ
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.457	1.017	เฉยๆ
7.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.784	1.445	ค่อนข้างบวก
	มีสมาธิในการเรียน-ขาดสมาธิในการเรียน	2.467	0.857	เป็นกลาง
	หมั่นทบทวนตำรา-ละทิ้งการทบทวนตำรา	2.181	0.841	เป็นกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
8. บิตามารถต้องการให้ฉันอ่านหนังสือเป็นประจำทุกวัน		3.030	0.932	มาก
8.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	2.308	1.511	เฉยๆ
	สนใจ-เบื่อหน่าย	2.045	1.029	เฉยๆ
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.145	0.932	เฉยๆ
8.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-หลีกเลี่ยง	2.357	0.901	เป็นกลาง
	อ่านหนังสือ-ไม่อ่านหนังสือ	2.292	0.921	เป็นกลาง
9. บิตามารถต้องการให้ฉันสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เป็นที่ยอมรับของสังคมให้ได้		2.912	1.008	มาก
9.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	2.909	1.142	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.499	1.096	เฉยๆ
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.561	0.882	ดี
9.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-หลีกเลี่ยง	2.794	0.845	ค่อนข้างบวก
	ขยันในการเรียน-เกียจคร้านในการเรียน	2.598	0.862	ค่อนข้างบวก
10. บิตามารถต้องการให้ฉันเรียนเก่งกว่าเพื่อนๆ		2.366	1.332	ปานกลาง
10.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	สบายใจ-เครียด	2.469	1.151	เฉยๆ
	กระตือรือร้น-ขาดความกระตือรือร้น	2.456	1.102	เฉยๆ
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.560	1.027	ดี
	ภูมิใจ-สิ้นหวัง	2.713	0.954	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.652	0.999	ดี
10.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ใจเย็นหนักแน่น-โกรธไม่พอใจเมื่อถูกเปรียบเทียบ	2.330	1.284	เป็นกลาง
	ขยันในการเรียน-เกียจคร้านในการเรียน	2.515	0.864	ค่อนข้างบวก
	หมั่นทบทวนตำรา-ละทิ้งการทบทวนตำรา	2.370	0.852	เป็นกลาง
	ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม-ละเลยการศึกษาค้นคว้า	2.238	0.961	เป็นกลาง
11. บิตามารถต้องการให้ฉันเลือกแผนการเรียนตามที่ท่านเลือกไว้ให้		2.028	1.407	ปานกลาง
11.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	2.578	1.150	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.502	1.419	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.535	1.174	ดี
11.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	เลือกตามที่ท่านกำหนดไว้-ต่อต้าน	2.186	1.110	เป็นกลาง
	หมั่นทบทวนตำรา-ละทิ้งการทบทวนตำรา	2.401	1.383	เป็นกลาง
	ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม-ละเลยการศึกษาค้นคว้า	2.229	0.950	เป็นกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีตามลำดับดังนี้

1. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนต่อสูงๆ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ และรู้สึกมีมานะอดทน พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และขยันในการเรียน

2. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ รู้สึกมีมานะอดทน และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม ทำการบ้านสม่ำเสมอ และมาเรียนสม่ำเสมอ ส่วนพฤติกรรมหมั่นทบทวนตำรา และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม อยู่ในระดับเป็นกลาง

3. บิดามารดาต้องการให้ฉันขยันหมั่นเพียรในการเรียน พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ และมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆต่อความรู้สึกสบายใจ กระตือรือร้น และมีมานะอดทน พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นบวก คือมีพฤติกรรมมาเรียนสม่ำเสมอ ส่วนพฤติกรรมขยัน ทำการบ้านสม่ำเสมอ และเรียนพิเศษนอกเวลาอยู่ในระดับค่อนข้างบวก และพฤติกรรมหมั่นทบทวนตำรา และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่ในระดับเป็นกลาง

4. บิดามารดาอนุญาตให้ฉันเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ฉันมีความต้องการได้ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกสบายใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และหมั่นทบทวนตำรา

5. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนหนังสือให้ได้เกรดสูง พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆต่อความรู้สึกสบายใจ มีมานะอดทนและเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และขยันในการเรียน

6. บิดามารดาต้องการให้ฉันสอบเข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยที่เป็นที่ยอมรับของสังคมให้ได้ พบว่านักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ มีมานะอดทน และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และสนใจเรียน ส่วนพฤติกรรมหมั่นทบทวนตำรา ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม อยู่ในระดับเป็นกลาง

7. บิดามารดาต้องการให้ฉันสนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน

พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ และมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆต่อความรู้สึกสบายใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม ส่วนพฤติกรรมมีสมาธิในการเรียน และหมั่นทบทวนตำรา อยู่ในระดับเป็นกลาง

8. บิดามารดาต้องการให้ฉันอ่านหนังสือเป็นประจำทุกวัน พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆต่อความรู้สึกเต็มใจ สนใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นกลาง คือมี พฤติกรรมปฏิบัติตาม และอ่านหนังสือ

9. บิดามารดาต้องการให้ฉันสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เป็นที่ยอมรับของสังคมให้ได้ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ และมีมานะอดทน และมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆต่อความรู้สึกสบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และขยันในการเรียน

10. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนเก่งกว่าเพื่อนๆ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกภูมิใจ เป็นสุข และมีมานะอดทน และมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆ ต่อความรู้สึกสบายใจ และกระตือรือร้น พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมขยันในการเรียน ส่วนพฤติกรรมใจเย็นหนักแน่นไม่โกรธเมื่อถูกเปรียบเทียบ หมั่นทบทวนตำราและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม อยู่ในระดับเป็นกลาง

11. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกแผนการเรียนตามที่ท่านเลือกไว้ให้ พบว่านักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจและเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นกลาง คือมีพฤติกรรมเลือกเรียนตามที่ท่านกำหนดไว้ให้ หมั่นทบทวนตำรา และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

สรุป นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษายู่ในระดับมากที่สุด คือรับรู้ว่าการบิดามารดาต้องการให้เรียนต่อสูงๆ มีความรับผิดชอบการเรียน และรับรู้ความคาดหวังระดับมาก คือรับรู้ว่าการบิดามารดาต้องการให้ขยันหมั่นเพียรในการเรียน นักเรียนมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดีคือรู้สึกเต็มใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวกคือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม สนใจเรียน ทำการบ้านสม่ำเสมอ และมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆ เพราะรู้สึกเครียด ท้อแท้ และเป็นทุกข์บ้าง เมื่อรับรู้ว่าการบิดามารดาต้องการให้เรียนให้ได้เกรดสูง ให้สนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน มีพฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับเป็นกลาง คือพฤติกรรมหมั่นทบทวนตำรา และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำแนกตามด้านความประพฤติ

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดของมีนเมาและ				
อธิบายต่างๆ		3.789	0.605	มากที่สุด
1.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	3.485	0.910	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.432	0.974	ดี
	มีอิสระ-ถูกบังคับ	3.425	1.462	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.443	0.964	ดี
1.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.483	0.941	ค่อนข้างบวก
	ไม่ดื่มของมีนเมา-ดื่มของมีนเมา	3.360	1.042	ค่อนข้างบวก
	ไม่เสพยาเสพติด-เสพยาเสพติด	3.575	0.879	เป็นบวก
	ไม่เล่นการพนัน-เล่นการพนัน	3.361	0.995	ค่อนข้างบวก
2. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กไม่ก้าวร้าวต่อบิดามารดาและผู้อื่น		3.720	1.850	มากที่สุด
2.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	3.022	0.933	ดี
	ยินดี-เบื่อหน่าย	2.945	1.070	ดี
2.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.996	0.905	ค่อนข้างบวก
	สงบเสถียร-โวยวายโต้เถียง	2.574	0.990	ค่อนข้างบวก
3. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กดี		3.690	0.571	มากที่สุด
3.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	3.217	0.896	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.120	0.986	ดี
3.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.118	0.874	ค่อนข้างบวก
	สุภาพอ่อนโยน-หยาบกระด้าง	2.744	0.902	ค่อนข้างบวก
	มีสัมมาคารวะ-ขาดสัมมาคารวะ	2.910	0.912	ค่อนข้างบวก
	สุภาพเรียบร้อย-ขาดความสุภาพเรียบร้อย	2.715	1.076	ค่อนข้างบวก
4. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันเที่ยวเตร่ในเวลาอันไม่สมควร		3.657	0.662	มากที่สุด
4.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	3.151	1.523	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.074	1.146	ดี
4.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	อยู่กับบ้าน-หนีเที่ยว	3.039	1.211	ค่อนข้างบวก
	ไปโรงเรียน-แอบหนีเที่ยว	3.308	1.069	ค่อนข้างบวก
	อยู่ร่วมกับผู้อื่น-แยกตัวตามลำพัง	3.185	1.062	ค่อนข้างบวก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
5. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันเที่ยวเตร่ในสถานที่ที่ห้าม		3.651	0.863	มากที่สุด
5.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	3.121	1.102	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.080	1.131	ดี
	มีอิสระ-ถูกบังคับ	3.006	1.165	ดี
5.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	อยู่กับบ้าน-หนีเที่ยว	3.113	1.051	ค่อนข้างบวก
	ไปโรงเรียน-แอบหนีเที่ยว	3.307	1.034	ค่อนข้างบวก
	อยู่ร่วมกับผู้อื่น-แยกตัวตามลำพัง	3.174	1.040	ค่อนข้างบวก
6. บิดามารดาต้องการให้ฉันรับผิดชอบในหน้าที่ที่มอบหมายตลอดจนหน้าที่ของตนเอง		3.646	2.055	มากที่สุด
6.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	2.910	0.926	ดี
	สบายใจ-อึดอัดใจ	2.740	1.003	ดี
	มีความพยายาม-ท้อแท้	2.699	0.919	ดี
6.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.929	1.354	ค่อนข้างบวก
	รับผิดชอบ-ขาดความรับผิดชอบ	2.694	0.892	ค่อนข้างบวก
	สุภาพ-หนักไม่เอาเบาไม่สู้	2.559	0.939	ค่อนข้างบวก
7. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กไม่เกรงต่อบิดามารดาและผู้อื่น		3.637	2.021	มากที่สุด
7.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	3.057	0.916	ดี
	ยินดี-เบื่อหน่าย	3.011	1.024	ดี
7.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	3.015	0.878	ค่อนข้างบวก
	สุภาพเรียบร้อย-พาลเกรหาเรื่องผู้อื่น	2.822	0.895	ค่อนข้างบวก
8. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กไม่ดื้อต่อบิดามารดา		3.610	1.471	มากที่สุด
8.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	2.940	0.946	ดี
	ยินดี-เบื่อหน่าย	2.890	1.459	ดี
8.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.912	1.408	ค่อนข้างบวก
	เรียบร้อย(เฉพาะต่อหน้า)-ไม่เรียบร้อย (ลับหลัง)	2.487	0.913	เป็นกลาง
9. บิดามารดาต้องการให้ฉันคบเพื่อนที่ดีจะได้ไว้วางใจได้ว่าไม่ประพฤติตนในทางที่เสื่อมเสีย		3.576	0.697	มากที่สุด
9.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.153	0.984	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.039	1.064	ดี
	มีอิสระ-ถูกบังคับ	3.004	1.060	ดี

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
9.2	พฤติกรรมที่ตอบสนอง			
	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	3.083	0.959	ค่อนข้างบวก
	คบเพื่อนที่ดี-คบเพื่อนที่เกเร	3.098	0.950	ค่อนข้างบวก
	อยู่ร่วมกับผู้อื่น-แยกตัวตามลำพัง	3.104	0.969	ค่อนข้างบวก
10.	บิตามารถต้องการให้ฉันเป็นผู้ที่สามารถควบคุมตัวเองได้	3.480	1.062	มาก
10.1	ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง			
	พอใจ-ไม่พอใจ	3.055	1.205	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.967	0.962	ดี
10.2	พฤติกรรมที่ตอบสนองควบคุมอารมณ์ได้ดี-ขาดการควบคุมอารมณ์	2.591	1.003	ค่อนข้างบวก
	แยกแยะถูกผิดได้-ขาดเหตุผล	2.707	0.967	ค่อนข้างบวก
11.	บิตามารถต้องการให้ฉันรู้จักเชื่อฟังผู้ใหญ่ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ที่ท่านวางไว้ ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง	3.410	0.742	มาก
11.1	ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง			
	เต็มใจ-จำใจ	2.702	1.116	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.627	1.147	ดี
	มีอิสระ-ถูกบังคับ	2.513	1.162	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.648	1.115	ดี
11.2	พฤติกรรมที่ตอบสนอง			
	ปฏิบัติตาม-หลีกเลี่ยง	2.958	1.618	ค่อนข้างบวก
	เชื่อฟังบิดามารดา-ดื้อรั้น	2.885	0.933	ค่อนข้างบวก
	ทำตาม(เฉพาะต่อหน้า)-ไม่ทำตาม(ลับหลัง)	2.453	0.938	เป็นกลาง
	ยิ้มแย้มแจ่มใส-หน้าบึ้งตึง(เมื่อต้องทำตาม)	2.677	1.240	ค่อนข้างบวก
12.	บิตามารถต้องการให้ฉันกลับบ้านตรงเวลา	3.306	0.995	มาก
12.1	ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง			
	เต็มใจ-จำใจ	2.932	1.053	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.874	1.075	ดี
12.2	พฤติกรรมที่ตอบสนอง			
	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.931	1.067	ค่อนข้างบวก
	บอกกล่าว(กลับบ้านช้า)-ไม่บอกกล่าว	3.119	1.092	ค่อนข้างบวก
13.	บิตามารถต้องการให้ฉันช่วยเหลืองานบ้านเป็นการแบ่งเบาภาระ	3.181	1.567	มาก
13.1	ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง			
	เต็มใจ-จำใจ	2.672	1.031	ดี
	มีอิสระ-ถูกบังคับ	2.575	1.493	ดี
	มีมานะอดทน-ท้อแท้	2.463	1.039	เฉยๆ
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	2.545	1.043	ดี
13.2	พฤติกรรมที่ตอบสนอง			
	ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน	2.728	0.972	ค่อนข้างบวก
	ช่วยเหลืองานบ้าน-เลี้ยงงาน	2.584	0.990	ค่อนข้างบวก
	สู้งาน-หนักไม่เอาเบาไม่สู้	2.407	0.952	เป็นกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
ช่วยงานแบบเต็มใจ-ช่วยงานแบบถูกบังคับ		2.441	1.031	เป็นกลาง
14. บิดามารดาต้องการให้ฉันแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม				
14.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง		3.113	1.622	มาก
เต็มใจ-จำใจ		2.727	1.073	ดี
สบายใจ-เครียด		2.658	1.136	ดี
มีอิสระ-ถูกบังคับ		2.631	1.143	ดี
เป็นสุข-เป็นทุกข์		2.730	1.081	ดี
14.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง		2.803	0.964	ค่อนข้างบวก
แต่งกายสุภาพ-แต่งกายไม่สุภาพ		2.897	1.224	ค่อนข้างบวก
แต่งกายเหมาะสม-แต่งกายขะมุกขะมอม		2.693	1.005	ค่อนข้างบวก
ทำตาม(ต่อหน้า)-แอบเปลี่ยนเสื้อผ้า(ลับหลัง)		2.779	1.228	ค่อนข้างบวก
แต่งกายถูกกาลเทศะ-แต่งกายตามสมัยนิยมของวัยรุ่น				
15. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นคนมีระเบียบวินัย จึงคอยสอดส่องดูแล				
ความประพฤติและการทำงานของฉัน		3.078	0.927	มาก
15.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง		2.541	1.126	ดี
พอใจ-ไม่พอใจ		2.415	1.194	เฉยๆ
สบายใจ-อึดอัดใจ		2.476	1.121	เฉยๆ
เป็นสุข-เป็นทุกข์		2.751	0.921	ค่อนข้างบวก
15.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง		2.569	0.914	ค่อนข้างบวก
ปฏิบัติตาม-ต่อต้าน		2.366	0.927	เป็นกลาง
มีระเบียบวินัย-ขาดระเบียบวินัย				
รอบคอบ-สะเพร่า				
16. บิดามารดาต้องการให้ฉันช่วยดูแลน้อง				
16.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง		2.777	1.617	มาก
เต็มใจ-จำใจ		2.615	1.512	ดี
มีอิสระ-ถูกบังคับ		2.499	1.108	เฉยๆ
16.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง		2.644	1.182	ค่อนข้างบวก
ปฏิบัติตาม-หลีกเลี่ยง		2.406	1.107	เป็นกลาง
ช่วยเลี้ยงน้องแบบเต็มใจ-ช่วยเลี้ยงแบบจำใจ				
17. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียน				
17.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง		2.541	1.625	มาก
พอใจ-ไม่พอใจ		2.769	1.489	ดี
สบายใจ-เครียด		2.736	1.146	ดี
มีอิสระ-ถูกบังคับ		2.704	1.272	ดี
17.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง		2.405	1.566	เป็นกลาง
ไม่คบเพื่อนต่างเพศ-คบเพื่อนต่างเพศ		2.907	1.053	ค่อนข้างบวก
อยู่ร่วมกับผู้อื่น-แยกตัวอยู่ตามลำพัง		3.107	1.387	ค่อนข้างบวก
ไม่ทำร้ายตนเอง-ทำร้ายตนเอง				

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
18. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันไปเที่ยวบ้านเพื่อนโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย		2.484	1.476	ปานกลาง
18.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	พอใจ-ไม่พอใจ	.865	1.107	ไม่ดี
	สบายใจ-เครียด	2.840	1.130	ดี
18.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-หลีกเลี่ยง	2.908	1.077	ค่อนข้างบวก
	อยู่กับบ้าน-หนีเที่ยวบ้านเพื่อน	2.731	1.085	ค่อนข้างบวก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีตามลำดับดังนี้

1. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดของมีนเมา และอบายมุขต่างๆ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับเป็นบวก คือมีพฤติกรรมไม่เสพสิ่งเสพติด ส่วนพฤติกรรมปฏิบัติตาม ไม่ดื่มของมีนเมาและไม่เล่นการพนันอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

2. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กไม่ก้าวร้าวต่อบิดามารดาและผู้อื่นพบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ และยินดี พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม

3. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กดี พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ และสบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวกคือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม สุภาพเรียบร้อยและมีสัมมาคารวะ

4. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันเที่ยวเตร่ในเวลาอันไม่สมควร พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดีคือรู้สึกพอใจ และสบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมอยู่กับบ้าน และอยู่ร่วมกับผู้อื่น

5. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันเที่ยวเตร่ในสถานที่ที่ห้าม พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ สบายใจ และมีอิสระ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมอยู่กับบ้าน และอยู่ร่วมกับผู้อื่น

6. บิดามารดาต้องการให้ฉันรับผิดชอบในหน้าที่ที่มอบหมายตลอดจนหน้าที่ของตนเอง พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ใน

ระดับดีคือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม รับผิดชอบ และสู้งาน

7. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กไม่เกรงต่อบิดามารดาและผู้อื่น พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และสุภาพเรียบร้อย

8. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นเด็กไม่ดื้อต่อบิดามารดา พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม ส่วนพฤติกรรมเรียบร้อยเฉพาะต่อหน้า อยู่ในระดับเป็นกลาง

9. บิดามารดาต้องการให้ฉันคบเพื่อนที่ดีจะได้ไว้วางใจได้ว่าไม่ประพฤตินในทางที่เสื่อมเสีย พบว่านักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดีคือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ และมีอิสระ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม คบเพื่อนที่ดี

10. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นผู้ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ พบว่านักเรียนรับรู้ระดับความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดีคือรู้สึกพอใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมควบคุมอารมณ์ได้ดี และแยกแยะถูกผิดได้

11. บิดามารดาต้องการให้ฉันรู้จักเชื่อฟังผู้ใหญ่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ท่านวางไว้ ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง พบว่า นักเรียนรับรู้ระดับความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม เชื่อฟังบิดามารดา ส่วนพฤติกรรมทำตามเฉพาะต่อหน้า อยู่ในระดับเป็นกลาง

12. บิดามารดาต้องการให้ฉันกลับบ้านตรงเวลา พบว่านักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตามและบอกกล่าวเมื่อกลับบ้านช้า

13. บิดามารดาต้องการให้ฉันช่วยเหลืองานบ้านเป็นการแบ่งเบาภาระ พบว่านักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ มีอิสระ และมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆต่อความรู้สึกมีมานะอดทน พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตามและช่วยเหลืองานบ้าน ส่วนพฤติกรรมช่วยงานแบบเต็มใจ และสู้งาน อยู่ในระดับเป็นกลาง

14. บิดามารดาต้องการให้ฉันแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึก

เต็มใจ สบายใจ มีอิสระ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมแต่งกายสุภาพเหมาะสม ถูกกาลเทศะ และทำตามเมื่ออยู่ต่อหน้า

15. บิดามารดาต้องการให้ฉันเป็นคนมีระเบียบวินัยจึงคอยสอดส่องดูแลความประพฤติ และการทำงานของฉัน พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดีคือรู้สึกพอใจ และความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆ ต่อความรู้สึกสบายใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และมีระเบียบวินัย ส่วนพฤติกรรมรอบคอบ อยู่ในระดับเป็นกลาง

16. บิดามารดาต้องการให้ฉันช่วยดูแลน้อง พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ และความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆ ต่อความรู้สึกมีอิสระ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม ส่วนพฤติกรรมช่วยเหลือแบบเต็มใจ อยู่ในระดับเป็นกลาง

17. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียน พบว่านักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ สบายใจ และมีอิสระ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ส่วนไม่คบเพื่อนต่างเพศ อยู่ในระดับเป็นกลาง

18. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉันไปเที่ยวบ้านเพื่อนโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้สึกอยู่ในระดับไม่ดี คือรู้สึกไม่พอใจ และมีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกสบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม และอยู่กับบ้าน

สรุป นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมากที่สุด คือรับรู้ว่าบิดามารดาไม่ต้องการให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพยาเสพติดของมีนเมาและอบายมุขต่างๆ ไม่ก้าวร้าว เป็นเด็กดีและไม่เที่ยวเตร่ในเวลาอันไม่สมควร นักเรียนมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดีคือรู้สึกพอใจ พฤติกรรมตอบสนองอยู่ในระดับบวก คือมีพฤติกรรมไม่เสพยาเสพติด พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวกคือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม สุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ เชื่อฟังบิดามารดา และมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆเพราะ รู้สึกถูกบังคับ อึดอัดใจ และเป็นทุกข์บ้าง เมื่อรับรู้ว่าบิดามารดาต้องการให้ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระ ช่วยดูแลน้อง และมีระเบียบวินัย พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับเป็นกลาง คือมีพฤติกรรมทำตามเฉพาะต่อหน้า และช่วยงานแบบไม่เต็มใจ และคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนความรู้สึกอยู่ในระดับไม่ดีคือรู้สึกไม่พอใจ เมื่อรับรู้ว่าบิดามารดาไม่ต้องการให้เที่ยวบ้านเพื่อนโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำแนกตามด้านการเลือกอาชีพ

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
1. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่มีความมั่นคง		3.648	0.822	มากที่สุด
1.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.383	0.843	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.235	0.976	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.246	0.944	ดี
1.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.311	1.330	ค่อนข้างบวก
	เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ-เรียนไม่ตรงอาชีพ	3.110	0.892	ค่อนข้างบวก
	ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ-ละเลยการค้นคว้าฯ	2.814	0.986	ค่อนข้างบวก
2. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกประกอบอาชีพอะไรก็ได้ที่เป็นอาชีพสุจริต		3.610	0.745	มากที่สุด
2.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.456	0.872	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.419	1.386	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.399	0.918	ดี
2.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ยอมรับฟัง-โต้แย้ง	3.430	1.397	ค่อนข้างบวก
	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.334	0.883	ค่อนข้างบวก
	ชื่นชมอาชีพสุจริต-ดูถูกอาชีพสุจริต	3.377	0.882	ค่อนข้างบวก
3. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพตามความถนัดของตนเอง		3.439	1.409	มาก
3.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย	3.332	0.984	ดี
	มีกำลังใจ-ท้อแท้	3.253	0.988	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.238	1.010	ดี
3.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ยอมรับฟัง-โต้แย้ง	3.371	1.588	ค่อนข้างบวก
	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.161	0.944	ค่อนข้างบวก
	หาประสบการณ์ทางอาชีพ-ไม่หาประสบการณ์	2.889	1.025	ค่อนข้างบวก
4. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าสูงๆ		3.416	0.916	มาก
4.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	มีกำลังใจ-ท้อแท้	3.235	0.892	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.231	1.573	ดี
4.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ-เรียนไม่ตรงอาชีพ	3.147	0.867	ค่อนข้างบวก
	ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ-ละเลยการค้นคว้าฯ	2.832	0.948	ค่อนข้างบวก
	หาประสบการณ์ทางอาชีพ-ไม่หาประสบการณ์	2.796	1.001	ค่อนข้างบวก

ตาราง 6 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
5. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนจบปริญญาตรีมีงานทำที่พอเลี้ยงตนเองได้		3.412	0.880	มาก
5.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.350	0.876	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.281	0.927	ดี
5.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.331	0.875	ค่อนข้างบวก
6. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง		3.059	1.351	มาก
6.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.253	0.865	ดี
	มีกำลังใจ- ท้อแท้	3.181	1.412	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.144	0.953	ดี
6.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.227	0.879	ค่อนข้างบวก
	เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ-เรียนไม่ตรงอาชีพ	3.123	1.028	ค่อนข้างบวก
	ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ-ละเลยการค้นคว้า	2.845	1.429	ค่อนข้างบวก
	หาประสบการณ์ทางอาชีพ-ไม่หาประสบการณ์	2.768	1.008	ค่อนข้างบวก
7. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกประกอบอาชีพที่สบาย		3.045	0.996	มาก
7.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.251	0.904	ดี
	สบายใจ-เครียด	3.190	0.959	ดี
	ภูมิใจ-ขาดความภูมิใจ	3.025	1.030	ดี
	เป็นสุข-เป็นทุกข์	3.194	0.974	ดี
7.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.197	0.857	ค่อนข้างบวก
	เลือกอาชีพที่ไม่ต้องใช้แรงงาน-อาชีพที่ใช้แรงงาน	2.983	0.911	ค่อนข้างบวก
	เลือกอาชีพที่สบาย-เลือกอาชีพที่ยากลำบาก	3.011	0.897	ค่อนข้างบวก
	เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ-เรียนไม่ตรงอาชีพ	3.157	1.621	ค่อนข้างบวก
8. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล		2.812	1.590	มาก
8.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.101	1.362	ดี
	กระตือรือร้น-เฉื่อยชา	2.921	0.924	ดี
	ภูมิใจ-ขาดความภูมิใจ	2.992	0.984	ดี
8.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	3.057	0.887	ค่อนข้างบวก
	ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ-ละเลยการค้นคว้า	2.672	0.948	ค่อนข้างบวก
	หาประสบการณ์ทางอาชีพ-ไม่หาประสบการณ์	2.600	0.975	ค่อนข้างบวก

ตาราง 6 (ต่อ)

ความคาดหวัง / ความรู้สึก / พฤติกรรมที่ตอบสนอง		X	S.D.	ระดับ
9. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่มียศ มีตำแหน่ง		2.677	2.191	มาก
9.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	3.015	1.207	ดี
	กระตือรือร้น-เฉื่อยชา	2.808	0.936	ดี
	มีกำลังใจ-ท้อแท้	2.928	0.962	ดี
9.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	2.976	0.924	ค่อนข้างบวก
	เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ-เรียนไม่ตรงอาชีพ	2.831	0.922	ค่อนข้างบวก
	ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ-ละเลยการค้นคว้า	2.638	0.991	ค่อนข้างบวก
10. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพตามที่ท่านเลือกไว้ให้		2.220	1.688	ปานกลาง
10.1 ความรู้สึกที่มีต่อความคาดหวัง	เต็มใจ-จำใจ	2.739	1.142	ดี
	สบายใจ-เครียด	2.691	1.196	ดี
	ภูมิใจ-ขาดความภูมิใจ	2.565	1.203	ดี
	มีอิสระ-ถูกบังคับ	2.672	1.206	ดี
10.2 พฤติกรรมที่ตอบสนอง	ปฏิบัติตาม-ไม่ปฏิบัติตาม	2.815	1.045	ค่อนข้างบวก
	เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ-เรียนไม่ตรงอาชีพ	2.774	0.998	ค่อนข้างบวก
	ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ-ละเลยการค้นคว้า	2.524	1.020	ค่อนข้างบวก
	หาประสบการณ์ทางอาชีพ-ไม่หาประสบการณ์	2.505	1.038	ค่อนข้างบวก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่าระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการเลือกอาชีพ ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีตามลำดับดังนี้

1. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่มีความมั่นคง พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ และศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอาชีพ

2. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกประกอบอาชีพอะไรก็ได้ที่เป็นอาชีพสุจริต พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมยอมรับฟัง ปฏิบัติตาม และชื่นชมอาชีพสุจริต

3. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพตามความถนัดของตนเอง พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเห็นด้วย มี

กำลังใจและเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมยอมรับฟัง ปฏิบัติตาม และหาประสบการณ์ทางอาชีพ

4. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าสูงๆ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกมีกำลังใจและเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมเลือกเรียนให้ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอาชีพ และหาประสบการณ์ทางอาชีพ

5. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนจบปริญญาตรีมีงานทำที่พอเลี้ยงตนเองได้ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ และสบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม

6. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ มีกำลังใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอาชีพ และหาประสบการณ์ทางอาชีพ

7. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกประกอบอาชีพที่สบาย พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ ภูมิใจ และเป็นสุข พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม เลือกอาชีพที่สบาย ไม่ต้องใช้แรงงาน และเลือกเรียนให้ตรงอาชีพ

8. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูลพบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ กระตือรือร้น และภูมิใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอาชีพ และหาประสบการณ์ทางอาชีพ

9. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพที่มียศ มีตำแหน่ง พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ กระตือรือร้น และมีกำลังใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ และศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอาชีพ

10. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือกอาชีพตามที่ท่านเลือกไว้ให้ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ สบายใจ พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอาชีพ และหาประสบการณ์อาชีพ

สรุป นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุดคือ บิดามารดาต้องการให้นักเรียนเลือกอาชีพที่มีความมั่นคง เป็นอาชีพสุจริต และรับรู้ความ

คาดหวังอยู่ในระดับมาก คือรับรู้ว่ามีบิดามารดาต้องการให้เลือกอาชีพตามความถนัดของตนเอง มีโอกาสก้าวหน้าสูงๆ และเป็นอาชีพที่สบาย นักเรียนมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจและเห็นด้วย และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมยอมรับฟัง ปฏิบัติตาม เลือกอาชีพที่สบาย ศึกษาค้นคว้าและหาประสบการณ์ทางอาชีพ

ตอนที่ 3 ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำแนกตามลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ตอนที่ 3 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา ดังแสดงในตาราง 7-12

ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามเพศ

ด้าน	ตัวแปร	เพศ					
		ชาย			หญิง		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การศึกษา	การรับรู้ความคาดหวัง	3.121	0.514	มาก	3.065	0.500	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.603	0.640	ดี	2.603	0.612	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.535	0.591	ค่อนข้างบวก	2.619	0.540	ค่อนข้างบวก
ความประพฤติ	การรับรู้ความคาดหวัง	3.298	0.524	มาก	3.392	0.495	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.859	0.734	ดี	2.882	0.673	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.848	0.662	ค่อนข้างบวก	2.881	0.596	ค่อนข้างบวก
การเลือกอาชีพ	การรับรู้ความคาดหวัง	3.158	0.653	มาก	3.115	0.552	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	3.086	0.741	ดี	3.152	0.664	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.969	0.682	ค่อนข้างบวก	3.001	0.592	ค่อนข้างบวก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า นักเรียนชายและหญิงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนชายและหญิงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนชายและหญิงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

ตาราง 8 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามระดับชั้น

ด้าน	ตัวแปร	ระดับชั้น					
		มัธยมศึกษาตอนต้น			มัธยมศึกษาตอนปลาย		
		X	S.D.	ระดับ	X	S.D.	ระดับ
การศึกษา	การรับรู้ความคาดหวัง	3.148	0.477	มาก	2.987	0.538	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.647	0.616	ดี	2.528	0.630	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.649	0.571	ค่อนข้างบวก	2.472	0.533	เป็นกลาง
ความประพฤติ	การรับรู้ความคาดหวัง	3.416	0.499	มาก	3.243	0.509	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.941	0.677	ดี	2.755	0.721	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.934	0.627	ค่อนข้างบวก	2.754	0.604	ค่อนข้างบวก
การเลือกอาชีพ	การรับรู้ความคาดหวัง	3.200	0.604	มาก	3.020	0.568	มาก
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	3.192	0.665	ดี	3.009	0.737	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	3.049	0.628	ค่อนข้างบวก	2.883	0.624	ค่อนข้างบวก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับเป็นกลาง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

ตาราง 9 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบุคลากร ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้าน	ตัวแปร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน									
		สูง			ปานกลาง				ต่ำ		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ระดับ
การศึกษา	การรับรู้ความคาดหวัง	3.100	0.522	มาก	3.102	0.490	มาก	3.054	0.522	มาก	
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.795	0.628	ดี	2.615	0.576	ดี	2.408	0.650	เฉยๆ	
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.806	0.545	ค่อนข้าง	2.595	0.500	ค่อนข้าง	2.363	0.609	เป็นกลาง	
ความประพฤติ				บวก			บวก				
	การรับรู้ความคาดหวัง	3.418	0.508	มาก	3.358	0.500	มาก	3.284	0.520	มาก	
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	3.036	0.635	ดี	2.873	0.691	ดี	2.725	0.738	ดี	
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	3.012	0.550	ค่อนข้าง	2.871	0.615	ค่อนข้าง	2.732	0.676	ค่อนข้าง	
การเลือกอาชีพ				บวก			บวก			บวก	
	การรับรู้ความคาดหวัง	3.169	0.681	มาก	3.120	0.576	มาก	3.128	0.555	มาก	
	ความรู้สึกต่อความคาดหวัง	3.304	0.635	ดี	3.127	0.678	ดี	2.958	0.747	ดี	
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	3.131	0.601	ค่อนข้าง	2.981	0.607	ค่อนข้าง	2.871	0.677	ค่อนข้าง	
				บวก			บวก			บวก	

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเฉยๆ และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นกลาง

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของนิสิตตามารดา ระดับความรู้สึกลูกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดา

ด้าน	ตัวแปร	การศึกษาลูกของนิสิตตามารดา									
		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อนุปริญญา		อุดมศึกษา		ระดับ	ระดับ
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.		
การศึกษา	การรับรู้ความคาดหวัง	3.018	0.508	3.066	0.543	3.069	0.513	3.140	0.474	มาก	มาก
	ความรู้สึกลูกต่อความคาดหวัง	2.637	0.555	2.575	0.592	2.571	0.596	2.625	0.680	ดี	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.548	0.514	2.554	0.550	2.530	0.552	2.645	0.591	ค่อนข้าง	ค่อนข้าง
ความประพฤติ				บวก		บวก		บวก		บวก	บวก
	การรับรู้ความคาดหวัง	3.316	0.497	3.338	0.535	3.323	0.521	3.392	0.490	มาก	มาก
	ความรู้สึกลูกต่อความคาดหวัง	2.940	0.569	2.856	0.654	2.813	0.678	2.890	0.777	ดี	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.921	0.506	2.860	0.600	2.801	0.624	2.889	0.677	ค่อนข้าง	ค่อนข้าง
การเลือกอาชีพ				บวก		บวก		บวก		บวก	บวก
	การรับรู้ความคาดหวัง	3.142	0.625	3.106	0.614	3.119	0.600	3.156	0.575	มาก	มาก
	ความรู้สึกลูกต่อความคาดหวัง	3.197	0.585	3.119	0.654	3.052	0.702	3.141	0.756	ดี	ดี
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	3.042	0.531	2.970	0.594	2.903	0.667	3.025	0.663	ค่อนข้าง	ค่อนข้าง
				บวก		บวก		บวก		บวก	บวก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่บิตามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญา และอุดมศึกษา รับรู้ความคาดหวังของบิตามารดาด้ำน การศึกษาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบ สสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนที่บิตามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญา และอุดมศึกษา รับรู้ความคาดหวังของบิตามารดาด้ำนความประพฤติดูอยู่ในระดับมาก มีความ รู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับ ค่อนข้างบวก

นักเรียนที่บิตามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญา และอุดมศึกษา รับรู้ความคาดหวังของบิตามารดาด้ำนการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความ รู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับ ค่อนข้างบวก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม ธุรกิจ ค้าขาย รับจ้าง และอื่นๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน ถูกออกจากงาน) รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา อยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย

นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม ธุรกิจ ค้าขาย รับจ้าง และอื่นๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน ถูกออกจากงาน) รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับไม่ดี

นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม ธุรกิจ ค้าขาย รับจ้าง และอื่นๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน ถูกออกจากงาน) รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดีมาก

ตาราง 12 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับการรับรู้ความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา

ด้าน	ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา									
		ต่ำกว่า 15,001 บาท			15,001-20,000 บาท			มากกว่า 20,000 บ.			ระดับ
		X	S.D.	ระดับ	X	S.D.	ระดับ	X	S.D.	ระดับ	
การศึกษา	การรับรู้ความคาดหวัง	3.060	0.508	มาก	3.060	0.497	มาก	3.093	0.506	มาก	
	ความรู้สึกรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.500	0.556	ดี	2.608	0.551	ดี	2.631	0.623	ดี	
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.491	0.533	เป็นกลาง	2.579	0.489	ค่อนข้าง	2.606	0.573	ค่อนข้าง	
ความประพฤติ	การรับรู้ความคาดหวัง	3.384	0.500	มาก	3.354	0.425	มาก	3.339	0.516	มาก	
	ความรู้สึกรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.935	0.599	ดี	2.891	0.607	ดี	2.892	0.685	ดี	
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.885	0.547	ค่อนข้าง	2.885	0.553	ค่อนข้าง	2.890	0.598	ค่อนข้าง	
การเลือกอาชีพ	การรับรู้ความคาดหวัง	3.123	0.591	มาก	3.166	0.711	มาก	3.132	0.579	มาก	
	ความรู้สึกรู้สึกต่อความคาดหวัง	2.968	0.622	ดี	3.081	0.628	ดี	3.162	0.679	ดี	
	พฤติกรรมที่ตอบสนอง	2.968	0.579	ค่อนข้าง	2.953	0.589	ค่อนข้าง	3.027	0.608	ค่อนข้าง	
				บวก			บวก			บวก	

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ระดับ ต่ำกว่า 15,001 บาท ถึง มากกว่า 20,000 บาท รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนต่ำกว่า 15,001 บาท มีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นกลาง

นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ระดับ ต่ำกว่า 15,001 บาท ถึง มากกว่า 20,000 บาท รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ระดับ ต่ำกว่า 15,001 บาท ถึง มากกว่า 20,000 บาท รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดีและมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ความรู้สึกของนักเรียนต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

การวิเคราะห์ตอนที่ 4 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษา ความประพฤติ และการเลือกอาชีพดังแสดงในตาราง 13-19

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

ด้านการศึกษา	การรับรู้ ความคาดหวัง	ความรู้สึกต่อ ความคาดหวัง	พฤติกรรม ที่ตอบสนอง
การรับรู้ความคาดหวัง	1.000	0.050	0.177**
ความรู้สึกต่อความคาดหวัง		1.000	0.706**
พฤติกรรมที่ตอบสนอง			1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษา กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษา กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.177$)

ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษากับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.706$)

ตาราง 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

ตัวแปรด้านความประพฤติ	การรับรู้ ความคาดหวัง	ความรู้สึกต่อ ความคาดหวัง	พฤติกรรม ที่ตอบสนอง
การรับรู้ความคาดหวัง	1.000	0.161**	0.227**
ความรู้สึกต่อความคาดหวัง		1.000	0.886**
พฤติกรรมที่ตอบสนอง			1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.161$)

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r=0.227$)

ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.886$)

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

การเลือกอาชีพ	การรับรู้ ความคาดหวัง	ความรู้สึกต่อ ความคาดหวัง	พฤติกรรม ที่ตอบสนอง
การรับรู้ความคาดหวัง	1.000	0.241**	0.265**
ความรู้สึกต่อความคาดหวัง		1.000	0.838**
พฤติกรรมที่ตอบสนอง			1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.241$)

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r=0.265$)

ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=0.838$)

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- ## สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- [illegible]

ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา และโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล จำนวน 3,500 คน เป็นนักเรียนชาย 1,400 คน และนักเรียนหญิง 2,100 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา และโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล จำนวน 1,458 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 618 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 840 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นชั้น (Strata) แล้วนำมาสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางยามาเน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ระดับ ที่สร้างขึ้นตามแบบของออสกู๊ด (Osgood) ได้แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ได้แก่

1.1 แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา จำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .696

1.2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง จำนวน 36 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .944

1.3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 36 ข้อ

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .939

2. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ ได้แก่

2.1. แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติ จำนวน 18 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .846

2.2. แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังจำนวน 49 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .959

2.3. แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 52 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .948

3. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ ได้แก่

3.1. แบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพ จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .753

3.2. แบบสอบถามระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง จำนวน 30 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .952

3.3. แบบสอบถามระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำนวน 31 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .954

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองเครื่องมือและโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองเครื่องมือ และกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง

3. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง และโรงเรียนเซนต์โยเซฟพิบูล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์ข้อคำถาม เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถาม โดยใช้สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) และการทดสอบที (t-test) แบบเทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่ดี คือข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมเป็นบวกและมีค่ามากกว่าศูนย์ และข้อที่มีค่า t แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้าน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient)

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่ม

ตัวอย่างจริง ระหว่างวันที่ 25 กุมภาพันธ์ - 17 มีนาคม 2543 รวมทั้งหมด 1,500 ฉบับ ได้รับกลับคืนครบ เป็นแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ครบทุกข้อ จำนวน 1,495 ฉบับ และผู้วิจัยได้คัดเลือกจากฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 1,458 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปSPSS/FW ในการวิเคราะห์ค่าสถิติเพื่อตอบคำถามการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ
2. การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามโดยใช้สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) และการทดสอบที (t-test) แบบเทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ
3. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้าน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient)
4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลด้านส่วนตัวและด้านครอบครัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา และโรงเรียนเซนต์โยเซฟพิทัวล สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

ข้อมูลด้านส่วนตัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย โดยมีนักเรียนหญิงจำนวน 840 คน นักเรียนชายจำนวน 618 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 และ 42.4 ตามลำดับ นักเรียนส่วนมากกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 63 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละจำนวน 49.7

ข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา พบว่า นักเรียนส่วนมากบิดามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 39.1 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 35.2

มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 61.2

ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

ด้านการศึกษา พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือรับรู้ว่ามีบิดามารดาต้องการให้เรียนต่อสูงๆ มีความรับผิดชอบการเรียน และรับรู้ความคาดหวังระดับมาก คือรับรู้ให้ขยันหมั่นเพียร

นักเรียนมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ และนักเรียนมีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆ เพราะอึดอัดใจ และเครียดบ้าง เมื่อรับรู้ว่ามีบิดามารดาต้องการให้เรียนให้ได้เกรดสูง ให้สนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่นๆ

นักเรียนมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก โดยมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม สนใจเรียน ทำการบ้านสม่ำเสมอ และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นกลาง คือพฤติกรรมหมั่นทบทวนตำรา และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ด้านความประพฤติ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมากที่สุด คือนักเรียนรับรู้ว่ามีบิดามารดาไม่ต้องการให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดของมีเงินเมาและอบายมุขต่างๆ ไม่ก้าวร้าว เป็นเด็กดี และไม่เที่ยวเตร่ในเวลาอันไม่สมควร

นักเรียนมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจ มีความรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆ เพราะรู้สึกถูกบังคับ เป็นทุกข์ และอึดอัดใจบ้างเมื่อรับรู้ว่ามีบิดามารดาต้องการให้ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระ ช่วยดูแลน้อง และมีระเบียบวินัย และนักเรียนมีความรู้สึกอยู่ในระดับไม่ดี เพราะรู้สึกไม่พอใจเมื่อรับรู้ว่ามีบิดามารดาไม่ต้องการให้ไปเที่ยวบ้านเพื่อนโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย

นักเรียนมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับบวก คือมีพฤติกรรมไม่เสเพลสิ่งเสพติด พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมปฏิบัติตามสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ เชื่อฟังบิดามารดา และพฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับเป็นกลาง คือมีพฤติกรรมทำตามเฉพาะต่อหน้า ช่วยงานแบบไม่เต็มใจ และไม่คบเพื่อนต่างเพศ

ด้านการเลือกอาชีพ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด คือรับรู้ว่ามีบิดามารดาต้องการให้เลือกอาชีพที่มีความมั่นคงเป็นอาชีพสุจริต และรับรู้ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก คือรับรู้ว่ามีบิดามารดาต้องการให้เลือกอาชีพตามความถนัดของตนเอง มีโอกาสก้าวหน้าสูงๆ และเป็นอาชีพที่สบาย และรายได้สูง

นักเรียนมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ และเห็นด้วย

นักเรียนมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมยอมรับฟัง และปฏิบัติตาม ศึกษาค้นคว้าและหาประสบการณ์ทางอาชีพ

ตอนที่ 3 ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพ จำแนกตามลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายและหญิงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง อยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษาอยู่ในระดับเป็นกลาง

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงปานกลางและต่ำรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีความรู้สึกต่อความคาดหวังด้านการศึกษาอยู่ในระดับดี และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความรู้สึกต่อความคาดหวังด้านการศึกษาอยู่ในระดับเฉยๆ และมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นกลาง

จำแนกตามการศึกษาของบิดามารดา พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญา และอุดมศึกษา รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติและด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก

จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม ธุรกิจ ค้าขาย รับจ้าง และอื่นๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน ถูกออกจากงาน)รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา ด้านความประพฤติและด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้างมีความรู้สึกต่อความคาดหวังด้านการศึกษาอยู่ในระดับเฉยๆ และนักเรียนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ มีความรู้สึกต่อความคาดหวังด้านความประพฤติอยู่ในระดับไม่ดี

จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ระดับต่ำกว่า 15,001 บาท ถึง มากกว่า 20,000 บาท รับรู้ความคาดหวัง

ของบิดามารดาด้านการศึกษา ด้านความประพฤติ และด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมาก มีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก ยกเว้นนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,001 บาท มีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษาอยู่ในระดับเป็นกลาง

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

1. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาระดับการรับรู้ความคาดหวัง ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ โดยผู้วิจัยได้แบ่งอภิปรายเป็นตอนๆ ตามตัวแปรที่ศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และระดับพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

ด้านการศึกษา พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือรับรู้บิดามารดาต้องการให้เรียนต่อสูงๆ มีความรับผิดชอบการเรียน และรับรู้ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก คือรับรู้บิดามารดาต้องการให้ขยันหมั่นเพียรในการเรียน ให้เลือกเรียนในสาขาที่นักเรียนต้องการได้ และเรียนให้ได้เกรดสูง ทั้งนี้เพราะ ประเทศในกลุ่มเอเชียจะให้ความสำคัญทางการศึกษาสูงมาก ดังนั้นบิดามารดาจึงมีความคาดหวังการศึกษาใน

ตัวลูกสูงและพยายามถ่ายทอดความเชื่อ และค่านิยมทางการศึกษาไปสู่ลูก เนื่องจากบิดามารดา เห็นความจำเป็นของการศึกษาในสภาวะปัจจุบันซึ่งมีการแข่งขันกันมาก เพราะที่นั่นเรียนมี จำกัด นักเรียนที่มีความพร้อมด้านวิชาการกว่าก็ย่อมมีโอกาสมากกว่า โดยลูกจะรับรู้ความ คาดหวังของบิดามารดา ดังคำกล่าวของ อัจฉรา สุขารมณ (2542 : 1) ที่กล่าวว่า บิดามารดา เลี้ยงลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง โดยมุ่งเน้นที่พัฒนาการด้าน สติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง จะเห็นได้จากคำกล่าว ของ ยาใจ แสงวงศ์ (2535 : 23) ที่กล่าวว่า บิดามารดามุ่งส่งลูกที่ “หัวดี” ให้เรียนด้านมัธยม ศึกษาตอนปลาย ส่วนลูกที่ “หัวไม่ดี” จะส่งให้เรียนอาชีวศึกษา

เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังจากบิดามารดา นักเรียนมีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือ รู้สึกพอใจ เต็มใจ และรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆ บ้าง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนรับรู้ว่าการบิดามารดาต้องการ ให้เรียนต่อสูงๆ เพื่อเป็นรากฐานความก้าวหน้าในการทำงานและสำเร็จในชีวิต เป็นความคาดหวัง ในทางที่ดีและไม่สูงมากเกินไป ในบางครั้งตรงตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ และบิดามารดามีความยืดหยุ่น เห็นได้จากที่บิดามารดาอนุญาต ให้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ต้องการได้ นักเรียนจึงมีความรู้สึกเต็มใจ แต่ในขณะเดียวกันก็เกิด ความรู้สึกอึดอัด เครียด และไม่สบายใจบ้าง เมื่อบิดามารดาต้องการให้ได้เกรดสูงๆ และให้ สนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่นๆที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถทำได้และ อยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งมีความสนใจสังคมและสิ่งแวดลอมอื่นๆที่นอกเหนือจากการเรียนด้วย ดังคำ กล่าวของ สุรางค์ จันทรเฒ (2527 : 134) ที่กล่าวว่า บิดามารดาที่เน้นการเรียนของลูกมากเกินไป หากเด็กทำไม่ได้ตามที่บิดามารดาต้องการ จิตใจก็ขาดความสุข เสียกำลังใจ และส่งผลต่อ พฤติกรรม

นักเรียนมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมี พฤติกรรมปฏิบัติตาม สนใจเรียน ตั้งใจเรียนในห้อง ทำการบ้านสม่ำเสมอ และพฤติกรรมที่ ตอบสนองอยู่ในระดับเป็นกลาง คือพฤติกรรมหมั่นทบทวนตำรา และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนรับรู้ว่าการบิดามารดาต้องการให้เรียนต่อสูงๆ ตรงกับความสามารถ ความ ถนัดและความสนใจ นักเรียนมีความรู้สึกเต็มใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามที่บิดามารดาต้อง การ สนใจเรียน ตั้งใจเรียน ทำการบ้านสม่ำเสมอ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อไม่สามารถทำได้ตาม ที่คาดหวัง นักเรียนจะมีความรู้สึกอึดอัดใจบ้าง และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับเป็น กลางต่อความคาดหวัง การรับรู้ความคาดหวังแล้วมีความรู้สึกเต็มใจและปฏิบัติตาม สอดคล้อง กับการศึกษาของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีความ คาดหวังกับพฤติกรรมการเรียนจะตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียน ประสบผลสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจการเรียน มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้ คำแนะนำ ให้กำลังใจ สนับสนุนส่งเสริมเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมเรียนที่ดี

ด้านความประพฤติ พบว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติอยู่ในระดับมากที่สุดคือรับรู้ว่าการให้บิดามารดาไม่ต้องการให้นักเรียนยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดของมีเมาและอบายมุขต่างๆ ไม่ก้าวร้าว เป็นเด็กดี ไม่เที่ยวเตร่ในเวลาอันไม่สมควร และคบเพื่อนที่ดี และรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก คือรับรู้ว่าการให้บิดามารดาต้องการให้นักเรียนสามารถควบคุมตัวเองได้ เชื่อฟังผู้ใหญ่ ไม่คบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียน ทั้งนี้เพราะบิดามารดามักคาดหวังให้นักเรียนประพฤติตนในทางที่ดี ดังคำกล่าวของ สุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 41) ที่กล่าวว่า บิดามารดาโดยทั่วไปมักคาดหวังว่า เด็กควรเป็นผู้มีกิริยามารยาทเรียบร้อย พุดจาสุภาพ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ แต่งกายสุภาพ ไม่ใช้จ่ายเกินฐานะผู้เยาว์ ประหยัด ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ควรห่างไกลอบายมุข คุณธรรมสูง ไม่เกเร

เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังจากบิดามารดาแล้วมีความรู้สึกอยู่ในระดับดี คือรู้สึกพอใจและรู้สึกอยู่ในระดับเฉยๆบ้าง ทั้งนี้เพราะนักเรียนสามารถทำได้ตามที่บิดามารดาคาดหวังด้านความประพฤติ จึงมีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวัง แต่ในขณะเดียวกันก็เกิดความรู้สึกว่าถูกบังคับ และอึดอัดใจบ้าง เมื่อไม่สามารถทำได้ตามที่บิดามารดาคาดหวังให้มีระเบียบวินัย ช่วยงานบ้านแบ่งเบาภาระ และช่วยเหลือน้อง เนื่องจากนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่ต้องการอิสรภาพ และสามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องการให้บิดามารดาควบคุม นอกจากนี้ยังมีความต้องการสังคมกับเพื่อนๆ จึงมีความรู้สึกอยู่ในระดับไม่ดีเพราะไม่พอใจที่บิดามารดาไม่ต้องการให้ไปเที่ยวบ้านเพื่อนโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย ดังคำกล่าวของ วิทยา นาควัชระ (2537 : 175-180) ที่กล่าวว่า ความหวังดีที่บิดามารดามีต่อลูกมากจนกลายเป็นความคาดหวังที่สูงเกินไปต่อลูก ทำให้ลูกรู้สึกอึดอัดต่อการทำตามความคาดหวังแทนที่เด็กจะสดชื่น รื่นเริง สนุกสนานตามวัย ก็ต้องหมกมุ่นอยู่กับการทำตัวให้เหมาะสมกับความคาดหวังของบิดามารดา

นักเรียนมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นบวก คือมีพฤติกรรมไม่เสพสิ่งเสพติด พฤติกรรมที่ตอบสนองอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือพฤติกรรมปฏิบัติตามไม่ดื่มของมีเมา สุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ รับผิดชอบ ช่วยเหลืองานบ้าน เชื่อฟังบิดามารดา คบเพื่อนที่ดี และพฤติกรรมอยู่ในระดับเป็นกลาง คือพฤติกรรมทำตามเฉพาะต่อหน้า ช่วยงานแบบเต็มใจ ไม่คบเพื่อนต่างเพศ ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนรับรู้ว่าการให้บิดามารดาคาดหวังด้านความประพฤติซึ่งสามารถปฏิบัติตามได้ นักเรียนมีความรู้สึกพอใจยอมรับความคาดหวังนั้น และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามที่บิดามารดาต้องการ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อไม่สามารถทำได้ตามที่บิดามารดาต้องการให้ช่วยงานแบ่งเบาภาระ และไม่ต้องการให้คบเพื่อนต่างเพศ นักเรียนจะมีความรู้สึกอึดอัดใจและไม่พอใจ เพราะนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งมีความสนใจเพศตรงกันข้าม และต้องการอิสระมีเวลาอยู่กับเพื่อน แต่เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มักเชื่อฟังและอยู่ในโอวาทของผู้ใหญ่ จึงมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับเป็นกลางโดยไม่ต่อต้านหรือก้าวร้าวเมื่อไม่พอใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ ลัดดา คล่องแคล่ว (2540 : 56-58) ที่พบว่า

บิดามารดาต้องการให้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีตามที่แนะนำสั่งสอน และนักเรียนจะเชื่อฟังคำสั่งสอน โดยก่อนที่จะทำตามคำสั่งจะถามหาเหตุผลก่อน เมื่อรู้เหตุผลแล้วจะทำตามที่บิดามารดาต้องการ และสอดคล้องกับการศึกษาของ มอร์โรว์ และ วิลสัน (Morrow & Wilson. 1961 : 508-514) ที่ศึกษา การรับรู้และการยอมรับความคาดหวังของบิดามารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ความคาดหวังจะมีอิทธิพลต่อลูก เมื่อลูกยอมรับในค่านิยมและเป้าหมายที่บิดามารดาตั้งไว้

ด้านการเลือกอาชีพ นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด คือรับรู้ว่าการให้เลือกอาชีพที่มีความมั่นคง เป็นอาชีพสุจริต และรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก คือรับรู้ว่าการให้เลือกอาชีพตามความถนัดของตนเอง มีโอกาสก้าวหน้าสูงๆ และเป็นอาชีพที่สบายไม่ต้องใช้แรงงาน ทั้งนี้เพราะ บิดามารดามีความปรารถนาดี อยากให้มือนาคที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต จึงตั้งความคาดหวังด้านอาชีพไว้ให้ลูกสูง สอดคล้องกับการศึกษาของ จรรจา สุวรรณทัต (2541: 252-254) ที่กล่าวว่า บิดามารดามุ่งหวังอย่างมากเพื่อให้ลูกเรียนสูงเพื่อก้าวเข้าสู่อาชีพที่สบาย แทนการทำงานหนักที่ตนเคยประสบมา

เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังแล้วมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับดี คือรู้สึกเต็มใจ และเห็นด้วย ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาต้องการให้มีอาชีพที่สุจริตและมีความมั่นคง เพื่อสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ จึงพยายามถ่ายทอด ความเชื่อ ค่านิยมและความคาดหวังทางอาชีพแก่นักเรียน โดยนักเรียนจะรับรู้และมีความรู้สึกเต็มใจ มีค่านิยมการเลือกอาชีพตามที่บิดามารดาตั้งไว้ ดังคำกล่าวของ เฮิร์ลอค (Hurlock. 1973 : 188) ที่ว่าบิดามารดาบางคนตัดสินใจไว้เลยว่าควรประกอบอาชีพอะไร และมีสถานภาพทางสังคมในระดับใด หากความคาดหวังของบิดามารดานั้นตรงกับอาชีพที่ลูกสนใจ ก็จะเป็นการกระตุ้นเสริมให้มีกำลังใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุมา ชัยลักษณะนันท์ (2542 : 116) ที่พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียน

นักเรียนมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก คือมีพฤติกรรมยอมรับฟัง ปฏิบัติตาม ศึกษาค้นคว้าข้อมูลและหาประสบการณ์ทางอาชีพ ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ที่ต้องการให้มีอาชีพที่มั่นคงและเป็นอาชีพที่สุจริตแล้ว นักเรียนมองเห็นความสำคัญจนเกิดการยอมรับจะมีความรู้สึกเต็มใจและไม่เกินความสามารถ นักเรียนจึงมีพฤติกรรมปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง ดังคำกล่าวของ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2537 : 75) ที่กล่าวว่า ลูกโดยทั่วไป มักจะปฏิบัติตามความต้องการของบิดามารดา และสอดคล้องกับการศึกษาของ สตีเฟนสัน (Stephenson. 1955 : 27-35) ที่พบว่า นักเรียน เกรด9 ที่บิดามีอาชีพเกี่ยวกับการใช้วิชาการสูงมักจะมี ความคาดหวัง และความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูงตามที่บิดามารดาต้องการไปด้วย ส่วนนักเรียนที่มาจาก

ครอบครัวที่ไม่ได้ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาการสูงนัก ก็หวังที่จะประกอบอาชีพเดิมของบิดา

ตอนที่ 2 ระดับความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง จำแนกตามลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เพศ

นักเรียนชายรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษามากกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาคาดหวังลูกชายมากกว่าลูกสาว ต้องการให้มีการศึกษาสูงสามารถเป็นผู้นำครอบครัวได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ เทียนฉาย กิระนันท์ และคณะ (2527 : 49) และนิธิ เอียวศรีวงศ์ (ชาย โพธิ์สิตา. 2538 : 31-32; อ้างอิงจาก นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2535. *สภาพภาพผู้หญิง : อดีต ปัจจุบัน อนาคต*) ที่พบว่า ในสังคมไทยยกย่องและให้ความสำคัญเพศชายเป็นผู้นำครอบครัวและสืบวงศ์ตระกูล ลูกชายจึงถูกคาดหวังนำเอาเกียรติยศและอำนาจมาสู่ครอบครัว ลูกสาวมีโอกาสได้รับการศึกษาอยู่ในโรงเรียนเป็นอันดับรองจากลูกชาย นักเรียนชายจึงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษามากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนหญิงมีความรู้สึกต่อความคาดหวังอยู่ในระดับตํ่ามากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เพราะ แต่เดิมนักเรียนหญิงมีโอกาสดูแลบ้านน้อยกว่านักเรียนชาย ในปัจจุบันลูกชายหญิงมีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2533 : 34) ที่พบว่า ผู้หญิงส่วนใหญ่คาดหวังให้ลูกชายและหญิงเรียนจบในระดับมหาวิทยาลัย ให้มีการศึกษาระดับเดียวกันตามความสามารถ นักเรียนหญิงจึงมีความรู้สึกพอใจมากกว่า และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังมากกว่านักเรียนชายด้วย ทั้งนี้เพราะ เนื่องจากสังคมไทยที่คาดหวังหรืออบรมสั่งสอนแตกต่างกัน ลูกสาวต้องทำตามความต้องการของบิดามารดา ทำให้นักเรียนหญิงมีความรู้สึกนึกคิดเจตคติ และพฤติกรรมที่ตอบสนองมากกว่า สอดคล้องกับการศึกษาของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 113) ที่พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดาส่งผลให้นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสนใจในเรื่องเรียน เช่น ขยัน ตั้งใจเรียน ทบทวนตำรา ทำแบบฝึกหัดการบ้านที่ครูมอบหมาย และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอมากกว่านักเรียนชาย

นักเรียนหญิงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติสูงกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาคาดหวังด้านความประพฤติกับลูกสาวมากกว่าลูกชาย เพราะคิดว่าลูกสาวมีโอกาสเสียหายได้ง่ายกว่าลูกชายจึงอบรมดูแลอย่างใกล้ชิด ปลูกฝังให้มีอิสระน้อย ต้องทำตามความต้องการของบิดามารดา มีกฎเกณฑ์มารยาททางสังคมเป็นแนวทางการปฏิบัติตนที่จำกัด ในขณะที่ลูกชายได้รับอิสระมากกว่า สอดคล้องกับการศึกษาของ จิราภรณ์ สุทธิสานนท์ (2529 : 8) ที่พบว่าบิดามารดามีค่านิยมในการเลี้ยงดูเด็กหญิงให้มีมารยาทเรียบร้อย มีความประพฤติดี และต้องอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีมากกว่าเพศชาย ส่วนความคาดหวังโดยรวมจากเพศ

ชายและหญิง คือการอยู่ในโอวาท เป็นเด็กดี วานอนนอนง่าย มีความรับผิดชอบ รู้จักช่วยเหลืองานบ้าน และประพฤติดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของจรรยา สุวรรณทัต (2538 : 21-24) ที่พบว่า ลูกสาวถูกคาดหวังให้ช่วยเหลืองานบ้าน ดูแลน้อง และบิดามารดาพยายามจูงใจอบรมสั่งสอนกิริยามารยาทและสอดส่องดูแลความประพฤติมากกว่าลูกชาย แต่โดยรวมบิดามารดาต้องการให้ลูกชายหญิงเชื่อฟัง แบ่งเบาภาระ รับผิดชอบงานบ้าน และปฏิบัติตนให้เหมาะสม ห้ามคบเพื่อนต่างเพศต้องการให้เรียนมากกว่า เนื่องจากนักเรียนหญิงได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านความประพฤติตั้งแต่เด็กมากกว่า จนเกิดการรับรู้ความคาดหวัง มีความรู้สึกเต็มใจและมีพฤติกรรมที่ตอบสนองมากกว่านักเรียนชายด้วย

นักเรียนชายรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้เพราะ ค่านิยมของบิดามารดาที่ต้องการให้ลูกชายมีอาชีพที่มั่นคง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (ชาย โพธิสิตา. 2538 : 31-32 ; อ้างอิงจาก นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2535. *สถานภาพผู้หญิง : อดีต ปัจจุบัน อนาคต*) ที่พบว่า ลูกชายได้รับการยอมรับและให้อิสระในการเลือกอาชีพมากกว่าลูกสาว นักเรียนชายจึงรับรู้ความคาดหวังมากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนหญิงมีความรู้สึกพอใจมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เพราะ ปัจจุบันบิดามารดาต้องการให้ลูกสาวเรียนต่อสูงขึ้น มีอาชีพที่มั่นคง สามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัวได้ จึงสนับสนุนปกป้องดูแลเอาใจใส่และเข้มงวดมากกว่าลูกชาย นักเรียนหญิงจึงมีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังมากกว่านักเรียนชาย สอดคล้องกับการศึกษาของ จรรยา สุวรรณทัต (2538 : 21) ที่พบว่า บิดามารดาต้องการให้ลูกสาวช่วยเหลืองานในครอบครัวและดูแลยามชรา ประกอบกับนักเรียนหญิงเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่านักเรียนชาย ดังคำกล่าวของ สุชา และสุรางค์ จันทรเฒ (2529 : 54) ที่กล่าวว่า นักเรียนหญิงเริ่มมีความคิดเป็นผู้ใหญ่ สามารถคิดได้สมเหตุสมผล เข้าใจในสิ่งที่ป็นนามธรรม จึงเห็นประโยชน์ของการเลือกอาชีพมากกว่านักเรียนชาย

2. ระดับชั้นเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ระหว่างอายุ 12-14 ปี เป็นวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม และเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการเลือกศึกษาต่ออันเป็นรากฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง บิดามารดาจึงให้ความสำคัญ สนับสนุนดูแลเอาใจใส่ให้กำลังใจ เพื่อให้สามารถผ่านเกณฑ์การศึกษาต่อในสายสามัญ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจึงรับรู้ความคาดหวังมากกว่า มีความรู้สึกพอใจและมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ระหว่างช่วงอายุ 15-17 ปี มีวุฒิภาวะทางอารมณ์มากกว่า ไม่ค่อยหวั่นไหว และมีการคิดการตัดสินใจที่รอบคอบ มีความเชื่อมั่นตนเอง และมี

แผนการศึกษาต่อในอนาคตที่ค่อนข้างชัดเจนมากกว่า บิดามารดาไม่จำเป็นต้องดูแลมากนัก นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจึงมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังน้อยกว่า ดังคำกล่าวของ เกษม วัฒนชัย (อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก เกษม วัฒนชัย. 2539. การสัมภาษณ์เรื่อง ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาลูก.) ที่กล่าวว่ากลุ่มประเทศทางซีกเอเชียจะให้คุณค่าทางการศึกษาสูงมาก โดยเฉพาะช่วงรอยต่อของการศึกษาในระบบเป็นช่วงที่ทำให้เกิดความเครียดมาก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ระหว่างช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ บิดามารดาจึงดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ปรคับประคองให้ผ่านไป ด้วยดีเพื่อได้เป็นเยาวชนที่ดี ดังคำกล่าวของ สุชา จันทรโสม (2528 : 2) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นตอนต้นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและรุนแรง แสดงความรู้สึก เปิดเผยและตรงเกินไป มักจะรู้สึกได้ง่ายกว่า จึงมีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังมากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย เนื่องจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ช่วงวัยรุ่นตอนกลางซึ่งมีวุฒิภาวะมีความเชื่อมั่น และมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น และดังคำกล่าวของ สุรางค์ จันทรโสม (2527 : 36) ที่กล่าวว่า พ่อแม่ที่คอยให้กำลังใจลูก เอาใจใส่ตามที่จำเป็น ลูกก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พัทธรา พันธุ์พัฒนกุล (2528 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายเคารพและปฏิบัติตามคำสั่งของบิดามารดา สุภาพอ่อนน้อมต่อบิดามารดาและผู้อาวุโส เอาใจใส่ตักเตือนน้องเมื่อทำผิด ให้ความช่วยเหลือแบ่งเบาภาระในการทำงานบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพราะ บิดามารดามักคาดหวังด้านการเลือกอาชีพของลูกเหมือนกัน คือคาดหวังให้ลูกมีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้สูง สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล มียศมีตำแหน่ง แต่จะสนับสนุนให้กำลังใจเอาใจใส่กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่า เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มองเห็นแนวทางอาชีพได้ชัดเจนกว่าตามสาขาวิชาที่เรียน และสามารถคิดและตัดสินใจด้วยตนเองได้อย่างรอบคอบมากกว่า ความคาดหวังดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ โสภา ชปิลมันน์, สมบัติ สุพัตชัย และประกายรัตน์ สุขุมลชาติ (2534 : 5-8) ที่พบว่า อาชีพที่ต้องการให้ลูกเลือกเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี และรองลงมาคือความมีเกียรติในสังคม เมื่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นรับรู้ และได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด จึงมีความรู้สึกเต็มใจ และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำรับรู้ความคาดหวังของบิดา

มารดาด้านการศึกษามีเหมือนกัน คือรับรู้ทำให้เรียนต่อสูงๆ ทั้งนี้เพราะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคนที่เป็นตัวพยากรณ์โอกาสทางการศึกษาในอนาคต จะเห็นได้จากถ้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดี หรือต่ำมักจะไม่ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับสูง ความคาดหวังดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ มาร์जारิบังก์ (Marjaribank. 1972 : 103-109) ที่พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดาและการส่งเสริมเอาใจใส่การเรียนของ บิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นฤมล บุณิน (2529 : 1-2) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อความคาดหวังทางการศึกษา โดย ลูกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้รับความคาดหวังให้ศึกษาต่อในระดับสูง หากลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำก็มักจะไม่ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เมื่อรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวัง ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความรู้สึกเฉยๆต่อความคาดหวัง และไม่ค่อยมีพฤติกรรมตอบสนอง สอดคล้องกับการศึกษาของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 114) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาย่อมมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีด้วย โดยตั้งใจเรียน สนใจในการเรียน ทบทวน ตำรา และทำการบ้าน

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความ ประพฤติสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้รับความสนใจ สนับสนุน และคาดหวังความประพฤติในการคบเพื่อนที่ดี สนใจในการเรียน ไม่เที่ยวเตร่ ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระทางบ้านมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ สอดคล้องกับการศึกษาของ เคลล์แลนด์ (Clelland. 1969 : 41-61) ที่พบว่าความคาดหวังของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อลูก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมอันพึงประสงค์ในลูกที่บิดามารดาแสดงความคาดหวัง เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังแล้ว มีความรู้สึกเต็มใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ และสอดคล้องกับการศึกษาของ กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (2536 : 22) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการปรับตัวทางอารมณ์หรือพฤติกรรมเข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพสูงกว่า ทั้งนี้เพราะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางสติปัญญาที่พยากรณ์โอกาสทางอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับการศึกษาของ กมล คงเมือง (2535 : 97) ที่พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของลูกมีอิทธิพลต่อตัวลูก โดยเด็กที่บิดามารดามีความคาดหวังการศึกษาสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่บิดามารดามีความ

คาดหวังทางการศึกษาค่ำ เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวัง มีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวัง ศึกษาค้นคว้าข้อมูลและหาประสบการณ์ทางอาชีพมากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ และสอดคล้องกับการศึกษาของ วิลเวอร์ธ นุ่นประเสริฐ (2530 : 7) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีค่านิยมและความต้องการในอาชีพแตกต่างกัน

4. การศึกษาของบิดามารดา

นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการศึกษา คือให้เรียนต่อสูงๆ มีความรับผิดชอบ นักเรียนมีความรู้สึกพอใจและมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวัง สนใจเรียน และทำการบ้านสม่ำเสมอ มากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับอนุปริญา มัธยมศึกษาและประถมศึกษา ยกเว้นนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีความรู้สึกพอใจใกล้เคียงกับนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่มีการศึกษาในระดับสูงมักคาดหวัง และสนับสนุนส่งเสริมให้ลูกได้รับการศึกษาสูงด้วย ส่วนบิดามารดาที่มีการศึกษาค่ำจะขาดความรู้ และมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาเท่าที่ควร ทำให้มีความคาดหวังทางการศึกษาค่ำไปด้วย แต่นักเรียนต้องการเลื่อนฐานะของตน จึงมีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวังทางการศึกษา ใกล้เคียงกับนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาสูง ความคาดหวังดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง (2522 : 70-72) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา ยิ่งสูง ความคาดหวังทางการศึกษาของลูกก็ยิ่งสูงด้วย และสอดคล้องกับการศึกษาของ โซเลล์ และชาร์ (Sewell & Shal. 1968 : 208-208) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ต่อการกระตุ้นการศึกษาของลูก โดยที่บิดามารดาที่มีการศึกษาดีจะสามารถกระตุ้นเร้าให้ลูกยอมรับการศึกษาต่อมากยิ่งขึ้น แต่บิดามารดาที่มีการศึกษาค่ำมักมีแนวโน้มที่จะเอาใจใส่ต่อการการศึกษาของลูกน้อยกว่า

นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติสูงกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่า แต่ นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังมากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา อนุปริญา และมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนมีความประพฤติดี ย่อมส่งผลที่ดีต่อการศึกษาและอาชีพในอนาคต บิดามารดาที่มีการศึกษาสูงจึงคาดหวังทางด้านความประพฤติสูงด้วย แต่จะยืดหยุ่นไม่เข้มงวดเท่ากับนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาค่ำ สอดคล้องกับการศึกษาของ กฤตยา กฤษฏาจุฑา (2514 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาฝึกให้ลูกประสบผลสำเร็จต่างๆ และให้อิสระมากกว่าบิดามารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แต่

บิดามารดาที่มีการศึกษาดำเนินการระเบียบวินัยและการลงโทษรุนแรงกว่าอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งความรับผิดชอบของลูกขึ้นอยู่กับลักษณะและปริมาณของการฝึกฝน

นักเรียนที่บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้รับความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาที่มีการศึกษาดำ แต่ที่นักเรียนที่บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังมากกว่า นักเรียนที่บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญา ทั้งนี้เพราะ การศึกษาเป็นเครื่องมือเลื่อนชั้นทางสังคมโดยการศึกษาเป็นรากฐานของอาชีพ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการศึกษาของบิดามารดา สอดคล้องกับการศึกษาของ บาวเออร์ (Baver. 1957 : 395-396) ที่พบว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับสูงมักจะมีแนวทางให้ลูกได้รับการศึกษาสูงด้วย เพราะถือว่าการศึกษาเป็นวิถีทางสำคัญในการก้าวเข้าสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน และเกียรตินิยมชื่อเสียงของลูกและครอบครัวในอนาคต สอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญใจ เลอจันทร์ (2524 : 6) ที่พบว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาดำเนินการคาดหวังด้านการงานแบ่งเบาภาระและหารายได้หรือประกอบอาชีพมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัจฉรา สุขารมณ, อรพินทร์ ชูชม และ ทศนา ทองภักดี (2540 : 42) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาเป็นตัวสนับสนุน หรือส่งเสริมในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน

5. อาชีพของบิดามารดา

นักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน และถูกออกจากงาน) ได้รับความคาดหวังด้านการศึกษาสูงกว่าทุกอาชีพ ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่มีการศึกษาสูงมักจะสนับสนุนให้ลูกได้รับการศึกษาสูงด้วย และบิดามารดาที่ประกอบอาชีพอื่นๆเป็นผู้ที่มีการศึกษาดี แต่ในสภาวะปัจจุบันไม่ได้ทำงาน จึงคาดหวังให้ลูกได้รับการศึกษาสูงเพื่อเป็นรากฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีความรู้สึกพอใจมากกว่าทุกอาชีพ ในขณะที่นักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้างรู้สึกเฉยๆต่อความคาดหวัง ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมในปัจจุบันมีการศึกษาสูงขึ้นและมีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลาง ทำให้นักเรียนต้องการเลื่อนฐานะทางสังคมของตนให้สูงขึ้นมีผลให้มีความรู้สึกที่ดี ผู้ที่มีอาชีพรับจ้างมีการศึกษาดำเนินการจะไม่ค่อยส่งเสริมการศึกษาของลูก นักเรียนจึงรู้สึกเฉยๆ ส่วนนักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังสูงกว่าทุกอาชีพ ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีการศึกษาสูง ย่อมมีวิธีการกระตุ้นโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนยอมรับและปฏิบัติตามได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาของ อติศักดิ์ จินตานุกูล (2532 : ง-ค) ที่พบว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพในวิชาชีพระดับสูงจะสนับสนุน หรือคาดหวังให้เด็กได้เรียนต่อมากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพที่ใช้แรงงาน

นักเรียนที่บิฑามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม รับรู้ความคาดหวังของบิฑามารดา ด้านความประพฤติ มีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังสูงกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นนักเรียนที่บิฑามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ มีความรู้สึกไม่ดี ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียน รับรู้ว่บิฑามารดาคาดหวังให้ไม่ยุ่งเกี่ยวอบายมุข เป็นเด็กดี นักเรียนมีความรู้สึกพอใจ และมี พฤติกรรมปฏิบัติตาม เชื่อฟัง มีสัมมาคารวะ สูงกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นบิฑามารดาที่ประกอบ อาชีพอื่นๆ อยู่ในสภาพไม่ได้ทำงาน มีความคาดหวังด้านการศึกษาสูง จึงปรารถนาให้ลูกมี ความประพฤติที่ดีด้วย เพราะเชื่อว่าความประพฤตินั้นส่งผลต่อการศึกษา ทำให้ลูกรู้สึกต่อความ คาดหวังด้านความประพฤติอยู่ในระดับไม่ดี เพราะรู้สึกอึดอัด ไม่พอใจ ส่วนบิฑามารดาที่มี อาชีพระดับต่ำมักจะไมค่อยคาดหวังด้านการศึกษาและอาชีพมากนัก เพราะมีขีดจำกัดด้านการ ส่งเสริมให้ศึกษาต่ออันเป็นรากฐานที่สำคัญของอาชีพในอนาคต แต่จะคาดหวังด้านแรงงานการ ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระทางบ้านตลอดจนความประพฤติมากกว่า สอดคล้องกับการศึกษาของ จรรยา สุวรรณทัต (2538 : 22) ที่พบว่าบิฑามารดาที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำ อันเป็นผลมาจาก อาชีพของบิฑามารดาที่มักจะต้องการความช่วยเหลือ เป็นที่พึ่งพา และสืบตระกูล

นักเรียนที่บิฑามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ (ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน และถูกออก จากงาน) รับรู้ความคาดหวังของบิฑามารดาด้านการเลือกอาชีพสูงกว่าทุกอาชีพ ทั้งนี้เพราะ บิฑามารดาที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ถือว่าการศึกษเป็นหนทางสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน เมื่อคาดหวังด้านการศึกษาสูงก็จะคาดหวังด้านการเลือกอาชีพสูงด้วย เพื่อให้เกิดความมั่นคงใน อาชีพของลูก โดยเฉพาะปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจตกต่ำยิ่งทำให้คาดหวังด้านอาชีพสูงมากกว่า ทุกระดับอาชีพ ส่วนนักเรียนที่บิฑามารดาประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรม ต้องการเลื่อน สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมจึงเกิดความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความ คาดหวังสูงกว่าทุกอาชีพ ดังคำกล่าวของ สุภางค์ จันทรวณิช (2534 : 1) ที่กล่าวว่า อาชีพเป็น ตัวบ่งชี้ถึงสถานะและผลตอบแทนที่ดีที่สุดทางเศรษฐกิจ เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน หรือรายได้ ซึ่ง สถานภาพที่สูงขึ้นย่อมต้องอาศัยกระบวนการขัดเกลาจากสถาบันครอบครัว คนที่บิฑามารดามีฐานะ ทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน โอกาสการเลื่อนชั้นทางสังคมก็ต่างกันด้วย นั่นคืออาชีพของ บิฑามารดาเป็นตัวกำหนดโอกาสเลื่อนชั้น ดังคำกล่าวของ โทมัสสัน (Tomasson. 1996 : 119) ที่กล่าวว่า อาชีพของบิฑามารดามีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของลูก และสอดคล้องกับ การศึกษาของ พิระวัฒน์ วรเนติวุฒิ (2530 : 83-85) ที่พบว่า บิฑามารดาที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม มีรายได้ต่ำ จะคาดหวังให้ลูกช่วยเหลือทางเศรษฐกิจสูงกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น และมีรายได้สูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย ทองหมู (2541 : 81) ที่พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีการรับรู้ด้านอาชีพต่างกัน

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิฑามารดา

นักเรียนที่บิฑามารดามีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป รับรู้ความคาดหวังของ

บิดามารดาด้านการศึกษา มีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังสูงกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ย 15,001 บาท-มากกว่า 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 15,001 บาทตามลำดับ ยกเว้นนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 15,001 บาท ไม่ค่อยมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวัง ทั้งนี้เพราะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามีผลต่อการศึกษา เนื่องจากต้องจ่ายค่าธรรมเนียม ค่าอุปกรณ์ และค่าครองชีพอื่นๆ นอกจากนี้ยังสูญเสียรายได้จากการศึกษาต่อแทนที่จะทำงาน เพราะครอบครัวที่มีรายได้น้อยจำเป็นต้องอาศัยแรงงานภายในครอบครัวในการประกอบอาชีพให้มากที่สุด จึงคาดหวังด้านการศึกษาน้อยกว่าครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง สอดคล้องกับการศึกษาของ จรรยา สุวรรณทัต (2538 : 26) ที่พบว่า บิดามารดาที่มีรายได้ต่ำมีขีดจำกัดในการส่งให้ลูกเรียนสูงๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 83-90) ที่พบว่า บิดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูงมีแนวโน้มให้ลูกจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มบิดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมในระดับต่ำจะมีความคาดหวังต่ำกว่า

นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,001 บาท รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ มีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวัง และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยระดับอื่นๆ เล็กน้อย ทั้งนี้เพราะ เนื่องจากสภาพสังคมไทยคาดหวังต่อเด็กในด้านกตัญญูรู้คุณ ไม่ดื้อ ไม่เกร ไม่ก้าวร้าว รู้จักเชื่อฟังเคารพผู้อาวุโส คบเพื่อนที่ดี รับผิดชอบช่วยเหลือแบ่งเบาภาระ ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมักใช้เวลาทุ่มเทหาเงินทอง วัตถุสิ่งของของเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ลูก จึงไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่ใกล้ชิดหรือคาดหวังด้านความประพฤติมากนัก เพราะส่วนใหญ่มุ่งหวังให้เรียนเก่งมากกว่า เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังแล้วมีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่ำกว่านักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ซึ่งต้องการความช่วยเหลือแบ่งเบาภาระ ดูแลน้อง รับผิดชอบตัวเอง จะได้รับการฝึกฝน อบรมและเข้มงวดความประพฤติสูงกว่า สอดคล้องกับการศึกษาของ เกื้อกุล ทาสี (2514 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า บิดามารดาที่มีฐานะต่ำฝึกระเบียบวินัยทุกด้านและฝึกความอดทนรอได้ให้เด็กมากกว่าที่บิดามารดาที่มีฐานะปานกลางและสูง ส่วนบิดามารดาที่มีฐานะสูงจะฝึกผลสัมฤทธิ์มากกว่า

นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือน 15,001 บาท ถึง มากกว่า 20,000 บาท รับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพสูงกว่ารายได้ระดับอื่นๆ ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่มีฐานะปานกลางค่อนข้างต่ำพยายามสร้างฐานะให้มั่นคง เพราะสภาพสังคมผลักดันให้ต้องยกฐานะขึ้น จึงตั้งความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพเอาไว้ที่สูงสูง ดังคำกล่าวของ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 365) ที่กล่าวว่า บิดามารดาที่เป็นชนชั้นกลางมีความพยายามที่จะสร้างฐานะให้มั่นคง ดังนั้นบิดามารดาจึงมักตั้งความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพเอาไว้กับลูก ส่วนนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท มีความรู้สึกพอใจ และมี

พฤติกรรมปฏิบัติตามความคาดหวังสูงกว่ารายได้ระดับอื่นๆ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะเอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมด้านการเลือกอาชีพ ในอนาคตและมีโอกาสมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เพราะได้รับการสนับสนุน ศึกษาหาประสบการณ์จากสถานที่ทำงานหรือกิจการของตนได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ จรรยา สุวรรณทัต (2538 : 26) ที่พบว่า บิดามารดาที่มีรายได้ต่ำ ไม่คาดหวังให้ลูกประกอบอาชีพที่ดี รายได้สูง ต้องการเพียงอาชีพสุจริต มีรายได้พอเลี้ยงตัวและครอบครัว

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ของระดับความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง

ด้านการศึกษา

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เป็นเพราะ เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาแล้ว นักเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา เนื่องจากความคาดหวังบางครั้งไม่ตรงกับความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง ดังคำกล่าวของ ธนู ชาติธนานนท์ (อภิชาติ เศรษฐินวิชัย กิจการ. 2539 : 23 ; อ้างอิงจาก ธนู ชาติธนานนท์. 2539. การสัมมนาเรื่อง ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาของลูก.) ที่กล่าวว่า บิดามารดาจำนวนมากตั้งความคาดหวังต่อลูกในระดับที่สูงมากและเกินที่จะเป็นไปได้ พยายามผลักดันลูกให้เรียนได้ดีและสูงที่สุด ดังคำกล่าวของ อัจฉรา สุขารมณ (2542 : 1) ที่กล่าวว่า บิดามารดามุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กดีฉลาดและเก่งมาก่อน เป็นอันดับหนึ่ง มุ่งเน้นที่พัฒนาการด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง โดยลืมไปว่าคนที่ฉลาดและเก่งไม่ใช่คนที่ประสบผลสำเร็จเสมอไป

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาแล้ว นักเรียนมีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร นักเรียนเห็นความสำคัญ ยอมรับความคาดหวังของบิดามารดาที่บางครั้งอาจตรงกับความสนใจ ความสามารถ และความถนัด ซึ่งนักเรียนมีความสามารถปฏิบัติตามได้ จึงมีพฤติกรรมปฏิบัติตาม สนใจเรียน ทำการบ้านสม่ำเสมอ สอดคล้องกับการศึกษาของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116) ที่พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และสอดคล้องกับการศึกษาของ มอร์โรว์ และวิลสัน (Morrow & Wilson. 1961 : 508-514) ที่พบว่า

ความคาดหวังของบิดามารดาจะมีอิทธิพลต่อลูกก็ต่อเมื่อ ลูกยอมรับในค่านิยมและเป้าหมายที่บิดามารดาตั้งไว้

ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษา เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษาแล้ว และนักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ เพราะตรงกับความสามารถ ความสนใจ นักเรียนมีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวัง และมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวก โดยปฏิบัติตาม สนใจเรียน ทำการบ้านสม่ำเสมอ ส่วนความคาดหวังของบิดามารดาที่ไม่ตรงกับความสามารถ ความถนัด และนักเรียนไม่สามารถทำตามได้ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเฉยๆเพราะรู้สึกอึดอัด และเครียดบ้าง จึงไม่ค่อยแสดงพฤติกรรมตอบสนอง สอดคล้องกับการศึกษาของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116) ที่พบว่า ผู้ปกครองที่คาดหวังพฤติกรรมนักเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียนและต้องการให้ประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจ มีเวลาดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ สนับสนุนส่งเสริมเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมเรียนที่ดี

ด้านความประพฤติ

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติเป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาคาดหวังให้นักเรียนไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด เป็นเด็กดี เชื่อฟังผู้ใหญ่ มีสัมมาคารวะ ไม่ดื้อ ไม่ก้าวร้าว ไม่เกรง ไม่เที่ยวเตร่ในเวลาที่ไม่สมควร และสถานที่ที่ไม่เหมาะสม รู้จักช่วยเหลือแบ่งเบาภาระ ไม่คบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียน ไม่เที่ยวเตร่บ้านเพื่อนโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย และไม่กลับบ้านดึก เมื่อนักเรียนรับรู้และเข้าใจถึงความคาดหวังดังกล่าว สามารถปฏิบัติตามได้จึงมีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวังดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ ลัดดา คล่องแคล่ว (2540 : 65) ที่พบว่า บิดามารดาต้องการให้นักเรียนคบเพื่อนที่เอาใจใส่การเรียน ไม่เที่ยวเตร่ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ปฏิบัติตนให้ถูกตามระเบียบของโรงเรียนในเรื่องการแต่งกาย ทรงผม กระเป๋านักเรียนจัดเก็บหนังสือให้เป็นระเบียบ การใช้จ่ายเงินให้รู้จักประหยัด และไม่ควรกลับบ้านดึก เมื่อนักเรียนรับรู้เหตุผลจากบิดามารดาจะยอมรับและปฏิบัติตาม

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เป็นเพราะ ค่านิยมของสังคมไทยในการอบรมเลี้ยงดูที่มองว่าการเป็นเด็กนั้นต้องเป็นเด็กที่วุ่นวายง่าย เชื่อฟัง อยู่ในโอวาทและปฏิบัติตามที่ผู้ใหญ่เห็นว่าเหมาะสม ดังคำกล่าวของ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ (2537 : 75) ที่กล่าว ลูกโดย

ทั่วไปมักจะปฏิบัติตามความต้องการของบิดามารดา และสอดคล้องกับการศึกษาของเคลล์แลนด์ (Clelland, 1969 : 41-61) ที่พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อลูก และมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมคาดหวังที่บิดามารดาแสดงความคาดหวังถึงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ในลูก

ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านความประพฤติเป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เพราะ วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ร่างกายและจิตใจวัยรุ่นจะมีความอ่อนไหวทางอารมณ์และเปลี่ยนแปลงได้ง่ายซึ่งเรียกว่าวัยพายุบุแคม และอารมณ์เป็นความรู้สึกที่ร่างกายถูกสิ่งเร้ามากระตุ้นให้เกิดอารมณ์หรือความรู้สึกได้ 2 อย่าง คือรู้สึกเป็นสุขและรู้สึกเป็นทุกข์ และส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมตามที่รู้สึก ดังคำกล่าวของ วิสกอตต์ (พลวัต, 2541 : 82 ; แปลและเรียบเรียงจาก The language of feelings ของ Viscott) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นภาษาจากความรู้สึกของวัยรุ่น โดยที่วัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมาตามที่ตนเองมีความรู้สึก ฉะนั้นเมื่อนักเรียนมีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวัง ก็จะแสดงพฤติกรรมปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง

ด้านการเลือกอาชีพ

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เพราะ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลถูกกำหนดด้วยอาชีพ ดังนั้นบิดามารดาจึงคาดหวังให้นักเรียนมีอาชีพที่มั่นคง เป็นอาชีพสุจริต รายได้พอเลี้ยงตัวเอง เลือกตามความถนัด มีโอกาสก้าวหน้าสูง มีรายได้สูง เป็นอาชีพที่สบาย สามารถสร้างชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล มียศ มีตำแหน่ง และเป็นอาชีพที่บิดามารดาเลือกไว้ให้สอดคล้องกับการศึกษาของ จุมพล หนีพานิช (2517 : 103) ที่พบว่า บิดามารดาคาดหวังให้ลูกเป็นอย่างที่ต้องการ และเห็นว่าเป็นอาชีพที่สังคมยกย่อง และมีรายได้ดี ซึ่งบิดามารดาไม่ได้คาดหวังสูงเกินไป และยังให้โอกาสเลือกตามความสนใจ เมื่อนักเรียนรับรู้ เข้าใจและยอมรับจึงมีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวัง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุมา ชัยลักษณ์านนท์ (2542 : 116) ที่พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีความสัมพันธ์ กับค่านิยมในการเลือกอาชีพด้านความมีอำนาจและการเป็นผู้นำ

การรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดาด้านการเลือกอาชีพ เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาและเห็นความสำคัญของการเลือกอาชีพตามความคาดหวังของบิดามารดาที่ต้องการให้เรียนสูงๆ และมีความรับผิดชอบ ซึ่งมีแนวโน้มว่าสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และบิดามารดาให้

โอกาสเลือกนักเรียนจึงมีความรู้สึกพอใจ และมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังโดยการรับฟัง ปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพศึกษาคว่าและหาประสบการณ์ทางอาชีพ สอดคล้องกับการศึกษาของสตีเฟนสัน (Stephenson.1955: 27-35) ที่พบว่า นักเรียน เกรด 9 รับรู้และวางแผนในการประกอบอาชีพตามความคาดหวังของบิดามารดา

ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา ด้านการเลือกอาชีพ เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาย่อมมีโอกาสปลูกฝังความคิดเห็น ค่านิยม ทักษะคิดต่างๆแก่ลูกตั้งแต่เด็ก และลูกจะรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดา และมีความรู้สึกพอใจต่อความคาดหวังที่ได้รับการปลูกฝัง ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับค่อนข้างบวกด้วย ดังคำกล่าวของ เฮลล็อก (Hurlock. 1937 : 188) ที่กล่าวว่า บิดามารดามีความใฝ่ฝันให้ลูกเป็นอะไรตั้งแต่ยังไม่เกิด ซึ่งสิ่งที่ใฝ่ฝันจะเป็นแบบหล่อหลอมความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อลูก และบิดามารดาบางคนตัดสินใจไว้เลยว่าจะให้ลูกประกอบอาชีพอะไร สอดคล้องกับการศึกษาของ สุมา ชัยลักษณะนันท์ (2542 : 112) ที่พบว่า การรับรู้ความคาดหวังส่งผลต่อค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านความมีอิสระ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความมีอำนาจและการเป็นผู้นำ ด้านความมั่นคงปลอดภัย และค่านิยมในการเลือกอาชีพโดยรวมทุกด้าน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชิตชัย สนั่นเสียง (2538 : ข) ที่ศึกษาถึงทางเลือกและปัจจัยที่สัมพันธ์กับทางเลือกแนวทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ทักษะคิดต่อการศึกษาและอาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทางเลือกอาชีพของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนมีข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป มีดังนี้

ด้านการศึกษา

1. นำผลการวิจัยเผยแพร่แก่คณะครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในโรงเรียน ให้ได้รับรู้และเข้าใจ โดยนำเสนอในวารสารของโรงเรียนและในการประชุมครู เพื่อให้คณะครูสามารถนำไปสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจความคาดหวังของบิดามารดาอย่างชัดเจน และถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อความคาดหวังขึ้นภายในตัวของนักเรียนเอง และสามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการศึกษาได้ตามที่บิดามารดาต้องการ

2. นำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารของโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนวางนโยบายการจัด

แผนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับความคาดหวังของบิตามารดา ด้านการศึกษา เป็นการสนองต่อความต้องการของบิตามารดาให้ตรงประเด็น ซึ่งบิตามารดาที่มีความต้องการในด้านนี้ก็นำบุตรหลานมาเข้าเรียนย่อมก่อให้เกิดผลดีแก่ทางโรงเรียนอีกด้วย

3. ฝ่ายวิชาการ ครูแนะแนว ครูประจำชั้นและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนร่วมกัน จัดกิจกรรมวันวิชาการ เพื่อให้บิตามารดาและนักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน โดยนักเรียนได้แสดงความรู้สึกรัก ความสามารถ ความสนใจด้านการศึกษาให้บิตามารดาได้รับรู้จนเกิดการยอมรับและเข้าใจนักเรียน ตลอดจนบิตามารดาได้แสดงความคาดหวังให้นักเรียนได้รับรู้ อย่างชัดเจน ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดียิ่งขึ้นต่อความคาดหวัง และแสดงพฤติกรรมตอบสนองตามที่บิตามารดาต้องการ อันเป็นผลจากการรับรู้ความคาดหวังของบิตามารดาอย่าง ชัดเจน ถูกต้อง ตรงกับความสามารถ ความสนใจ และนักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้

ด้านความประพฤติ

1. นำผลการวิจัยเผยแพร่แก่ผู้บริหารคณะครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนให้ได้ รับรู้เข้าใจ และสามารถนำไปสอดแทรกในการเรียนการสอน การอบรม และสนับสนุนส่งเสริม ปลุกฝังด้านความประพฤติที่พึงประสงค์แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความคาดหวังของ บิตามารดาอย่างชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้นภายในตัวนักเรียนและ สามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังด้านความประพฤติ ไปในทิศทางที่บิตามารดาต้องการตลอดไป

2. ครูสามารถนำผลการวิจัยความคาดหวังของบิตามารดาด้านความประพฤติมาเป็น แบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนคนอื่นๆ ในโรงเรียน

3. ครูแนะแนวควรจัดกิจกรรมค่ายสัมพันธ์ให้แก่บิตามารดาและนักเรียน ได้เรียนรู้การ ประพฤติปฏิบัติตน การอยู่ร่วมกันในสังคม มีทักษะทางอารมณ์ รู้จุดเด่น จุดด้อย เข้าใจความ รู้สึกของตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมและแสดงอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

4. บิตามารดาควรยึดหยุ่นแก่นักเรียนในการไปเที่ยวบ้านเพื่อนโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย ตามสมควร แต่อาจจะให้ผู้ใหญ่ที่บ้านเพื่อนที่นักเรียนไปคอยดูแลตามความเหมาะสม นักเรียน จะได้มีความรู้สึกที่ดีต่อความคาดหวัง

ด้านการเลือกอาชีพ

1. นำผลการวิจัยเผยแพร่แก่คณะครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในโรงเรียน ให้ได้รับรู้และเข้าใจ เพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้สนับสนุนส่งเสริมและสอดแทรกในการเรียน การสอนให้นักเรียนได้รับรู้ และเข้าใจความคาดหวังของบิตามารดาด้านการเลือกอาชีพอย่างชัดเจน ตลอดจนความถนัด ความสามารถ ความสนใจของตน และสามารถปรับตนเองให้สอดคล้อง กับความคาดหวังของบิตามารดาอย่างขึ้นจนนำไปสู่ความสำเร็จในอาชีพ

2. นำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารของโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนวางนโยบายจัดการ

เรียนการสอนให้เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้าในระดับสูงขึ้นและการเลือกอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ควรศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังว่าแตกต่างกันหรือไม่ เมื่อตัวแปรภูมิหลังต่างกัน
2. ควรศึกษาตัวแปรภูมิหลังอื่นๆ เช่น ลำดับการเกิด อายุของบิดามารดา บุคลิกภาพของบิดามารดา บรรยากาศภายในครอบครัว แหล่งที่อยู่อาศัย ในการศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน
3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ภายใน ระหว่างกลุ่มตัวแปรระดับความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวัง และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวัง
4. ควรศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่นๆ เช่น ประถม มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา
5. ควรศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
6. ควรศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียน โดยศึกษาจากบิดามารดาและนักเรียนคู่กัน
7. ควรศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาว่าส่งผลต่อความคาดหวังของนักเรียนหรือความมุ่งหวังของนักเรียนหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล คงเมือง. (2533). ผลกระทบทางครอบครัวยุทธศาสตร์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์
ส.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กฤตยา กฤษฏาวัฒน์. (2514). การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพของบุตร
ที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงฯ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- เกื้อกูล ทาลิทธิ์. (2514). การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพของบุคคลจาก
ครอบครัวยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- ขวัญใจ เลอจันทร์. (2524). การเลื่อนฐานะทางสังคมของประชากรไทยในชนบท. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร
- จรรยา สุวรรณทัต. (2538). "อิทธิพลของครอบครัวยุทธศาสตร์กับการพัฒนาบทบาททางเพศ :
กรณีศึกษาครอบครัวยุทธศาสตร์ได้น้อยที่อยู่ในตัวเมือง," ใน รายงานการประชุมวิชาการ
เรื่องกระบวนการเรียนรู้เชิงสังคมในครอบครัวยุทธศาสตร์ด้านบทบาทหญิง-ชาย. หน้า 19-28
กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการการศึกษา อาชีพ และวัฒนธรรม (ใน กสส.)
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- (2541, กรกฎาคม-กันยายน). "ลักษณะของเด็กในครอบครัวยุทธศาสตร์ไทย," วารสารสมาคม
จิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 43(3) : 252-254.
- จิราภรณ์ สุทธิสานนท์. (2529). การรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จุมพล หนิมพานิช. (2517). แผนการศึกษาต่อผลการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.5.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร

- ชาย โพธิ์สิตา. (2538). “กระบวนการเรียนรู้เชิงสังคมในครอบครัวด้านบทบาทชาย-หญิง
กลุ่มฐานะเศรษฐิกิจในเมือง,” ใน รายงานการประชุมวิชาการเรื่องกระบวนการ
การเรียนรู้เชิงสังคมในครอบครัวด้านบทบาทหญิง-ชาย. หน้า31-36. กรุงเทพฯ :
คณะอนุกรรมการการศึกษา อาชีพ และวัฒนธรรม (ใน กสส.) สำนักงานรัฐมนตรี.
ชิตชัย สนั่นเสียง. (2538). ทางเลือกและปัจจัยที่สัมพันธ์กับทางเลือกแนวทางการศึกษา
และอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด.
(ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชฎกร พรภาณวิญญ์. (2540). ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา
จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. (2523). ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร :
ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประโยคมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรม
สามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สังคมวิทยาและ
มนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- “ถูกพ่อค้าเรียนอ่อน นร. ม.5 ยิงตัวตาย,” (2542, 5 มกราคม). เดลินิวส์. 36(17,981) : 1-2.
- ทวีชัย วัริยะโกศล. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (ประชากรศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2526). “เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ว่าด้วยการเจริญพันธ์,” เศรษฐศาสตร์
ประชากร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนุช โรจนเลิศ. (2533). การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับการควบคุมตนเองของนักเรียนวัยรุ่น.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพวรรณ จงวัฒนา และจุฑา มนัสไพบุลย์. (2529). ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเด็กในภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ. ศิริวรรณ ศิริบุญ แปลและเรียบเรียง. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นภดล คุ่มประวัติ. (2517). ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษา
ของบุตร. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ชโยวรรณ. (2535). การอุปถัมภ์เกื้อหนุนบิดามารดาและทัศนคติเกี่ยวกับผู้สูงอายุ
ของคนหนุ่มสาวไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราธร ศรีประสิทธิ์. (2529). ปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของ
เด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- นลินี ธรรมอำนวยสุข. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล. (2540). ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้
พื้นฐานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดสุพรรณบุรี.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2539, มกราคม-มีนาคม). “ความรักแบบ บอนไซ,” วารสารแนะแนว.
30(161) : 54-56.
- (2531, มิถุนายน - กรกฎาคม). “ลำดับการเกิดในครอบครัว,” วารสารแนะแนว.
22(117) : 13-14.
- (2538, เมษายน - พฤษภาคม). “วัยรุ่นกับการฆ่าตัวตาย : สาเหตุที่ป้องกันได้,”
วารสารแนะแนว. 29(158) 53.
- นฤมล บุณนิม. (2529). ความฝึกฝนความสำเร็จในเชิงความคาดหวังทางการศึกษา :
ศึกษากรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ส.ม.
(สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิเวศน์ กันไทยราษฎร์. (2541, กรกฎาคม). “คุยเรื่องลูกมีทั้งสุขและเศร้า,” นิตยสารดิฉัน.
(513) : 46-47.

นิรันดร์ เชื้อโชติ. (2530). ความคาดหวังของสตรีไทยเกี่ยวกับการพึ่งพาอาศัยบุตร.

วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เนาวรัตน์ พลายน้อย และ ศุภวีย์ พลายน้อย. (2525). รายงานการวิจัยเรื่อง ค่านิยมต่อการ
มีบุตรและความคิดเห็นที่มีต่อภาวะเจริญพันธุ์ของคนชราที่ได้รับการสงเคราะห์
จากรัฐ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.

บัณฑิต ศรีไพศาล. (2538) "จิตวิทยาวัยรุ่นและแนวทางการช่วยเหลือ," ใน รายงานการ
ประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่อง เทคนิคการให้คำปรึกษาและช่วยรักษาครอบครัว.
หน้า 34. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.

บุญเพ็ง ธาณี. (2530). สถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน โรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2528 ที่ได้รับการศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

บุญลือ วันทายนต์. (2522). ครอบครัวและวงศัวาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประเทิน มหาจันทร์. (2521). การศึกษากับการทำผิดกฎหมายของเยาวชน. ปรินิพนธ์
กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2523). ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ประยุทธ์ จารุวรรณ. (2531). ความคาดหวังของบิดามารดาในชนบทที่มีต่อการศึกษาของบุตร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์. (2514). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและระดับความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้น มศ.3โรงเรียนมัธยม
สาธิตวิทยาลัยวิชาการประสานมิตร ปีการศึกษา 2513. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(การแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

- ปรีชา คัมภีรปกรณ. (2540). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่น,” ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรีชา ธรรมา และถาวร เกิดเกียรติพงษ์. (2516). “พฤติกรรมของเด็กไทยวัยรุ่นที่ขัดกับสังคม,” รายงานการวิจัย ฉบับที่ 15 ของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก. กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมประชาชาติ.
- ปรีชา วิหคโต. (2540). “จิตวิทยากับพฤติกรรมวัยรุ่น,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรียา เกตุทัต. (2527). “พัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของวัยรุ่น,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปราโมทย์ เชาวศิลป์. (2526). คู่มือทฤษฎีจิตวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : สหประชาพาณิชย์.
- ปิยะนุช ประจักษ์จิตต์. (2530, มกราคม-มิถุนายน). “ทัศนคติของผู้ปกครองและการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อลักษณะอารมณ์ : ในเด็กวัยก่อนเรียน,” วารสารจิตวิทยาคลินิก. 18(1) : 47-48.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2525, มกราคม). “ครอบครัวสลาย ปัจจัยภายนอกและภายใน,” วารสารสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา. 2(1) : 70-71.
- ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง. (2522). การศึกษาเปรียบเทียบความมุ่งหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- (2542, มกราคม). “ชีวิตหนูเป็นของใคร,” นิตยสารรักลูก. 16(192) : 131.
- พรรณพิมล หล่อตระกูล,พรรณนิภา มีรสล้ำ และ ศศกร วิชัย. (2541, กรกฎาคม-กันยายน). “ปัจจัยทางจิตสังคมในเด็กและวัยรุ่นที่มารับบริการที่ศูนย์สุขภาพจิต,” วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 43(3) : 229.
- พรามาต นนทยาธร. (2520). ความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี วรกวิน. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.

- พีระพัฒน์ วรเนติวุฒิ. (2530). ความคาดหวังของมารดาในเรื่องความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจแก่บุตร : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเขตชนบทและเขตเมืองของไทย. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (ประชากรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ เทวรักษ์ และ สิริวรรค์ อัสกุล. (2527, ตุลาคม-ธันวาคม). "ความสำเร็จและความคาดหวังภายใต้เงื่อนไขสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน-รายงานการทดลอง," วารสารครุศาสตร์. 13(2) : 46-47.
- ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. (2530). พฤติกรรมองค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยาใจ แสงศักดิ์. (2535, ตุลาคม-พฤศจิกายน). "คุยกันเรื่องลูก : คุณรักลูกเป็นไหม?," วารสารแนะแนว. 26(137) : 23-24.
- เรียม ศรีทอง. (2542). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- ลักษณี่ โมราสุข. (2537). ความขัดแย้งระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่ในโรงเรียนพิษณุโลก พิตยาคม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา คล่องแคล่ว. (2540). พฤติกรรมนักเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (มานุษยวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- วรนุช มีทรัพย์. (2539, เมษายน). "เด็กก้าวร้าว," นิตยสารรักลูก. 4(40) : 61-65.
- วนิดา น้อยสุข. (2533). ความคาดหวังของนักเรียนและความเห็นของครูต่อผลการสอนครั้งต่อไป. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ อินทรชัยศรี. (2518). ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการยอมรับตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กวัยรุ่น. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2529). การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. (2536). เทคนิคการรักษาโรคประสาทด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.

- วิทยา นาควัชระ. (2527). “การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยร่น,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- (2537). หมอวิทยาช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยร่น. กรุงเทพฯ :
สถาบันพัฒนาตนเองและนักบริหาร.
- วิศิษฐ์ วิเศษเกียรติกุล. (2541). ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับ
ประถมศึกษาของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- วิศคอตต์, เดวิด. (2541). คุณความรู้สึกฝึใจให้สบาย = *The language of feeling*. พลวัต
แปลและเรียบเรียง. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- (2530). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : ประกายพริก.
- ศิริพร พูลรักษ์. (2538, กรกฎาคม-ธันวาคม). “เหงา...ทำอะไรดี,”
วารสารต่อต้านยาเสพติด. 11(2) : 82-83.
- ศิริพร สุวรรณทศ. (2533). รายงานการวิจัยการประเมินสภาวะทางสังคมจิตใจของคนไข้ที่มี
ปัญหาทางอารมณ์. กรุงเทพฯ : ศูนย์สุขวิทยาจิต.
- สมลักษณ์ เพชรช่วย. (2540). ความคาดหวังในการเรียน การศึกษาสายสามัญวิธีเรียนทาง
ไกลของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ตัวงสุวรรณ และ จิตติพงษ์ ธรรมานุสรณ์. (2522). จิตวิทยาสังคม.
กรุงเทพฯ : ชัยศิริการพิมพ์.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2529). จิตวิทยาการจัดการพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม :
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริวรรค์ อัครกุล. (2528). ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานที่กำหนดของ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา เพชรเจริญ. (2537). การเปรียบเทียบความขัดแย้งกับบิดามารดาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางพฤติกรรมในโรงเรียน และนักเรียนที่ไม่มีปัญหาทาง
พฤติกรรมในโรงเรียน จังหวัดชลบุรี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)
ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

- สุชา จันทรโสม. (2529). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2533). จิตวิทยาเด็กเกร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : หลักการวิธีการและการประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุนีย์ สิงหะเชนทร์. (2535, กุมภาพันธ์-มีนาคม). "เจตคติของพ่อแม่และพฤติกรรมของเด็กเล็ก," วารสารแนะแนว. 26(139) : 43.
- สุนีย์ ชีรดากร. (2525). ประสบการณ์เดิมกับความคาดหวัง. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา.
- สุพัตรา สุภาพ. (2518). สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2534). รายงานการวิจัยเรื่อง โอกาสการเข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : ศูนย์สภาลาดพร้าว.
- สุมา ชัยลักษณะนันท์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพล วรุฬห์รักษ์. (2541). "การนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายทางสื่อมวลชน," ใน เอกสารรายงานการสัมมนาเรื่อง แนวทางการเสนอข่าวซึ่งป้องกันการฆ่าตัวตาย. หน้า 22-23. กรุงเทพฯ : วงศ์กมล โปรดักชั่น.
- สุรางค์ จันทน์เอม. (2529). สุขวิทยาจิต. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- . (2529). จิตวิทยาสังคม(ศึกษา 322). กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2535). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ หิรัญยกานนท์, สิริวรรณ เมธีวิวัฒน์ และ ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์. (2540). พจนานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพฯ : ไอ. คิว. บัคเคินเตอร์.
- โสรัช โพธิ์แก้ว. (2527, ตุลาคม-ธันวาคม). "สาระของชีวิตในจิตวิทยาแบบเกสตัลท์," วารสารครุศาสตร์. 13(2) : 79.

- โสภา ชปิลมันท์, สมบัติ สุพัตชัย และ ประกายรัตน์ สุขุมาลชาติ. (2534). การศึกษา
รูปแบบของครอบครัวไทยที่พึงปรารถนาในสังคมเมืองในประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ. (2540?).
การพัฒนาครอบครัว. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2533). รายงานผลการสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับบุตร พ.ศ. 2531.
กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- เสาวพร เมืองแก้ว. (2540, มกราคม-เมษายน). “ทุกข์ของเด็ก,” วารสารคหเศรษฐศาสตร์.
40(1) : 34.
- อบรม สินภิบาล. (2536). พ่อแม่ที่ชนะใหม่(สูตรสำเร็จการอบรมเลี้ยงดูลูก). นนทบุรี :
หนังสือสายน้ำ.
- อดิศักดิ์ จินตานุกุล. (2532). การศึกษาความต้องการและการให้บริการการศึกษาระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้น : การศึกษาเฉพาะรายการกรณีเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
อำเภอที่มีอัตราการเรียนต่อสูงและต่ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี และสระบุรี.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภิชาติ เสรณ์วิชัยกิจการ. (2539, มิถุนายน). “ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาของลูก,”
วารสารแนะแนว. 30(163) : 23.
- อัจฉรา สุขารมณ และ อรพินท์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนปกติ. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา สุขารมณ. (2542). “EQกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก,” วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 5(1) : 1.
- อัญชลี ด้านวิรุพหวนิช. (2539). ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
ทางสังคมของเด็กหูหนวก : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสอนคนหูหนวก
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัมพร โอตระกูล. (2540). สุขภาพจิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- อินทรา พัวสกุล. (2541, มกราคม - ธันวาคม). “การใช้เวลาว่าง สร้างพลังครอบครัว,”
วารสารศูนย์สุขวิทยาจิต. 2(1) : 2.

- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. (2541). "ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย," ใน เอกสารรายงาน
การสัมมนาเรื่อง แนวทางการเสนอข่าวเชิงป้องกันการฆ่าตัวตาย. หน้า 32.
กรุงเทพฯ : กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข.
- (2541, พฤษภาคม). "พ่อ-แม่-ลูก ควรทำอะไร เมื่อลูกสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้,"
นิตยสารหมอชาวบ้าน. 20(229) : 2.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2541). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : เพื่องฟ้าพรินติ้ง.
- Anderson, M.J. (1995, March). "Effects of Classroom Social Climate on Individual
Learning," *American Educational Research Journal*. 7(1) : 135-152.
- Balk, D.E. (1995). *Adolescent Development : Early Through Late Adolescence*. Pacific
Grove, Calif : Books/Cole.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Becker, G.A. (1960). "An Economic Analysis of Fertility," in *Demographic and
Economic Change in Development Countries. A Conference National Bureau of
Economic Research*. p.210-211. New York : Princeton University .
- Blair, G.M. (1964). *Psychology of Adolescence for Teachers*. New York :
Macmillan-Com.
- Block, V.L. (1937). "Conflict of Adolescence with their Mothers." *Journal of Abnormal
and Social Psychology*. 17(3) : 192-206.
- Bloom, B.S. (1975). *Taxonomy of Educational Objectives*. Hand Book/Cognitive
Domain. New York : David Makay.
- Buripakdi, Chalio. (1977). *The Value of Children : Cross-national Study Volume IV
Thailand*. Honolulu : East-West Population Institute and the Institute of
Population Studies. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Callard, R.S. (1979, August). "A Study of the Effect of Increasing Parental Expectation
for Study Academic Success," *Dissertation Abstract International*. 40(2) :
563-A.
- Cartwright, G.P. (1959). *Educating Special Learners Belmont*. California :
Wadsworth.
- Clelland, D.C. (1969). *Some Social Consequences of Achievement Motivation*.
Indianapolis : Bobbs and Merrill.

- Coleman, J.C. and Hammen, C.L. (1974). *Contemporary Psychology and Effective Behavior*. Illinois : Scott, Foresman.
- Cox, F.M. & Patricia M.L. (1961). "Assessing Some Aspects of the Parent Child Relationship," *Child Development*. 32(1) : 639-648.
- Cronbach, L.J. (1963). *Educational Psychology*. 2nd ed. New York : Harcourt, Brace.
- Dececco, J.P. (1986). *The Psychology of Learning and Instruction Educational Psycholog*. New York : Harper & Row.
- Dusek, J.B. (1980). "The Development of Test Anxiety in Children," in *Test Anxiety : Theory, Research and Applications*. p.87-110. Hillsdale : Lawrence Erlbaum Associates.
- Finn, J.D. (1962, March). "Expectations and Educational Environment," *Journal of Teacher Education*. 42 (3) : 390.
- Funk & Wagnalls. (1963). *Dictionary of the English Language. United States of America*. New York : Harper & Row.
- Getzels, J.W., James, M. & Ronall, F.C. (1964). *Educational Administration : As a Social Process Theory*. New York : Harper & Row.
- Goldenson, Robert M. (1984). *Longman Dictionary of Psychology and Psychiatry*. New York : Longman.
- Hurlock, E. B. (1973). *Adolescent Development*. 4 th ed. Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha.
- Kaplan, L. (1959). *Mental Health and Human Relations in Education*. New York : Harper and Brothers.
- Kraushaar, O.F. (1972). *American Nonpublic Schools : Patterns of Diversity*. Baltimore, MD. : The Johns Hopkins University.
- Lewin, K. et al. (1944, April). "Level of Aspiration," *Hunt, Personality and the Behavior Disorder*. 19(2) : 333.
- Mani, A. (1983). *Determines of Education Aspiration Among Indonesian Youth*. Singapore : Maruzen Asia.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York : Harper & Row.
- Mikulus, W.L. & Suvannathat C. (1985). "Common Errors in Child Rearing Practices," in *Hand Book of Asian Child Development and Child Rearing Practices*. p. 397-407. Bangkok : Burapasilpa.

- Morrow, W.R. & Wilson, R.C. (1961, January). "Family Relations of Bright High Achieving and Under Achieving High School Boys." *Child Development*. 32(1) : 508-514.
- Mueller, E. (1972). "Economic Cost and Value of Children : Conceptualization and Measurement," in *the Satisfaction and Cost of Children Theories, Concepts, Methods*. Edited by Fawcett, James T. p. 174-182. Honolulu : East-West Center.
- Muuss, R.E. (1962). *Theories of Adolescence*. 2nd ed. New York : Random House.
- Osborn, M.E. (1971, December). "The Impact of Differing Parental Educational Level on the Educational Achievement, Attitude, Aspiration and Expectation of the Child," *The Journal of Educational Research*. 65(3) : 167-168.
- Osgood, C.E., Suci, G.J. & Tannenbaum, P.H. (1957). *The Measurement of Meaning*. New York : Crowell and Olson.
- Passornisiri, N. & Kutintara, P. (1998). "Beliefs and Expectations of Teachers and Parents About Important Areas of Child Development," in *the IEA Preprimary Project Thailand Phase 2 study Findings*. p 4-1. Ypsilanti : High/Scope.
- Reeder, W.W. (1971). *Partial Theory from the 25 Year Research Program on Directive Factor is Beliefs and Social Action*. New York : Minigraph.
- Rogoff, Kenneth. (1961). *Foundation of International School Cambridge*. Boston : Houghton Mifflin.
- Rollin, B.C. & Thomas, D.L. (1975). *A Theory of Parental Power and Child Complaint : Power in Families*. New York : Crowell and Olson.
- Russell, D.H. (1956). *Children's Thinking*. Boston : Ginn and Company.
- Sears, R., Eleanor, M., & Harry L. (1957). *Pattern of Child Rearing*. Washington : Row, Peterson and Company.
- Sewell, W.H. & Shah, V.P. (1968, April). "Parents Education and Children's Educational Aspiration Achievements," *American Sociological Review*. 25(3) : 208-809
- Steinhausen H.C. & Erdin A. (1992, February). "Abnormal Psychosocial Situations and ICD-10 Diagnoses in Children and Adolescents Attending a Psychiatric Service," *Journal Child Psychol Psychiat*. 33(2) : 731-740.
- Stephenson, R.M. (1955, May). "Occupational Aspiration and Plan of Ninth Graders," *The Journal of Education Research*. 4(1) : 27-35.

- Tomassan, R.F. (1966). *Comparative Studies in Sociology and Manual Compilation of Research*. Greenwich, Corns : Jai Press.
- Tribe, C. (1982). *Profile of Three Theories : Erikson, Maslow, Piaget*. Dubuque, Iowa : Kendall/Hunt.
- Whittaker, James D. (1965). *Introduction to Psychology*. Philadelphia : Saunders.
- Woolfolk, A.E. (1993). *Educational Psychology*. Boston : Allyn and Bacon.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics : An Introductory Analysis*. 2nd Ed. New York : Harper and Row.
- Zimbardo, P.G. & Gerrig, R.J. (1996). *Psychology and Life*. 4 th ed. New York : Harper Collins College.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับการรับรู้ความ
คาดหวังของบัณฑิตมาหาด้านการศึกษา

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	X	S.D.	X	S.D.		
1	3.8400	0.4726	3.1200	0.8327	3.760***	0.3429
2	3.5200	0.8718	2.6000	1.1547	3.179**	0.2409
3	3.9200	1.1518	2.2400	1.1284	5.209***	0.4472
4	3.8800	0.3317	2.7200	0.9798	5.607***	0.3167
5	3.8400	0.3742	3.2400	1.3928	2.080*	0.0830
6	3.8400	0.4726	2.0000	1.1547	7.374***	0.5203
7	3.6000	0.5774	1.4800	1.0456	8.875***	0.4869
8	3.9200	0.2769	3.2800	0.7371	4.064***	0.2059
9	2.5200	1.4754	0.8000	0.9574	4.890***	0.4145
10	0.8400	1.1060	0.1200	0.4397	3.025**	0.1937
11	3.4800	0.7141	1.2800	1.0214	8.826***	0.4615

ค่าความเชื่อมั่น 0.6969

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาทางการศึกษา

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.4000	0.7071	1.8000	0.7071	8.000***	0.6532
2	3.5200	1.2949	1.5600	0.5831	6.901***	0.6081
3	3.5200	1.2949	1.8400	0.7461	5.621***	0.5146
4	3.5600	1.2936	1.5200	0.6532	7.039***	0.6294
5	3.3200	0.7483	1.8000	0.7071	7.382***	0.6210
6	3.5200	1.3266	1.6800	0.6904	6.152***	0.5686
7	3.3600	1.3505	1.6000	0.8163	5.577***	0.5870
8	2.9200	0.8622	1.6800	0.9883	4.727***	0.5681
9	3.2400	1.4514	1.7600	0.7789	4.492***	0.4973
10	3.2400	1.3928	1.7200	0.7916	4.744***	0.4713
11	3.1200	0.8813	1.5200	0.6532	7.293***	0.4668
12	3.4400	1.3565	1.9200	0.6403	5.067***	0.5162
13	3.4400	1.2910	1.3600	0.7000	6.946***	0.6343
14	3.6800	0.5568	2.5200	1.0847	4.757***	0.5565
15	3.8000	1.2247	2.0800	0.8622	5.742***	0.5732
16	3.6800	1.3454	1.9600	0.9345	5.250***	0.5506
17	3.6400	0.6377	2.3200	0.8021	6.441***	0.5879
18	3.6000	0.5774	1.7200	0.7916	9.594***	0.7103
19	3.3600	0.7572	1.6800	0.8021	7.615***	0.6378
20	3.4800	0.5859	2.1200	1.5631	4.073***	0.4932
21	3.7200	1.7682	2.0800	0.5715	4.413***	0.5339
22	3.7200	1.8148	1.8400	0.6880	4.843***	0.5711
23	3.8000	1.7078	1.7200	0.7916	5.525***	0.6151
24	3.2800	0.9363	2.2400	0.8307	4.154***	0.4412
25	3.2800	0.8426	2.1200	0.7810	5.048***	0.5842

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
26	3.4000	0.8660	2.0800	0.6403	6.128***	0.6461
27	3.2000	1.2247	1.7600	1.2000	4.199***	0.3891
28	3.4400	1.8699	1.7200	0.9798	6.564***	0.5221
29	3.8000	1.8000	1.2910	1.0000	6.124***	0.5512
30	3.6800	0.9000	2.6800	1.0693	3.578***	0.3783
31	3.6400	0.9074	2.4800	1.1944	3.867***	0.4084
32	3.5200	0.7703	1.6000	0.8660	8.283***	0.6782
33	3.5600	1.3254	1.8400	0.6880	5.759***	0.3954
34	3.4000	0.7071	1.7200	0.8907	7.386***	0.7139
35	3.5200	0.7141	1.8400	0.8505	7.564***	0.6543
36	3.4400	0.7118	1.7200	0.8907	7.543***	0.6478

ค่าความเชื่อมั่น 0.9443

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษานักเรียน

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.4400	0.6506	1.8000	0.7071	8.534***	0.7227
2	3.4800	1.3266	1.8400	0.9866	4.960***	0.5541
3	3.1600	1.4629	1.4400	0.7681	5.205***	0.6656
4	3.0800	1.4679	1.6000	0.9129	4.277***	0.5569
5	3.6000	1.3540	1.8800	1.2014	4.751***	0.4999
6	4.0800	1.0770	3.1600	0.6880	3.599***	0.3923
7	3.5600	1.3254	1.8000	0.7638	5.753***	0.5740
8	3.4800	1.7588	1.7600	0.5972	4.630***	0.5617
9	3.5600	1.7814	1.5200	0.7141	5.315***	0.6226
10	3.0400	0.8406	1.4400	0.7681	7.025***	0.6128
11	3.4800	1.3266	1.6400	0.8103	5.918***	0.6772
12	3.5200	0.5859	1.7600	0.6633	9.943***	0.7338
13	3.9200	1.6310	1.7600	0.7234	6.053***	0.6210
14	3.6800	0.4761	2.2000	0.7638	8.222***	0.6575
15	3.4000	0.5774	1.8000	0.7638	8.356***	0.6827
16	3.5600	0.5831	2.000	0.5774	9.506***	0.6945
17	3.3600	0.5686	1.6800	0.5568	10.555***	0.7937
18	3.4000	0.5000	2.0000	0.6455	8.573***	0.7208
19	2.9200	1.0376	1.7200	0.7371	4.174***	0.4843
20	3.4000	1.3844	2.3200	1.4640	2.680**	0.2677
21	3.4400	1.4457	2.1200	1.5362	3.129**	0.2949
22	3.3200	0.8524	2.0400	0.4546	6.625***	0.5680
23	3.2400	0.8794	1.8800	0.6000	6.387***	0.5391
24	3.1600	0.9434	1.6800	0.7483	6.145***	0.6036
25	2.8400	1.0677	1.7200	0.7371	4.316***	0.4877

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
26	3.0400	0.8406	2.0400	0.7895	4.336***	0.3781
27	3.6400	0.8602	2.8400	0.7461	3.513***	0.2542
28	2.2800	1.4866	1.7200	1.1733	1.487*	0.1552
29	3.1200	0.6658	1.9600	0.6110	6.418***	0.4492
30	3.0800	0.9539	1.9600	0.7348	4.651***	0.3949
31	4.2000	1.5275	2.5200	1.0847	4.484***	0.4513
32	4.0400	1.5674	1.9600	0.7348	6.008***	0.5575
33	2.9200	1.0770	1.8800	1.0132	3.517***	0.4690
34	3.4400	1.3868	1.8000	0.8660	5.015***	0.6871
35	3.3200	0.6904	1.7600	0.5972	8.544***	0.7265
36	3.0800	0.8622	1.8800	0.6000	5.712***	0.5396

ค่าความเชื่อมั่น 0.9390

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบุคลากรด้านความประพฤติ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.9200	0.2769	3.1200	0.7257	5.150***	0.5706
2	3.8000	0.5000	2.6400	0.8103	6.091***	0.3923
3	4.0000	0.0000	3.0000	0.5774	8.660***	0.6358
4	4.0000	0.0000	2.9200	0.8124	6.647***	0.6214
5	4.0000	0.0000	2.8400	0.8505	6.820***	0.5667
6	3.7600	0.5228	2.0800	1.1518	6.641***	0.5513
7	4.0000	0.0000	3.1200	1.5089	2.916**	0.3615
8	3.7600	0.4359	2.5600	1.7578	3.313**	0.3672
9	3.8800	0.3317	3.0800	1.5790	2.479**	0.3148
10	3.6800	1.4640	2.0000	1.0801	4.617***	0.3595
11	3.6000	0.7638	2.4000	1.1547	4.334***	0.4655
12	3.7600	0.5972	2.5200	1.0847	5.007***	0.5369
13	3.3200	0.8021	2.1600	1.1790	4.067***	0.1885
14	4.0000	0.0000	3.2800	0.9363	3.845***	0.4135
15	3.9600	0.2000	2.7200	1.2754	4.802***	0.5912
16	3.9600	0.2000	2.4800	1.1944	6.110***	0.6446
17	3.3200	0.9883	1.5200	1.1225	6.018***	0.4384
18	3.8000	0.5000	2.0800	1.0770	7.243***	0.5924

ค่าความเชื่อมั่น 0.8469

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านความประพฤติ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.8400	.3742	2.2000	.7638	9.642***	0.5834
2	3.8800	.3317	2.2000	.7638	10.088***	0.7405
3	3.6000	.5774	1.6800	.6904	10.667***	0.6923
4	3.7600	.4359	1.7200	.6137	13.550***	0.6927
5	3.3200	.6272	1.6800	1.1075	6.443***	0.5578
6	3.4400	.7118	1.8400	.9866	6.576***	0.5396
7	3.6800	.5568	1.9200	.5715	11.029***	0.7217
8	3.6800	.5568	1.7600	.7234	10.516***	0.7192
9	3.8800	.3317	2.2400	.8307	9.168***	0.7650
10	3.9200	.2769	2.1600	.8000	10.395***	0.7762
11	3.8000	.5000	2.2000	.8165	8.356***	0.6250
12	3.8000	.4082	2.0800	.9967	7.985***	0.6731
13	3.5600	.8699	1.6800	.9000	7.510***	0.5885
14	3.4800	.9183	1.9600	.9781	5.665***	0.4856
15	3.5600	.8699	1.9200	.9092	6.517***	0.5892
16	3.7600	.4359	2.2800	.6137	9.830***	0.5327
17	3.6400	.4899	2.2800	1.5948	4.076***	0.4416
18	3.4000	.6455	2.5600	2.1424	1.877*	0.2771
19	3.5200	.6532	1.8400	.9866	7.099***	0.6868
20	3.4800	.6532	1.7200	.8907	7.967***	0.6749
21	3.2800	.8426	1.8400	.9866	5.549***	0.5972
22	3.5600	.5831	2.0000	.9574	6.958***	0.6014
23	3.8000	.4082	2.1600	1.0677	7.174***	0.6156
24	3.7200	.5416	2.1200	.8813	7.734***	0.6138
25	3.6000	.7071	1.7600	1.0520	7.258***	0.4486

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
26	3.4800	.7141	1.8000	1.0801	6.487***	0.4632
27	3.6000	.5774	1.6800	.7483	10.157***	0.6958
28	3.4000	.7071	1.6000	1.0000	7.348***	0.6370
29	3.3200	.6904	1.6800	.9000	7.229***	0.6169
30	3.3200	.8021	2.0400	1.7673	3.298***	0.3112
31	3.6800	.5568	2.1600	1.1790	5.829***	0.6101
32	3.6000	.5774	2.0400	1.1719	5.971***	0.6204
33	3.6400	.6377	2.2400	1.1648	5.271***	0.5279
34	3.5600	.7681	1.8400	.8981	7.277***	0.4748
35	3.8800	1.2014	1.8800	.8813	6.712***	0.4651
36	3.8800	1.0214	2.0400	1.7673	4.305***	0.3982
37	3.9200	.2769	3.3600	1.4967	1.840*	0.2976
38	3.8400	.4726	2.8800	1.0536	4.157***	0.4683
39	3.9200	.2769	2.8800	1.0132	4.951***	0.4405
40	3.9200	.2769	3.0400	.9781	4.328***	0.4010
41	3.8800	.3317	2.1200	.8327	9.818***	0.7008
42	3.7600	.5228	1.8400	.8981	9.238***	0.6738
43	3.9200	.2769	1.9600	.9345	10.055***	0.7094
44	3.8400	.4726	2.1200	.8813	8.600***	0.6639
45	3.8800	.3317	2.0000	.8660	10.136***	0.5982
46	3.7600	.4359	2.2400	1.1284	6.283***	0.5386
47	3.7600	.4359	2.1600	1.0279	7.165***	0.5687
48	3.6400	.5686	2.1200	1.0924	6.171***	0.5404
49	3.6400	.5686	1.9600	1.0985	6.791***	0.6065

ค่าความเชื่อมั่น 0.9598

ตาราง 21 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับพฤติกรรมของ
นักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิตามารดาต้านความประพฤติ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.6400	0.6377	2.3600	0.9522	5.585***	0.6066
2	3.400	0.6455	2.0000	0.7638	7.000***	0.6159
3	3.6800	0.5568	2.0400	0.6758	9.365***	0.6230
4	3.3600	0.7000	2.0800	0.9092	5.578***	0.5753
5	3.6400	1.3191	2.2400	0.7234	4.653***	0.5175
6	3.7600	1.2675	1.9600	0.9345	5.715***	0.6159
7	2.8800	1.6411	1.9600	0.7348	2.558**	0.4001
8	3.8000	1.6833	1.8800	1.0536	4.834***	0.5940
9	3.5600	0.7118	1.9600	0.9781	6.613***	0.6868
10	3.1200	1.5895	1.9200	0.6403	3.501***	0.3643
11	3.8000	1.2247	2.3600	0.8103	4.903***	0.4967
12	3.6000	1.3229	2.1200	0.7810	4.817***	0.4579
13	3.6400	0.5686	2.2400	0.8794	6.684***	0.6004
14	3.5600	1.2936	1.8800	0.9274	5.278***	0.4983
15	3.8000	1.3229	2.0400	1.0198	5.268***	0.5779
16	3.4400	1.4166	1.8400	0.6245	5.168***	0.5337
17	2.9200	1.0770	1.7200	0.7916	4.489***	0.3966
18	4.0000	1.1180	2.000	0.7071	7.559***	0.4694
19	3.8400	1.1790	2.2800	0.7916	5.493***	0.4118
20	3.6800	1.2490	2.000	0.8660	5.527***	0.3918
21	3.7600	0.4359	2.1600	0.8000	8.781***	0.6371
22	3.7200	0.4583	2.1600	0.8000	8.460***	0.6459
23	3.0800	0.8124	2.2000	1.0801	3.256***	0.3333
24	3.5200	0.6532	2.2800	1.1733	4.617***	0.4266
25	3.5600	0.6506	2.2000	1.0000	5.700***	0.3959

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
26	3.3200	0.8524	2.2000	0.8660	4.608***	0.3472
27	3.5600	0.6506	2.0000	1.0000	6.538***	0.4984
28	3.2800	0.8907	1.8800	1.1299	4.865***	0.3887
29	3.4800	0.8226	1.8000	1.0000	6.487***	0.5959
30	3.2400	0.7234	1.8800	1.0132	5.462***	0.5353
31	3.2400	0.7789	1.7200	0.9798	6.072***	0.5471
32	3.1200	0.7810	1.6000	0.9574	6.151***	0.4751
33	3.8000	0.4082	2.5200	0.9626	6.121***	0.6432
34	3.8000	0.5000	2.7200	0.8426	5.511***	0.4827
35	3.7200	0.6782	2.3600	1.1504	5.092***	0.4628
36	2.7200	1.0614	1.5200	0.9626	4.187***	0.4857
37	3.2000	1.0408	2.0800	1.1874	3.546***	0.5027
38	3.1600	1.1431	2.5600	1.1576	1.844*	0.3686
39	4.0000	0.0000	2.8800	1.3013	4.303***	0.5930
40	3.8400	0.4726	2.8800	1.2689	3.545***	0.5194
41	3.9200	0.2769	3.4800	1.0050	2.110*	0.3726
42	3.8400	0.4726	3.2400	1.2000	2.326*	0.4038
43	3.6400	0.6377	2.3600	1.2207	4.647***	0.5411
44	3.9200	0.2769	2.8400	1.2477	4.225***	0.5474
45	3.9200	0.4000	2.6000	0.8660	6.919***	0.5355
46	3.8400	0.4726	2.4400	1.3868	4.778***	0.4923
47	3.8800	0.3317	2.8400	1.3128	3.840***	0.4544
48	3.9200	0.2769	2.5600	1.1210	5.889***	0.4762
49	3.6400	0.6377	2.3600	1.0360	5.261***	0.5464
50	3.4800	0.7141	2.1600	1.1790	4.788***	0.5390
51	3.7200	0.6782	2.1200	1.1662	5.930***	0.6052

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
52	3.7600	0.5228	2.7600	1.2000	3.820***	0.5289

ค่าความเชื่อมั่น 0.9483

ตาราง 22 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการเลือกอาชีพ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.7200	0.4583	2.7600	1.1648	3.835***	0.3317
2	3.8400	0.4726	3.3200	0.6904	3.108***	0.1913
3	3.7200	0.5416	2.0800	1.0376	7.006***	0.5636
4	3.7600	0.5228	2.1600	1.0677	6.729***	0.4536
5	3.5600	0.5831	1.3200	0.9452	10.085***	0.6976
6	3.9600	0.2000	2.9200	0.8124	6.215***	0.4795
7	3.3600	1.1136	1.0000	1.1180	7.478***	0.3882
8	3.8800	0.3317	2.2000	1.0000	7.973***	0.4649
9	3.8400	0.4726	2.6000	1.1180	5.108***	0.3608
10	3.3600	0.8602	1.4400	1.0832	6.940***	0.3192

ค่าความเชื่อมั่น 0.7537

ตาราง 23 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาต่อการเลือกอาชีพ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.9600	0.2000	2.5200	1.0847	6.527***	0.5542
2	3.9200	0.2769	2.4400	1.0832	6.619***	0.6112
3	3.9600	0.2000	2.4400	0.9609	7.743***	0.6628
4	4.2000	1.0000	2.4400	1.1576	5.753***	0.6133
5	4.1200	1.0536	2.5600	1.0440	5.259***	0.5595
6	4.1600	1.0279	2.5600	1.1210	5.260***	0.5792
7	3.8400	0.3742	2.4000	0.8660	7.632***	0.5890
8	3.7600	0.4359	2.1200	0.9713	7.703***	0.6612
9	3.6800	0.5568	2.2000	1.0000	6.465***	0.5208
10	3.7600	0.6633	2.3600	1.1136	5.401***	0.5994
11	3.8000	0.5000	2.2000	0.8165	8.356***	0.7138
12	3.6400	0.7000	2.0000	1.0000	6.718***	0.6271
13	3.7200	0.5416	2.2800	0.7916	7.507***	0.6866
14	3.8400	0.3742	2.1200	0.9713	8.263***	0.6645
15	3.6000	0.5774	2.1200	0.7810	7.619***	0.6702
16	3.6400	0.7572	1.9200	1.0376	6.695***	0.6794
17	3.9200	0.4000	2.2000	0.8660	9.015***	0.6777
18	3.9200	0.2769	2.0800	0.9092	9.680***	0.7315
19	3.8800	0.4397	2.0400	0.5385	13.233***	0.7228
20	3.7200	0.6782	1.8400	0.8981	8.352***	0.5819
21	3.8000	0.5000	1.9200	1.0376	8.161***	0.5773
22	3.5200	0.8718	1.7200	1.0214	6.702***	0.5406
23	3.7200	0.6137	2.0400	1.0198	7.057***	0.5154
24	3.8000	0.4082	1.9600	0.6113	12.520***	0.6307
25	3.7200	0.4583	1.8400	0.8505	9.730***	0.6015

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
26	3.8800	0.3317	2.3200	0.6904	10.184***	0.6542
27	3.7600	0.6633	2.3200	0.7483	7.200***	0.6151
28	3.6400	0.6377	1.9600	0.5385	10.064***	0.6136
29	3.6000	0.5000	1.8400	0.6880	10.347***	0.6378
30	3.5200	0.5859	1.9600	0.7348	8.299***	0.6301

ค่าความเชื่อมั่น 0.9526

ตาราง 24 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับพฤติกรรมของ
นักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิตามารดาต่อการเลือกอาชีพ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	3.9200	0.2769	2.4400	0.9609	7.400***	0.6222
2	3.7600	0.5228	2.3200	1.0296	6.235***	0.5774
3	3.6000	0.5774	2.1200	0.9713	6.549***	0.5905
4	4.1200	1.0536	2.6800	1.0693	4.796***	0.5687
5	4.0800	1.0770	2.7200	1.1000	4.417***	0.5132
6	4.1200	1.0536	2.7600	1.2000	4.258***	0.5328
7	3.7600	0.5228	2.5200	1.0050	5.473***	0.5185
8	3.6800	0.5568	2.4800	0.9626	5.395***	0.5293
9	3.6000	0.6455	2.0000	0.8660	7.407***	0.5947
10	3.5600	0.6506	1.7600	1.0116	7.483***	0.7118
11	3.8400	0.3742	2.2400	1.0520	7.165***	0.6627
12	3.6800	0.6904	2.2000	1.0408	5.925***	0.6129
13	3.6000	0.7638	2.2000	1.0000	5.563***	0.5732
14	4.0800	1.0770	1.9600	0.8888	7.591***	0.6261
15	3.6400	0.5686	2.0800	0.8124	7.866***	0.6334
16	3.5200	0.7141	1.7600	0.7234	8.657***	0.6890
17	3.4000	0.7638	1.8400	0.8981	6.616***	0.6321
18	3.5600	0.6506	2.2000	0.8165	6.513***	0.5902
19	3.6400	0.5686	2.0800	0.7024	8.631***	0.6516
20	3.4800	0.7141	2.0400	0.7895	6.763***	0.5944
21	3.6000	0.7071	1.8000	0.6455	9.400***	0.6263
22	3.7200	0.6782	1.9600	0.7895	8.455***	0.6009
23	3.6000	0.7071	1.7200	0.5416	10.554***	0.6380
24	3.6000	0.7071	1.8000	0.6455	9.400***	0.6841
25	3.6800	0.5568	2.0000	0.5774	10.473***	0.7050

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-Value	Corrected Item-Total Correlation
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
26	3.4400	0.6506	1.9600	0.7348	7.540***	0.6200
27	3.6000	0.5774	1.7600	0.7789	9.489***	0.6882
28	3.7600	0.5228	2.0400	0.8888	8.340***	0.6027
29	3.6800	0.4761	1.7600	0.8794	9.600***	0.6973
30	3.7600	0.5228	1.8000	0.7071	11.144***	0.6357
31	3.5600	0.6506	1.5600	0.7681	9.934***	0.7103

ค่าความเชื่อมั่น 0.9543

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา

แบบสอบถาม

1. แบบสอบถามด้านส่วนตัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่บ้านของนักเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบ ☐ หน้าคำตอบที่นักเรียนได้เลือกแล้วให้ครบถ้วน และเติมค่าลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง 2. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (มัธยมศึกษาตอนต้น คิดคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 และมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ปีการศึกษา 2542) ☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 - 4.00 ☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 - 2.99 ☐ คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ลงมา	4. ระดับการศึกษาของบิดามารดา ☐ ประถมศึกษา (ป.4 ป.5 ป.6 ป.7) ☐ มัธยมศึกษา (ม.ศ.3 ม.ศ. 5 ม.3 ม.6 ปวช.) ☐ อนุปริญญา (ปวส. ปวท.) ☐ อุดมศึกษา (ปริญญาตรีขึ้นไป) 5. อาชีพของบิดามารดา ☐ รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ☐ เกษตรกรรม ☐ ธุรกิจ ☐ ค้าขาย ☐ รับจ้าง ☐ อื่นๆ โปรดระบุ..... 6. รายได้เฉลี่ยเดือนของบิดามารดา ☐ ต่ำกว่า 15,001 บาท ☐ 15,001 - 20,000 บาท ☐ 20,000 บาทขึ้นไป
---	---

2. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามระดับความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดา และพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดา มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคาดหวังด้านการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังด้านความประพฤติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพ

แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา แต่ละตอนมี 3 ด้าน ดังนี้ ก. นักเรียนรู้ว่าเป็นบิดามารดาคาดหวังในระดับใด ข. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่บิดามารดาคาดหวัง ค. นักเรียนทำอย่างไรเกี่ยวกับที่บิดามารดาคาดหวัง โดยให้พิจารณาว่าแต่ละด้านมีน้ำหนักอย่างไร

2. ขอให้นักเรียนอ่านข้อความ ในช่อง ก. นักเรียนรู้ว่าเป็นบิดามารดาคาดหวังในระดับใด แล้วพิจารณาให้นำหนัก โดยทำเครื่องหมาย ✓ กับเลข 4 3 2 1 หรือ 0 เพียงเลขเดียวเท่านั้น ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

เลือกเลข 4 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าเป็นบิดามารดาคาดหวังมากที่สุด

เลือกเลข 3 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าเป็นบิดามารดาคาดหวังมาก

เลือกเลข 2 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าเป็นบิดามารดาคาดหวังปานกลาง

เลือกเลข 1 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าเป็นบิดามารดาคาดหวังน้อย

เลือกเลข 0 หมายถึง นักเรียนรู้ว่าเป็นบิดามารดาคาดหวังน้อยที่สุด

3. ขอให้ให้นักเรียนอ่านข้อความ ในช่อง ข. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่บิดามารดาคาดหวัง และ ค. นักเรียนทำอย่างไรเกี่ยวกับที่บิดามารดาคาดหวัง แล้วพิจารณาให้นำหนักโดยทำเครื่องหมาย ✓ กับเลข 4 3 2 1 หรือ 0 เพียงเลขเดียวเท่านั้น ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

เลือกเลข 4 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านบวกที่นักเรียนมีความรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุด หรือทำตามมากที่สุด

เลือกเลข 3 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านบวกที่นักเรียนมีความรู้สึกเห็นด้วยมาก หรือทำตามมาก

เลือกเลข 2 ถ้านักเรียนมีความรู้สึกเฉยๆ หรือเฉยๆ ไม่ได้ทำตาม กับความรู้สึก หรือการกระทำนั้น

เลือกเลข 1 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านลบที่นักเรียนมีความรู้สึกเห็นด้วยมาก หรือทำตามมาก

เลือกเลข 0 ทางด้านความรู้สึก หรือการกระทำด้านลบที่นักเรียน มีความรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุด หรือทำตามมากที่สุด

4. ในแต่ละคำถามมี 3 ด้าน โปรดตอบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคาดหวังด้านการศึกษา

ความคาดหวังของบิดามารดา	ก. นักเรียนรู้วิธียึดมารดา คาดหวังในระดับใด	ข. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่บิดามารดาคาดหวัง	ค. นักเรียนทำอย่างไรเกี่ยวกับที่บิดามารดาหวัง
1. บิดามารดาต้องการให้ฉัน หมั่นเพียงในการเรียน	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ กระตือรือร้น 4 3 2 1 0 ขาดความ กระตือรือร้น สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด มีมานะอดทน 4 3 2 1 0 ท้อแท้	ขยัน 4 3 2 1 0 เกียจคร้าน ทำการบ้านสม่ำเสมอ 4 3 2 1 0 ละเลยการทำการบ้าน หมั่นทบทวนตำรา 4 3 2 1 0 ละทิ้งการทบทวนตำรา ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม 4 3 2 1 0 ละเลยการศึกษาค้นคว้า เรียนพิเศษนอกเวลา 4 3 2 1 0 ไม่เรียนพิเศษ มาเรียนสม่ำเสมอ 4 3 2 1 0 หนีเรียน
2. บิดามารดาต้องการให้ฉัน มีความสนใจการเรียนมากกว่า เรื่องอื่นๆที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	พอใจ 4 3 2 1 0 ไม่พอใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ทำตาม 4 3 2 1 0 ต่อต้าน มีสมาธิในการเรียน 4 3 2 1 0 ขาดสมาธิในการเรียน หมั่นทบทวนตำรา 4 3 2 1 0 ละทิ้งการทบทวนตำรา
3. บิดามารดาต้องการให้ฉัน อ่านหนังสือเป็นประจำทุกวัน	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ สนใจ 4 3 2 1 0 เบื่อหน่าย เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ทำตาม 4 3 2 1 0 หลีกเลียง อ่านหนังสือ 4 3 2 1 0 ไม่อ่านหนังสือ
4. บิดามารดาต้องการให้ฉัน เรียนหนังสือให้ได้เกรดสูง	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด มีมานะอดทน 4 3 2 1 0 ท้อแท้ เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ทำตาม 4 3 2 1 0 ต่อต้าน ขยันในการเรียน 4 3 2 1 0 เกียจคร้านในการเรียน
5. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียน ต่อสูงๆ	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด มีมานะอดทน 4 3 2 1 0 ท้อแท้	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ต่อต้าน ขยันในการเรียน 4 3 2 1 0 เกียจคร้านในการเรียน

ความคาดหวังของบิดามารดา	ก. นักเรียนรู้ว่าบิดามารดา คาดหวังในระดับใด	ข. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่มีบิดามารดาคาดหวัง	ค. นักเรียนทำอย่างไรเกี่ยวกับที่บิดามารดาหวัง
7. บิดามารดาต้องการให้ฉัน รับผิดชอบในหน้าที่ที่มอบหมาย ตลอดจนหน้าที่ของตนเอง	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 สบายใจ 4 3 2 1 0 มีความพยายาม 4 3 2 1 0 ท้อแท้	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 รับผิดชอบ 4 3 2 1 0 สู้จน 4 3 2 1 0 หากไม่เอาเบ้าไม่สู้
8. บิดามารดาต้องการให้ฉันแสดงกาย สุภาพเรียบร้อยตามที่ท่านเห็นว่า เหมาะสม	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 สบายใจ 4 3 2 1 0 มีอิสระ 4 3 2 1 0 เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	แต่งกายสุภาพ 4 3 2 1 0 แต่งกายเหมาะสม 4 3 2 1 0 ทำตาม(ต่อหน้า) 4 3 2 1 0 แต่งกายตามสมัยนิยมของวัยรุ่น
9. บิดามารดาต้องการให้ฉัน เป็นผู้ที่สามารถควบคุมตัวเองได้	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	พอใจ 4 3 2 1 0 สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด	ควบคุมอารมณ์ได้ดี 4 3 2 1 0 แยกแยะถูกผิดได้ 4 3 2 1 0 ขาดเหตุผล
10. บิดามารดาต้องการให้ฉัน ช่วยเหลือ	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 มีอิสระ 4 3 2 1 0 ถูกบังคับ	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ช่วยเหลือแบบเต็มใจ 4 3 2 1 0 ช่วยเหลือแบบจำใจ
11. บิดามารดาต้องการให้ฉันช่วย เหลืองานบ้านเป็นการแบ่งเบาภาระ	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 มีอิสระ 4 3 2 1 0 มีภาระอดทน 4 3 2 1 0 เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ช่วยเหลืองานบ้าน 4 3 2 1 0 สู้จน 4 3 2 1 0 ช่วยเหลือแบบเต็มใจ 4 3 2 1 0 ช่วยเหลือแบบถูกบังคับ
12. บิดามารดาต้องการให้ฉัน คบเพื่อนที่ได้ไว้ใจได้และไม่ ประพฤติตนในทางที่เสื่อมเสีย	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 สบายใจ 4 3 2 1 0 มีอิสระ 4 3 2 1 0 ถูกบังคับ	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 คบเพื่อนที่ดี 4 3 2 1 0 อยู่ร่วมกับผู้อื่น 4 3 2 1 0 แยกตัวอยู่ตามลำพัง

ความคาดหวังของบิดามารดา	ก. นักเรียนรู้ว่ามีบิดามารดา คาดหวังในระดับใด	ข. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่มีบิดามารดาคาดหวัง	ค. นักเรียนทำอย่างไรเกี่ยวกับที่มีบิดามารดาหวัง
13. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉัน เพื่อนต่างเพศในวัยเรียน	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	พอใจ 4 3 2 1 0 ไม่พอใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด มีอิสระ 4 3 2 1 0 ถูกบังคับ	ไม่คบเพื่อนต่างเพศ 4 3 2 1 0 แอบคบเพื่อนต่างเพศ อยู่ร่วมกับคนอื่น 4 3 2 1 0 แยกตัวอยู่ตามลำพัง ไม่ทำร้ายตนเอง 4 3 2 1 0 ทำร้ายตนเอง
14. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉัน ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดของมีเงินมา และอบายมุขต่างๆ	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	พอใจ 4 3 2 1 0 ไม่พอใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด มีอิสระ 4 3 2 1 0 ถูกบังคับ เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ไม่ปฏิบัติตาม ไม่ดื่มของมีเงินมา 4 3 2 1 0 ดื่มของมีเงินมา ไม่เสพสิ่งเสพติด 4 3 2 1 0 เสพสิ่งเสพติด ไม่เล่นการพนัน 4 3 2 1 0 เล่นการพนัน
15. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉัน เที่ยวเตร่ในเวลาอันไม่สมควร	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	พอใจ 4 3 2 1 0 ไม่พอใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด	อยู่กับบ้าน 4 3 2 1 0 หนีเที่ยว ไปโรงเรียน 4 3 2 1 0 แอบหนีเที่ยว อยู่ร่วมกับคนอื่น 4 3 2 1 0 แยกตัวอยู่ตามลำพัง
16. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉัน เที่ยวเตร่ในสถานที่ที่ห้ามห้าม	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	พอใจ 4 3 2 1 0 ไม่พอใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด มีอิสระ 4 3 2 1 0 ถูกบังคับ	อยู่กับบ้าน 4 3 2 1 0 หนีเที่ยว ไปโรงเรียน 4 3 2 1 0 แอบหนีเที่ยว อยู่ร่วมกับคนอื่น 4 3 2 1 0 แยกตัวอยู่ตามลำพัง
17. บิดามารดาไม่ต้องการให้ฉัน ไปเที่ยวบ้านเพื่อนโดยไม่เชิญ ไปด้วย	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	พอใจ 4 3 2 1 0 ไม่พอใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 หลีกเลี่ยง อยู่กับบ้าน 4 3 2 1 0 หนีเที่ยวบ้านเพื่อน
18. บิดามารดาต้องการให้ฉัน กลับบ้านตรงเวลา	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ต่อต้าน บอกกล่าว(กลับบ้านเช้า) 4 3 2 1 0 ไม่บอกกล่าว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังด้านการเลือกอาชีพ

ความคาดหวังของบิดามารดา	ก. นักเรียนรู้ว่ามีบิดามารดา คาดหวังในระดับใด	ข. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่มีบิดามารดาคาดหวัง	ค. นักเรียนทำอย่างไรเกี่ยวกับที่มีบิดามารดาคาดหวัง
1. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก อาชีพตามความถนัดของตนเอง	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เห็นด้วย 4 3 2 1 0 ไม่เห็นด้วย มีกำลังใจ 4 3 2 1 0 ท้อแท้ เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ยอมรับฟัง ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ได้แย้ง ไม่ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ไม่ปฏิบัติตาม หาประสบการณ์ทางอาชีพ 4 3 2 1 0 ไม่หาประสบการณ์
2. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก ประกอบอาชีพอะไรก็ได้ที่เป็นอาชีพ สุจริต	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ยอมรับฟัง ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ได้แย้ง ไม่ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ไม่ปฏิบัติตาม ชื่นชมอาชีพสุจริต 4 3 2 1 0 ดูถูกอาชีพสุจริต
3. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก ประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ มีกำลังใจ 4 3 2 1 0 ท้อแท้ เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ไม่ปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ 4 3 2 1 0 เรียนไม่ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ 4 3 2 1 0 ละเลยการค้นคว้า หาประสบการณ์ทางอาชีพ 4 3 2 1 0 ไม่หาประสบการณ์
4. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก ประกอบอาชีพที่สบาย	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ สบายใจ 4 3 2 1 0 เครียด ภูมิใจ 4 3 2 1 0 ขาดความภูมิใจ เป็นสุข 4 3 2 1 0 เป็นทุกข์	ทำตาม 4 3 2 1 0 ไม่ทำตาม เลือกอาชีพที่ไม่ต้องใช้แรงงาน 4 3 2 1 0 อาชีพที่ใช้แรงงาน เลือกอาชีพที่สบาย 4 3 2 1 0 เลือกอาชีพที่ยากลำบาก เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ 4 3 2 1 0 เรียนไม่ตรงอาชีพ
5. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก อาชีพที่สามารถสร้างชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูล	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ 4 3 2 1 0 จำใจ กระตือรือร้น 4 3 2 1 0 เฉื่อยชา ภูมิใจ 4 3 2 1 0 ขาดความภูมิใจ	ปฏิบัติตาม 4 3 2 1 0 ไม่ปฏิบัติตาม ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ 4 3 2 1 0 ละเลยการค้นคว้า หาประสบการณ์ทางอาชีพ 4 3 2 1 0 ไม่หาประสบการณ์

ความคาดหวังของบิดามารดา	ก. นักเรียนรู้ว่ามีบิดามารดา คาดหวังในระดับใด	ข. นักเรียนรู้ทุกอย่างที่เรา สามารถคาดหวัง	ค. นักเรียนทุกอย่างเกี่ยวกับ บิดามารดาหวัง
6. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก อาชีพที่มีความมั่นคง	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ สบายใจ เป็นสุข	ปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ จะเลยการค้นคว้า
7. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก อาชีพตามที่ท่านเลือกไว้ให้	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ สบายใจ ภูมิใจ มีอิสระ	ปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ หาประสบการณ์ทางอาชีพ
8. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก อาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าสูง	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	มีกำลังใจ เป็นสุข	เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ หาประสบการณ์ทางอาชีพ
9. บิดามารดาต้องการให้ฉันเรียนจบ ปริญญาตรีมีงานทำที่พอเลี้ยงตนเองได้	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ สบายใจ	ปฏิบัติตาม
10. บิดามารดาต้องการให้ฉันเลือก อาชีพที่มียศ มีตำแหน่ง	มาก 4 3 2 1 0 น้อย	เต็มใจ กระตือรือร้น มีกำลังใจ	ปฏิบัติตาม เลือกเรียนให้ตรงอาชีพ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาชีพ

ภาคผนวก ค

- หนังสือขอความร่วมมือ**
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ**

ที่ ทม 1007/ ๐ 611

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ ๒ กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญลำไย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางวิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ชั้นปีละ 10 คน รวมจำนวน 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางวิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 10071 0611

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์โยเซฟพิพัส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางวิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ชั้นปีละ 10 คน รวมจำนวน 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางวิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/๐๗๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญลำไย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยา การแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ชั้นปีละ 125 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ชั้นปีละ 85 คน รวมจำนวน 630 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาความคาดหวังของ บิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/๐๗๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยา การแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ชั้นปีละ 120 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ชั้นปีละ 65 คน รวมจำนวน 555 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาความคาดหวังของ บิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/๐๗๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

24 กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววิไลวรรณ วิทยากรธรรมัช นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยา การแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ชั้นปีละ 70 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ชั้นปีละ 30 คน รวมจำนวน 300 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาความคาดหวังของ บิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววิไลวรรณ วิทยากรธรรมัช ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

1. โรงเรียนอัสสัมชัญ สำโรง
2. โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา
3. โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล

บันทึกข้อความ

169

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644, 5646
ที่.....หม 1007/034 จ.....วันที่.....๔๗ มกราคม 2543
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางวิไลวรรณ วิทยาทรรมธัช นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
ความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน" โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญไณตพงษ์
เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์
ดร.คมเพชร นัตรสุกุล ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และอาจารย์ ดร.นันทา สุรักษา
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้
เชิญชวนให้ นางวิไลวรรณ วิทยาทรรมธัช ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร จัตรศุกุล
2. ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์
3. อาจารย์ ดร. นันทา สุรักษา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางวิไลวรรณ วิทยารมรัช
วันเดือนปีเกิด	7 กรกฎาคม 2504
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	80/336 ซอย 18 หมู่บ้านทิพวัล ถนนเทพารักษ์ ตำบลบางเมืองใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ในปัจจุบัน	ครูแนะแนว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอัสสัมชัญ ลำโพง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์) จากโรงเรียนปราจีนกัลยาณี
พ.ศ. 2526	วท.บ.(จิตวิทยา) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2543	กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ